

امیرکبیر

نشریه علمی و مهندسی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

شماره ۱

سال اول پاییز ۱۳۶۴

بها ۲۰۰ ریال

امیرکبیر

نشریه علمی و مهندسی دانشگاه صنعتی امیرکبیر
سال اول شماره ۱ پاییز ۱۳۶۴

فهرست مطالب

عنوان مقاله

نویسنده

صفحه

بخش فارسی

۳	دکتر احمدعلی سهرابی	یادداشت نخستین: جبهه ای دیگر
۴	دکتر پرویز نورپناه	کوپلیمریزاسیون اکریلونیتریل و نوربانادین (بی سیکلو [۱/۲/۱] هپتا ۲-۵ دین)
۹	دکتر مرتضی اصائلو	بررسی امکان استفاده از $C_2 + H_2O$ به عنوان محلول شیمیائی برای استخراج زغال سنگ
۲۳	دکتر مهرداد عابدی	پخش بار در تغذیه کننده های شعاعی سه فاز
۲۸	دکتر محمد حقیقت کیش	اندازه گیری جرم مخصوص الیاف و پلیمرهای دیگر
۳۹	دکتر مجید مدرس	محاسبه قابلیت پذیرش ماده نوترونی
۴۱	دکتر مهدی اخلاقی	آلودگی هوا در اثر آمیسیون های مضر موتورهای احتراق داخلی
۴۵	دکتر محسن پورکرمانی	مطالعات تکنیکی در کوه های مسدود - سیر حاد گسل زاگرس در منطقه اقلید - ده بید
۵۶	دکتر محمدحسین سلیمی	کاربرد روش ولترا برای حل معادله نوشوندگی
۵۹	دکتر بهزاد احمدی	روش نگارش مقالات پژوهشی
۶۳	جمشید مهرپویا	کتابخانه امیرکبیر
۶۹	مجله علمی و مهندسی امیرکبیر	آشنائی با مرکز علمی و پژوهشی ایران دانشگاه صنعتی امیرکبیر - دانشکده نساجی
۷۶	روابط عمومی دانشگاه صنعتی امیرکبیر	انتخاب

بخش انگلیسی

Abstracts	3
Constrained Cavitating Flow Past Simple Boundary Elements	Salman NoorAzar 5

مدیر مسئول: دکتر احمدعلی سهرابی

سرمدیر: دکتر مرتضی سهرابی

مشاور و مدیر اجرایی: جمشید مهرپویا

طراح و صفحه آراء: حمید ترابلی

حروف چینی: حروف چینی کامپیوست «زمانی»

فیلم و زنگ: مؤسسه فیلم گرافیک

چاپ و صحافی: ۲۰۰۰

نشانی: تهران. خیابان حافظ شمالی. دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک). معاونت پژوهشی.

آرا و نظرات مندرج در مقالات، لزوماً نظر دانشگاه صنعتی امیرکبیر نیست
مجله امیرکبیر در حذف و اصلاح قسمت غیر ضروری مقالات رسیده آزاد است

به دست آوریم. آرزومندیم مجلهٔ امیرکبیر بدانجا برسد که بتواند به سهم خود فضائی سالم و پویا برای همهٔ دانشمندان، پژوهشگران، استادان و دانشجویان ایجاد نماید تا آنان چون خانواده‌ای همدل و همساز گرد هم آیند دستهایشان در دست هم و قلوبشان همسو و روحشان همپا و همراه گردد و بتوانند اندیشه‌های ارجمندشان را برای پیشرفت علم و فن در جمهوری اسلامی ایران عرضه نمایند.

ما معتقدیم شعار خودکفایی، بی‌نیازی و رهائی از سلطهٔ ابرقدرت‌های غرب و شرق و وابستگی‌ها، زمانی تحقق خواهد پذیرفت که بتوانیم با سلاح علم و صنعت به ستیزی امان با دشمنان هستی، ارزشها و بنیان‌های واقعی خودپردازیم و این امر تحقق نخواهد پذیرفت مگر آن که فرزندان متعهد و غیور و مجهز به علم و دانش و فن گرد هم آیند و با این رهتوشه، سفرپرمشقت خود را به سوی خودکفایی - نه شعار خودکفایی - آغاز نمایند. مطمئناً چنین جامعه‌ای به سرمنزل مقصود خواهد رسید و پیروز خواهد شد.

در این سال‌ها که جنگ مسألهٔ اصلی و حتمی میهن اسلامی ماست، در کنار تجربیات کوچک و بزرگی که حاصل نموده‌ایم به یک موضوع اساسی پی برده‌ایم و آن، این که پی افکنی ارزش‌ها و بنیان‌های واقعی جامعه در زیرتوبالندگی آموزشی-پژوهشی کشور میسر است و شاید این امر نخستین گام در راه سازندگی و پرداختن بر خود و اتکاء به خویش باشد. اتکاء به خود و به آنچه که خود داریم، روی پای خود ایستادن و بالیدن، بدون تردید تناوری و ریشه گستردن و سایه افکندن را در پی خواهد داشت و این همه حاصل نخواهد شد مگر آن که پژوهش، آموزش و عمل را صادقانه توأم و یکسوز سازیم و با استعانت از قادر متعال، بدون واهمه از شکست پیش برویم.

لازم است در اینجا از کلیه برادران و خواهرانی که برای این مجله مقاله ارسال نموده و یا زحماتی را متقبل شده‌اند صمیمانه تشکر نمایم.

بخش‌خصوص از برادر دکتر سلیمی ریاست محترم دانشگاه، برادر مهندس فصیحی و برادر دکتر نورپناه معاونین محترم دانشگاه، برادر مهندس داودپور مدیرکل امور پژوهشی دانشگاه و برادر جمشید مهرپویا مشاور و مدیر اجرایی مجله و خانم کیواندخت ناظرعموم مدیر اداری مجله و حمید ترابی طراح و صفحه‌آرا به خاطر مساعدت‌های ارزنده‌شان سپاسگزاری می‌نمایم.

آخرین کلام این که مجله امیرکبیر هرچند جبههٔ وسیعی از میادین دشمن شکن نمی‌تواند باشد، ولی بدون تردید، جبهه تازه‌ای است که با همکاری اندیشه‌های توانمند استادان، پژوهشگران و دانشمندان میهن اسلامی، می‌تواند ایمانی سترگ و عزمی راسخ در راه سربلندی و پیروزی همه‌جانبه ایجاد نماید. این جبهه دانش و بینش به امید پیروزی نهایی همواره گشوده خواهد ماند... دست آنانی را که با ما همراه می‌شوند، پیشاپیش می‌فشاریم.

یادداشت نخستین

ای دانشمندان، ای دانشجویان، ای فرهنگیان، اجتماعات خودتان را برای مستضعفین تقویت کنید و قلم و گفتار و علم خود را در راه خدمت به خلق مستضعف به کار اندازید.
امام خمینی

جبهه‌ای دیگر...

دکتر احمد علی سهرابی

مدیر مسئول مجله علمی و مهندسی امیرکبیر

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

با انتشار نخستین شماره مجله علمی و مهندسی امیرکبیر که اینک پیش روی دارید، گامی دیگر پیش گذاشته‌ایم تا استادان، محققان و کلیهٔ اندیشمندانی که برآند تا حاصل تحقیقات و کوشش‌های علمی خود را در قالب کلمات عرضه نمایند از این بیک دانش استفاده نموده و با علاقه‌مندان علم و فن سخن گویند. مجله علمی و مهندسی امیرکبیر، اگرچه از سوی دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران) انتشار می‌یابد، ولی ارگان انحصاری این دانشگاه تلقی نمی‌شود، بلکه متعلق به همه دانشگاه‌ها و مراکز علمی و فنی کشور بوده و براساس دستورالعمل کمیسیون نشریات علمی کشور وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی به عنوان نشریه علمی و مهندسی مورد تأیید واقع شده است.

هرچند در اولین شماره امیرکبیر نتوانسته‌ایم در مسیر مستقیم مقصود قرار بگیریم، اما به خاطر بار امانتی که از سوی مسئولان وزارت فرهنگ و آموزش عالی به عهده «امیرکبیر» نهاده شده است صادقانه خواهیم کوشید شایستگی این مهم را به یاری خداوند متعال

کوپلیمریزاسیون اکریلونیتریل و نوربانادین

(بی سیکلو)

[۱/۲/۲] هپتا ۲ - ۵ (دین)

دکتر پرویز نور پناه

استادیار دانشکده صنایع نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

طی پژوهشی پلیمریزاسیون اکریلونیتریل و نوربنادین به صورت محلول انجام گرفت و قابلیت ریسندگی کوپلیمر حاصله مورد مطالعه واقع شد. در این کوپلیمریزاسیون از اسید ابتاکونیک به عنوان کومونومر سوم استفاده گردید. ویسکوزیته کوپلیمر نوربنادین در غلظت‌های مساوی بیشتر از ویسکوزیته کوپلیمر اکریلیک بدون داشتن نوربنادین بود. اسپکت جذب مادون قرمز کوپلیمر ایجاد شده، نشان داد که نوربنادین در کوپلیمر به صورت نوتری سیکل در استخوانبندی اصلی زنجیر قرار گرفته است.

مقدمه

قابل استفاده است.

بزرگترین امتیاز پلیمرهای اضافی مانند پلی اکریلونیتریل در آن است که تقریباً به طور نامحدود می‌توان با کوپلیمریزاسیون خواص مورد نیاز را در آن بوجود آورد و در حقیقت تکنولوژی تولید الیاف پلی اکریلیک برپایه کوپلیمریزاسیون سیستماتیک استوار می‌باشد. امروزه اکثر الیاف اکریلیک تجارتی از کوپلیمرهایی ساخته می‌شوند که در زنجیر ملکولی آنها تا حدود ۱۵٪ وزن کوپلیمر واحدهای دیگری به جز اکریلونیتریل به عنوان واحد تکراری ملکول پلیمر را تشکیل می‌دهند.

بیشتر کومونومرهایی که در پلیمر الیاف اکریلیک به کار می‌روند عبارتند از وینیل استات و میتل اکریلات^۱، بعضی ترکیبات آمید سولفونیک^۲، و نیل پریدین و ترکیبات آمینها و ایمینها^۳، و بعضی از ترکیب اسیدهای کریوکسیلیک و اکسآمیدها^۴، که این مواد در بیشتر موارد به منظور بهبود خاصیت حلالیت پلیمر و خاصیت رنگ‌پذیری الیاف تهیه شده می‌باشند.

هدف

یکی از مشکلات اساسی پلیمر و کوپلیمرهای اکریلیک مورد مصرف در صنایع نساجی (الیاف - نخ - پارچه) حساسیت خواص

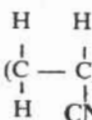
پلیمرهای تهیه شده از مونومر اکریلونیتریل یکی از مهمترین مواد اولیه الیاف مصنوعی سنتزی قابل مصرف در صنایع نساجی را تشکیل می‌دهند.

از نظر میزان تولید الیاف مصنوعی سنتزی اکریلیک بعد از الیاف پلی استر و پلی آمید مقام سوم را در سطح جهانی دارا بوده و میزان تولید سالیانه آن در سالهای گذشته و پیش‌بینی تولید آن در سال ۱۹۹۰ در جدول شماره (۱) منعکس می‌باشد.^۱

سال	۱۹۹۰	۱۹۷۰	۱۹۸۰	۱۹۹۰
میزان تولید (بر حسب تن)	۱۱۰,۰۰۰	۱,۰۰۰,۰۰۰	۲,۰۵۰,۰۰۰	۲,۶۵۰,۰۰۰

جدول شماره (۱)

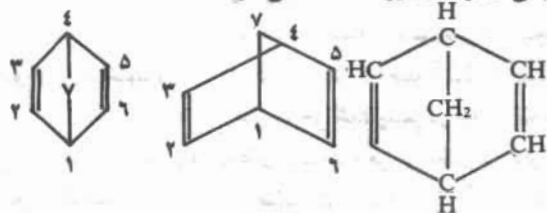
ساختمان شیمیائی اکریلیک متشکل از واحدهای تکرارهای

اصلی می‌باشد، ولی در مورد پلیمرهای مورد

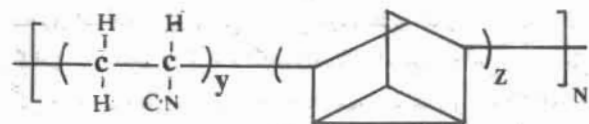
مصرف برای تولید الیاف نساجی به علت وجود مشکلات عدیده در مراحل مختلف فرایند تولید الیاف - نخ - پارچه و مرحله نهائی از هموپلیمر اکریلیک استفاده نمی‌شود و معمولاً به صورت کوپلیمر

با یکی از فرمهای زیر نشان داده می شود.

در این ملکول فاصله بین اتم های کربن شماره ۲ و ۶ و نیز ۳ و ۵ حدود ۳/۷۸ Å می باشد که ۱/۵۸ برابر فاصله اتم های کربن - کربن در پلی اکریلونیتریل است.^۷

این منومر می تواند تحت شرایط ویژه با منومرهای وینیلی مختلف کوپلیمر شده و چنانچه شرایط کوپلیمریزاسیون مناسب انتخاب گردد، ملکول مذکور در زنجیر ملکولی کوپلیمر به صورت واحد شیمیائی نوتری سیکلن در استخوانبندی زنجیر اصلی به صورت زیر قرار می گیرد.^۸

در نتیجه وجود ملکول حلقوی در زنجیر ملکولی پلیمر از انعطاف پذیری آن می کاهد. هدف از این مطالعه انتخاب شرایط ویژه کوپلیمریزاسیون برای بدست آوردن کوپلیمر اکریلونیتریل و نوربرنادین می باشد که ضمناً کوپلیمر بدست آمده قابلیت تبدیل به الیاف را نیز دارا باشد.

مواد آزمایش

الف - منومر

- اکریلونیتریل دوباره تقطیر شده (AN)
- اسید ایتا کونیک به صورت جامد (IA)
- نوربرنادین دوباره تقطیر شده (bi.c)

ب - حلال

- دی متیل سولفاکسید DMSO
- دی متیل استامید DMAC
- دی متیل فرم آمید DMF

ج - آغازکننده

- آزوبیس ایزوبوتیلونیتریل دوباره کریستالی شده از محلول گرم متانول گرم (AIBN)

د - مواد کمکی

- متانول
- آب مقطر

کوپلیمریزاسیون

یکی از روشهای اصلی تهیه پلیمر اکریلیک در صنعت

مکانیکی آن در اثر تغییرات درجه حرارت می باشد و این تغییرات خواص مکانیکی در محیط مرطوب شدیدتر است. تقریباً در حرارت های بالا تر از ۸۵ درجه سانتی گراد (حدود Tg) مقدار مدول اولیه الیاف اکریلیک مرطوب بسیار پائین بوده و در این حرارت ها این الیاف مقاومت خیلی کمی را در مقابل کشیدن دارا می باشند. مقاومت در حد پارگی این الیاف با افزایش درجه حرارت شدیداً کاهش یافته و تغییر بعد طولی آن در این محدوده حرارتی تا ۴ برابر افزایش می یابد. به عنوان مثال الیاف اکریلان اورلن و X₅₄ (که همگی از کوپلیمرهای پلی اکریلونیتریل می باشند) در محیط مرطوب و در محدوده حرارتی ۹۵°C و ۲۲°C درجه حرارت تغییر بعد طولی تا ۱۰۰٪ داشته و مقاومت در حد پارگی آن ۳ برابر و مدول اولیه ۲۰ برابر کاهش یافته است.^۶ با توجه به این که قسمت اعظم الیاف اکریلیک مورد مصرف در صنایع نساجی در بعضی از مراحل باید تحت فرایندهای تر قرار گیرند (مانند شستشو، رنگرزی و تکمیل) لذا این تغییرات شدید خواص مکانیکی در محیط های گرم و مرطوب محدودیت هائی را در فرایندپذیری ایجاد می کند.

برای رفع این مشکل کوششهایی تا بحال از طریق ایجاد پیوندهای تقاطعی ملکولها و یا کوپلیمریزاسیون شاخه ای صورت گرفته است که در هردو حالت کنترل فعل و انفعالات تقریباً مشکل می باشد و در اکثر موارد محصول نهائی به قدری خشک و غیر قابل انعطاف است که برای مصارف نساجی قابل استفاده نمی باشد و در نتیجه استفاده از این نوع روشها برای صنعت الیاف سازی بی فایده است.

چون تغییر خواص مکانیکی در محیط های گرم و مرطوب به مقدار زیادی ناشی از انعطاف پذیری زنجیر ملکولی پلیمر اکریلیک است لذا به نظر می رسد در صورت کاهش انعطاف پذیری زنجیر بتوان خواص مکانیکی را بهبود بخشید.

یکی از روشهای ممکن برای کاهش انعطاف پذیری زنجیر (علاوه بر ایجاد پیوندهای تقاطعی یا کوپلیمریزاسیون شاخه ای) کوپلیمریزاسیون با ملکولهای حلقوی می باشد به نحوی که ملکول حلقوی در استخوانبندی اصلی زنجیر ملکول پلیمر قرار گرفته و در نتیجه از انعطاف پذیری آن بکاهد. انجام این عمل در مورد پلیمرهای تراکمی تقریباً ساده می باشد (مثل وجود اسید ترفتالیک در پلی استرو یا تهیه پلی آمیدهای حلقوی) ولی ایجاد ساختمان شیمیائی مشابه در مورد پلیمرهای افزایشی به سادگی امکان پذیر نمی باشد.

بررسی مقالات موجود نشان می دهد که مطالعاتی در زمینه کوپلیمریزاسیون منومرهای وینیلی با بعضی از ترکیبات حلقوی یک تائی و دوتائی انجام شده و در تحت شرایط خاصی می توان چنین کوپلیمریزاسیونی را انجام داد. یکی از ترکیبات حلقوی که می تواند با اکریلونیتریل کوپلیمر گردد نوربرنادین یا بی سیکلو (۱/۲/۲) هپتا ۲-۵ دین است C₆H₇ که فورمول شیمیائی بازان

الیاف سازی روش کوپلیمریزاسیون در محلول است که در این آزمایش از این روش استفاده شده است. پس از انجام کوپلیمریزاسیون و آماده کردن کوپلیمر بلافاصله آزمون حلالیت بر روی آن انجام گرفته و در صورت حل شدن پلیمر در حلال، محلول قابل ریسیدن، تهیه و فرایندهای ریسیدن و مراحل بعدی بر روی آن انجام گرفت و سپس مشخصات کوپلیمر ارزیابی گردید. عمل پلیمریزاسیون در دستگاه آزمایشگاهی رنگرزی دوار صورت گرفته است.

پلیمریزاسیون در محلول

در بطری های رنگرزی به ظرفیت ۳۰۰ سانتی متر مکعب مقدار حلال مورد نیاز را ریخته ابتداء برای مدت ۳۰ دقیقه یک جریان سریع گاز نیتروژن از حلال عبور داده و سپس جریان گاز قطع و مقدار محاسبه شده اکریلونیتریل و بقیه کومونمر (یا کومونرها) به بطری اضافه گردید، پس از بستن درب بطری آن را با دست به طور کامل برای چند دقیقه تکان داده تا تمام اجزاء داخل بطری حل گردد. درب بطری را باز و مقدار محاسبه شده و لازم (AIBN) دوباره کریستالی شده که در مقدار بسیار کمی از حلال اولیه حل شده به آن اضافه گردید، و مجدداً جریان گاز نیتروژن برای مدت ۱۰ دقیقه از داخل محلول بطری گذرانده و پس از قطع جریان گاز درب بطری محکم گردید و در داخل حمام رنگرزی دوار که دارای درجه حرارت مطلوب بوده قرار داده و در مدت و درجه حرارت معین عمل پلیمریزاسیون در داخل حمام ادامه یافت. پس از پایان عملیات محصول به دست آمده را خارج کرده و به متانول خالص ریخته تا کوپلیمر به صورت تکه های جامد در متانول راسب شود. تکه های جامد توسط دستگاه مخلوط کن کاملاً ریز شده و سپس کوپلیمر روی صافی شیشه ای شماره ۱ جمع آوری و چندین بار با مخلوط آب مقطر و متانول شسته شد و بالاخره با متانول خالص شستشو و محصول نهائی در آون تحت خلأ و حرارت ۵۰ درجه سانتی گراد برای مدت ۲۴ ساعت خشک گردید و پس از معین کردن وزن آن در دسیکاتور محتوی P_2O_5 ذخیره شد.

آزمون حلالیت

آزمون حلالیت بر روی یک گرم از نمونه کوپلیمر حاصل انجام گرفت. برای حل کردن نمونه فقط از حلال های آلی و معمولی پلیمر اکریلیک یعنی DMF و DMSO و DMAC استفاده گردید و چنانچه نمونه مورد آزمون در حرارت معمولی حل نمی شد معمولاً تا حرارت $100^\circ C$ برای حداکثر دو ساعت همراه با همزدن توسط همزن مغناطیسی ادامه می یافت. کوپلیمرهای تولید شده همگی در حلال های مذکور حل گردیدند.

محلول ۱۵٪ کوپلیمر اکریلونیتریل و نور برنآدین در هیچیک از

حلال های فوق الذکر مناسب برای فرایند ریسیدن الیاف و عملیات بعدی نبود (به علت عدم قابلیت کشیدگی) برای برطرف کردن این مشکل از اسید ایتا کونیک استفاده شد و کوپلیمر سه تائی تهیه گردید (استفاده از اسید ایتا کونیک در کوپلیمر پلی اکریلیک باعث می گردد که الیاف حاصله از نظر خواص مکانیک به خصوص درصد کشیدگی به مقدار زیادی بهبود یابند).

وزن ملکولی پلیمر (متوسط وزن ملکولی $\overline{MW}$)

متوسط وزن ملکولی کوپلیمرهای به دست آمده با اندازه و یسکوزیته محلول پلیمر و با استفاده از رابطه هگنز^۱ و رابطه زیر^۱ محاسبه گردید.

$$[\eta] = 3.46 \times 10^{-4} \overline{MW}^{0.733}$$

که در آن $[\eta]$ عبارت است از ویسکوزیته حد و $\overline{MW}$ متوسط وزن ملکولی وزنی می باشد. اندازه گیری ویسکوزیته پلیمر محلول در حلال DMF و در حمام آب با درجه حرارت ثابت ۳۰ درجه سانتی گراد و توسط ویسکومتر او به لود انجام گرفت.

اسپکتروسکپی مادون قرمز

با توجه به این که یکی از بهترین روشها برای آگاهی از ساختمان ملکولی پلیمر تعیین اسپکت جذب مادون قرمز آن می باشد لذا برای تعیین ساختمان کوپلیمر نور برنآدین و مقایسه آن در هر مورد که لازم بود اسپکت جذب مادون قرمز بر روی نمونه ها تهیه گردید. در هر مورد نمونه با استفاده از KBr به صورت قرص درآمده و سپس تحت تأثیر اشعه مادون قرمز قرار گرفت.

بررسی نتایج

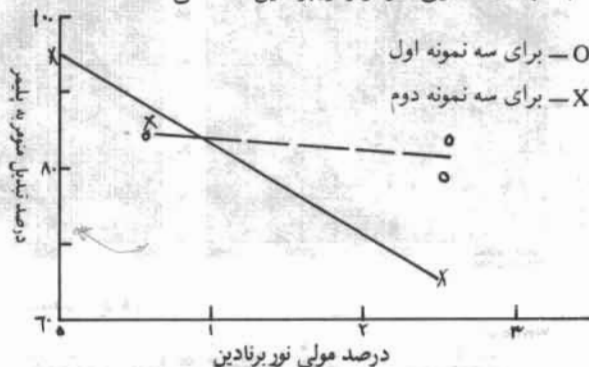
جدول شماره (۲) مقدار مونومرهای مصرف شده و میزان کوپلیمرهای تولید شده را برای ۶ نمونه کوپلیمر دوتائی و سه تائی نشان می دهد.

شماره نمونه	مقدار مونومر (گرم)			درصد وزنی مونومر			درصد حولی مونومر			مقدار پلیمر تولید شده
	bl.c	IA	AN	bl.c	IA	AN	bl.c	IA	AN	وزن گرم
۱	۹۰/۷۱	۳/۵	۹۰/۷۱	۴/۰/۶	۵/۲/۵	۹۵/۳	۲/۲۶	۲/۱۴	۹۵/۳	۱۰۰/۰
۲	۹۲/۵	۲/۵	۹۲/۵	۵/۴/۲	۰/۱۷	۹۷/۱	۲/۲۹	۰/۱۳	۹۷/۱	۵۳/۹
۳	۹۵/۷	۲/۷۱	۰	۹۵/۷	۱/۲۹	۰	۹۷/۵	۲/۵۲	۰	۷۲/۱
۴	۹۳/۱	۰	۹۳/۱	۶/۹۳	۰	۹۷/۱	۰	۲/۹۱	۹۷/۱	۴۱/۵
۵	۹۲/۱	۰/۴۵	۰	۹۲/۱	۰/۴۵	۹۷/۱	۰/۱۳	۲/۹۲	۹۷/۱	۳۷/۴
۶	۹۸/۱	۳	۹۸/۱	۸/۱۱	۲/۸۳	۹۸/۱	۴/۱۲	۲/۸۷	۹۸/۱	۲۸/۵

جدول شماره (۲)

مقدار حلال برای پلیمریزاسیون برای هر نمونه $150^\circ C$ دی متیل سولفاکسید (DMSO) و درجه حرارت پلیمریزاسیون در هر مورد $55^\circ C$ و زمان پلیمریزاسیون برای سه نمونه اول ۱۸ ساعت و برای سه نمونه دیگر ۱۶ ساعت و مقدار آغازکننده (AIBN) آزو بیس ایزو بوتیلونیتریل برای سه نمونه اول ۱ گرم و برای سه نمونه دوم در هر مورد ۰/۷ گرم بوده است.

به طوری که مشاهده می گردد علاوه بر مقدار آغازکننده و درصد اکریلونیتریل که نقش اصلی را در مقدار تبدیل کومنومرها به کوپلیمر دارد کومنومر نور برنآدین عامل مؤثری در این پلیمریزاسیون بوده و با افزایش مقدار آن در پلیمریزاسیون از مقدار تبدیل کاسته شده است. شکل (۱) منحنی تغییرات درصد پلیمر تولید شده را نسبت به درصد مولی کومنومر نور برنآدین نشان می دهد.

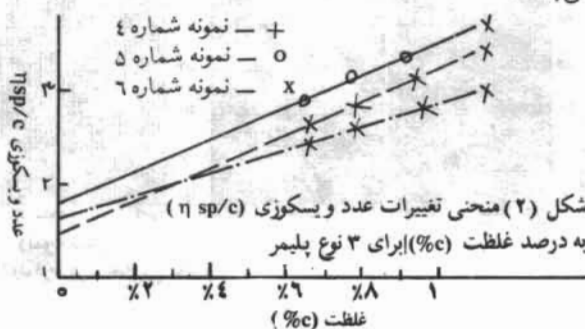
شکل (۱) منحنی تغییرات درصد پلیمر تولیدی نسبت به درصد مولی کومنومر نور برنآدین

کومنومر نور برنآدین نه تنها در مقدار تبدیل کومنومرها به پلیمر تأثیر داشته بلکه در ویسکوزیته پلیمر محلول بسیار مؤثر بوده است. جدول شماره (۳) نتایج حاصل از اندازه گیری ویسکوزیته محلول پلیمر به منظور تعیین وزن ملکولی را نشان می دهد.

شماره نمونه	درصد مولی Bi.C پلیمر تغذیه شده	SP/C		
		%C		
		۰/۶۴	۰/۸۷	۱
۴		۲/۳۰	۲/۴۹	۲/۷۰
۵	۰/۶۴	۲/۹۱	۳/۱۲	۳/۶۰
۶	۲/۴۹	۲/۶۲	۲/۸۰	۳/۲۴

جدول شماره (۳)

افزودن کومنومر نور برنآدین باعث افزایش شدید ویسکوزیته محلولهای پلیمرهای محتوی این کومنومر در مقایسه با پلیمر تهیه شده بدون داشتن کومنومر نور برنآدین است. از طرف دیگر به طوری که در شکل (۲) نشان داده شده است شیب منحنی عدد ویسکوزی (sp/c) به درصد غلظت (%c) برای این دو نوع پلیمر کاملاً متفاوت می باشد.

شکل (۲) منحنی تغییرات عدد ویسکوزی (η sp/c) به درصد غلظت (%c) برای ۳ نوع پلیمر

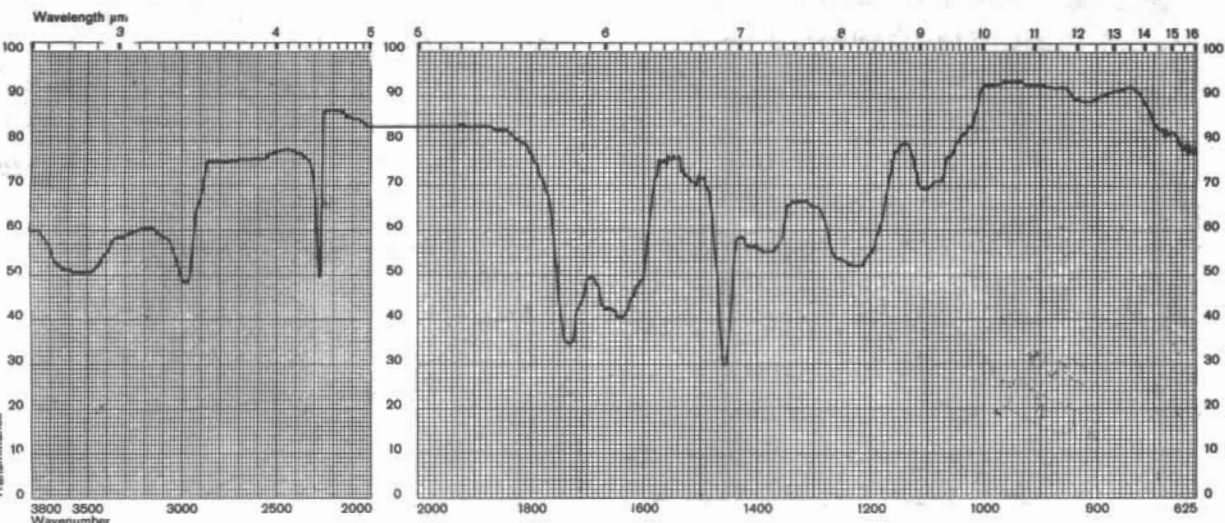
در نتیجه با این که با افزایش درصد نور برنآدین در کوپلیمر عدد ویسکوزی برای غلظت های مساوی افزایش یافته است ولی عدد ویسکوزی محدود $[\eta]$ و متوسط وزن ملکولی پلیمرها که با استفاده از رابطه (۱۱) محاسبه گردیده است به همین نسبت افزایش نیافته و حتی برای پلیمر با ۴۹/۲ درصد مولی نور برنآدین وزن ملکولی کاهش یافته است. افزایش عدد ویسکوزی و تغییر شیب منحنی برای کوپلیمرهای محتوی نور برنآدین به مقدار زیاد می تواند ناشی از وجود عامل شیمیائی حلقوی در استخوانبندی زنجیر ملکولی پلیمر باشد نه افزایش وزن ملکولی و در چنین صورتی در مورد کوپلیمر محتوی نور برنآدین به علت وجود عامل حلقوی رابطه (۱۱) برای تعیین وزن ملکولی صحیح نبوده و حداقل ضرایب α و K در رابطه فوق بایستی تغییر نماید (در رابطه ۱۱ ضرایب فوق برای پلیمر کوپلیمرهای اکریلیک که عوامل شیمیائی استخوانبندی زنجیر ملکولی به صورت خطی است معمولاً $\alpha = 0.733$ و $K = 3/46$ می باشد).

به طوری که قبلاً اشاره شد: یکی از روشهای مؤثر برای مطالعه فعل و انفعال پلیمریزاسیون نور برنآدین استفاده از اسپکتروسکوپی مادون قرمز (IR) می باشد. به همین دلیل نمونه های تهیه شده کوپلیمر به طریق مادون قرمز مورد اسپکتروسکوپی قرار گرفت که در شکل (۳) نشان داده شده است.

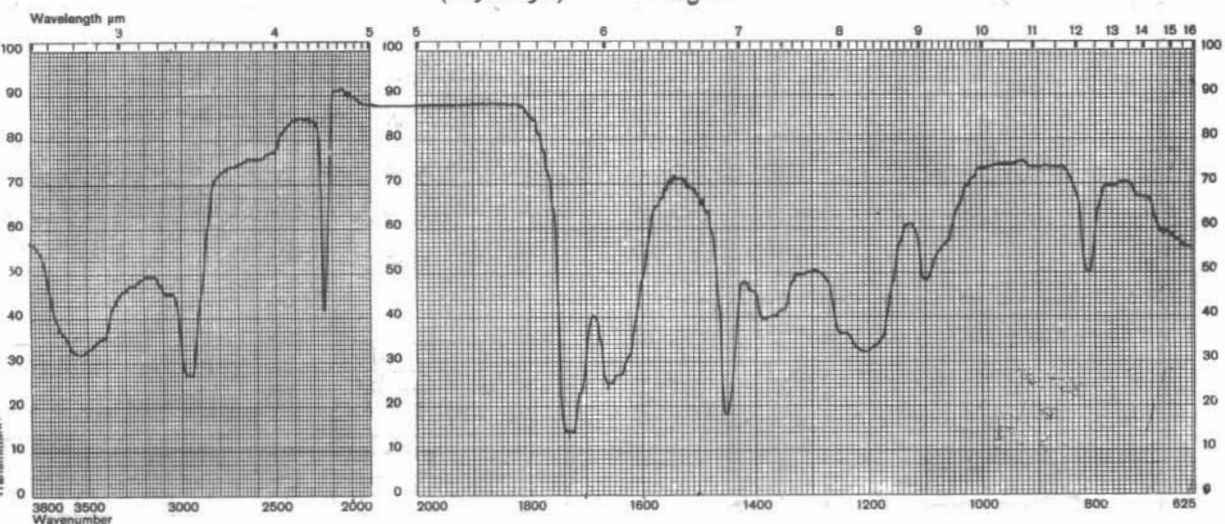
شکل A-۳ مربوط به نمونه شماره ۴ می باشد که در آن از کومنومر نور برنآدین استفاده نشده و شکلهای B-۳ و C-۳ مربوط به نمونه های شماره ۵ و ۶ است که در هر دو کومنومر نور برنآدین به کار رفته است. به طوری که مشاهده می گردد در اسپکتر جذب هر دو نمونه ۵ و ۶ یک جذب قوی در طول موج حدود ۱۲/۴ میکرون وجود دارد که در اسپکتر جذب نمونه شماره ۴ چنین جذبی وجود ندارد، این امر نشان دهنده این است که کومنومر نور برنآدین در فعل و انفعال کوپلیمریزاسیون شرکت داشته و به صورت نورتی سیکل در استخوانبندی زنجیر ملکولی قرار گرفته و از طرف دیگر به علت عدم جذب در طول موجهای حدود ۶/۴ میکرون و ۱۴/۱ میکرون در نمونه های ۵ و ۶ که در مورد هموپلیمر نور برنآدین به دست می آید و مربوط به واحدهای دیگر غیر از نورتی سیکل است^{۱۱}. می توان نتیجه گرفت که هیچ واحد دیگر از این منومر مانند واحدهای غیر اشباع در زنجیر ملکولی کوپلیمر وجود ندارد.

منابع

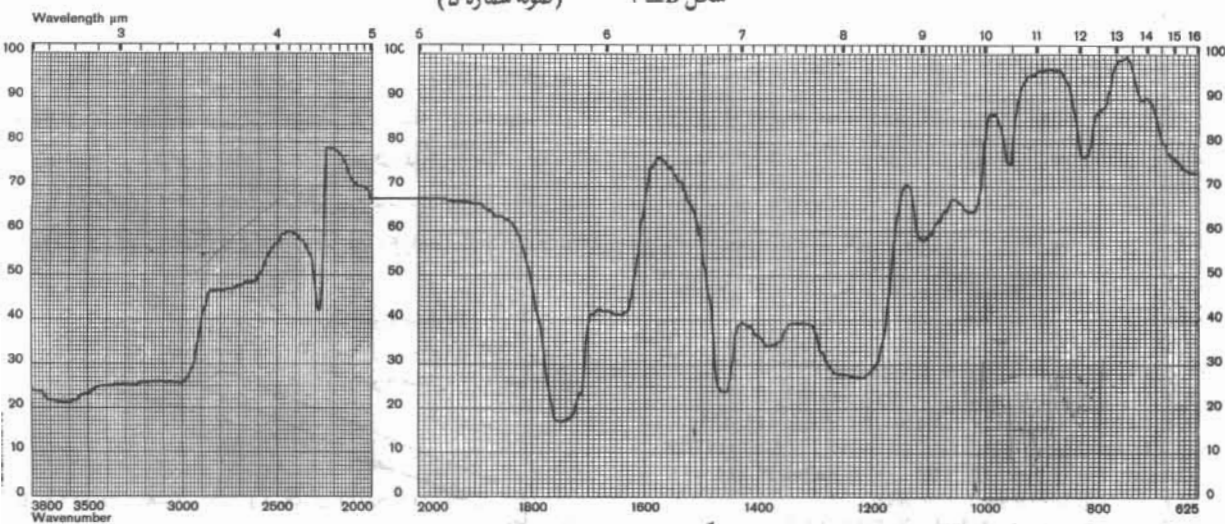
1. Markt information, Bayer Textile, 1983.
2. E.M. Hicks, et al. Text. prag 3(1), 64 (1971).
3. B.P.I.061, 585, — U.S.P.3.426, 104. J.A.6, 613, 135.
4. A.I. Ageyev, et al. palym, sci, ussrk 12, 2249 (1979)F. Danusso, Eur, palym, J.6, 1261 (1970) Italian P. 824, 453.
5. F.P.I, 560, 569- u.s.p.3, 520. 855.
6. J.C. Guthrie, J. Text, Inst. 48, T193 (1957).
7. C.F. Wilcon, et al, J.Am. Chem. Soc. 82, 2450 (1900).

شکل ۳-ا (نمونه شماره ۴)

شکل ۳-ب (نمونه شماره ۵)

شکل ۳-ج (نمونه شماره ۶)
شکل (۳) اسپکت جذب مادون قرمز برای سه نوع پلیمر

بررسی امکان استفاده از

به عنوان محلول شیمیائی برای

استخراج زغال سنگ^۱

دکتر مرتضی اصائلو

استادیار دانشکده معدن دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

در چند دهه گذشته متخصصین معدن در جهت افزایش تولید زغال سنگ بالاخص در مورد زغال سنگهای که دارای ضخامت کم بوده و در اعماق قرار دارند دوران بحرانی را پشت سر گذاشته اند. دوروش متداول سطحی^۱ و زیرزمینی^۲ به لحاظ اقتصادی و تکنیکی، همیشه برای این گونه ذخایر مناسب نیستند. استفاده از روشهای سطحی اگرچه با تولید زیاد روزانه همراه است اما آلودگی هوا، آب، تخریب طبیعت و مهمتر از همه هزینه زیادی که این روش برای این گونه ذخائر در بر دارد، مانع از آن گردیده است تا زغال سنگهایی را که در اعماق بیش از ۶۰ متر (۲۰۰ فوت) قرار دارند، بتوان با این روش استخراج نمود. از سوی دیگر در روشهای زیرزمینی، علاوه بر تولید کم، عملیات استخراج توأم با خطرات جانی و اقتصادی ناشی از ریزش سقف معدن، انفجار گاز متان و گرد زغال می باشد لذا تا کنون تولید زغال سنگ در جهان به هیچ وجه به حد نصاب پیش بینی شده نرسیده است.

بر این اساس، در سالهای اخیر روش جدیدی تحت عنوان خردایش شیمیائی در حال توسعه در آزمایشگاهها است که هدف از توسعه این روش، انتخاب محلولهای شیمیائی مناسبی است که بتواند تحت شرایط فیزیکی مناسب از قبیل حرارت و فشاری که زغال در اعماق تحمل می کند، ابعاد زغال را کاهش دهد تا بدین طریق بتوان زغال خرد شده از اعماق جاه را به کمک فشارمپ ها به سطح زمین انتقال داد. در مورد مکانیزم این روش اعتقاد بر این است که محلول یا محلولهای شیمیائی احتمالاً از درون درز، شکاف، گسل و سایر شکستگی های طبیعی^۵ زغال نفوذ می نماید تا به باندهای ضعیف آن مانند پیریت و خاکستر برخورد نماید. قطع این اتصالها موجب خرد شدن زغال^۶ می گردد در این مقاله نتایج تحقیقاتی که با استفاده از $\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O}$ بر روی سه نمونه زغال سنگ بیتومنس^۷ متعلق به سه معدن از ایالت اکلاهما در آمریکای شمالی انجام گرفته است، ارائه خواهد شد. در این تحقیق ابزار اولیه و اصلی مورد نیاز عبارت از راکتور یا ظرف استوانه ای^۸ به ظرفیت ۵۰۰ میلی لیتر بود که در داخل آن زغال به همراه $\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O}$ جای می گرفت و سپس این راکتور با محتوی داخل سیستم یا کوره حرارتی قرار داده شد. شرایط فیزیکی مورد استفاده عبارت از درجه حرارت بین ۲۰۰ تا ۳۲۵ درجه سانتی گراد و فشار بین ۲۱۵۰ تا ۳۶۰۰ پوند نیرو بر اینچ مربع بودند. نتایج بیش از ۶۰ آزمایش نشان داده است که هرچه درجه حرارت و فشار مورد استفاده زیادتیر باشد، درصد بیشتری از زغال مورد آزمایش به ابعاد کمتر از $\frac{1}{2}$ اینچ خرد خواهد شد. همچنین نتیجه تجزیه عنصری^۹ زغال نشان داده است که در درجه حرارت ۲۷۵ درجه سانتی گراد و فشار ۳۳۰۰ پوند بر اینچ مربع (PSI)، مقدار گوگرد آن از $\frac{3}{5}$ درصد به $\frac{2}{23}$ درصد و مقدار خاکستر از $\frac{18}{66}$ به $\frac{17}{5}$ درصد کاهش و در ضمن ارزش حرارتی آن افزایش یافته است. با توجه به نتایج این تحقیقات، اعتقاد بر این است که CO_2 به همراه آب می تواند ضمن خرد نمودن زغال، موجب کاهش ناخالصی آن از قبیل گوگرد و خاکستر شود لذا می توان این امید را داشت که تحقیق مزبور بتواند به امر استخراج بیشتر زغال از اعماق با استفاده از روش «خردایش شیمیائی» کمک بنماید.

گردیده بود. گروه تحقیقات مزبور علی رغم صرف هزینه زیاد درگیری متخصصین گوناگون با اجرای پروژه، نتوانست به این سؤال پراهمیت پاسخ دهد که مکانیزم و علت خرد شوندگی زغال توسط آمونیم چیست و اصولاً چه ترکیب یا ترکیبات شیمیائی دیگر همچون آمونیم قادرند زغال را خرد نمایند؟! بالعکس گروه مزبور در گزارش خود ذکر نمود که اولاً پاسخ قاطع به سؤال مزبور به دلیل عدم شناخت کافی از ترکیبات زغال امکان پذیر نیست و کلیه توجهات جنبه استنباطی دارد ثانیاً معتقد بودند که نتایج به دست آمده صرفاً از زغال سنگ های آزمایش شده مصداق دارد و لزوماً برای سایر زغال سنگ های مشابه در نقاط دیگر ممکن است صادق نباشد. در سال ۱۹۷۴ Duane R. Skidmore & C. J. Konya از کالج معدن دانشگاه ویرجینیای غربی، مقاله ای در سمینار انجمن مهندسی معدن (SME) ۱۸ در تگزاس ارائه نمودند که براساس آن Anthracite Oil در درجه حرارت بین ۲۴۰ تا ۳۲۰ درجه سانتی گراد و فشار مناسب به مدت یک ساعت، قادر است ابعاد زغال سنگ را کاهش دهد. جمع بندی این مقاله حاکی از آن بود که دمای زیاد و طولانی بودن مدت آزمایش، موجب ریزتر شدن ذرات خرد شده زغال می گردد. در این گزارش همچنین یادآوری شده بود که افزودن آب به ترکیب موجب ازدیاد فشار شده، اما در اندازه خرد شده زغال تأثیری ندارد. در سال ۱۹۸۰ Bruce W. Davis از بخش معدنی کمپانی شورا شعبه کالیفرنیا مخلوط O_2 و NO_2 را پیشنهاد نمود که قادر بود است ابعاد زغال سنگهایی از نوع لیگنیت^{۱۱} و بیتومنس را در درجه حرارت بین ۲۰ تا ۹۰ درجه سانتی گراد و تحت فشار اتمسفر کاهش دهد.

این مقاله، نتیجه تحقیقاتی است که از اجرای پروژه دی اکسید کربن (CO_2) به همراه آب بروی زغال سنگهای بیتومنس که از سه معدن مختلف ایالات اکلاهما در آمریکای شمالی تهیه شده بود حاصل گردیده است. هزینه اجراء این پروژه، که حدود سه سال درازا کشیده، توسط انستیتوی تحقیقاتی منابع معدنی اکلاهما (OMMRRI)^۲ تأمین گردیده است و جمعاً حدود ۶۰ آزمایش شرایط مختلف بروی نمونه های زغال سنگ ذکر شده انجام گرفت. است و نتایج این آزمایش ها حاکی است که اولاً CO_2 به همراه آب قادر است در درجه حرارت های بین ۲۰۰ تا ۳۲۵ درجه سانتی گراد فشار بین ۲۱۵۰ تا ۳۳۰۰ پوند بر اینچ مربع، تمام یا بخشی از زغال مورد آزمایش را خرد نماید لذا می تواند به عنوان یکی از محلولات شیمیائی در روش خردایش شیمیائی مورد استفاده قرار گیرد. ثانیاً محلول پیشنهادی قادر بوده است که ناخالصی های زغال همچون گوگرد و خاکستر را کاهش دهد و در ضمن موجب افزایش ارزش حرارتی زغال گردد. ثالثاً با برآوردهای اولیه پیش بینی می شود. توجه به ارزان بودن CO_2 ، استفاده از ترکیب شیمیائی پیشنهاد: $(CO_2 + H_2O)$ از رزان تمام شود.

«خردایش شیمیائی» روشی است که منجر به کاهش ابعاد و کاهش ناخالصی های زغال می گردد. در این روش که در شرایط فیزیکی و شیمیائی ویژه ای انجام می شود، ترکیب یا ترکیبات شیمیائی خاصی که معمولاً وزن مولکولی کمی دارند، قادرند پس از نفوذ و عبور از خلل و فرج، درز و شکاف و سایر شکستگی ها، به باندهای ضعیف زغال همچون خاکستر و گوگرد اصابت نمایند. طبق نظریه: Given & Wiser (شکل ۱)، این باندها از جمله مرتبط دهندگان ترکیبات اصلی زغال هستند و قطع این ارتباطات موجب خرد شدن زغال می شود. شرایط فیزیکی (دما و فشار) مورد استفاده در این فرآیند معمولاً شرایطی هستند که زغال در اعمال ۳۰۰ تا ۱۵۰۰ متر (۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰ فوت) تحمل می کند.

«خردایش شیمیائی» در واقع تکامل یا دنباله کارهای تحقیقاتی است که آلمانی ها اولین بار در سال ۱۹۲۰ شروع نموده اند. در این سال Pott و Broch با تزریق هیدروژن به زغال تحت فشارهای مختلف توانستند زغال را خالص تر و در صورت لزوم به مایع تبدیل نمایند که اینک به عنوان فرآیندهای SRCI^{۱۲} و SRCII^{۱۳} معروفند، اما به دلیل آغاز جنگ جهانی دوم و وجود نارسائی هایی در روشهای شیمیائی جهت جدا کردن ناخالصی ها از ترکیبات، این نوع تحقیقات متوقف گردید تا آنکه بین سالهای ۱۹۵۰ تا ۱۹۶۰، کارهای تحقیقاتی Pott و Broch در آمریکای شمالی توسط دفتر تحقیقات زغال سنگ (OCR)^{۱۲}، که بعدها به اداره کل معادن (USBM)^{۱۳} تبدیل گردید پی گیری شد و در سال ۱۹۶۲ منجر به تولید ۵۰ تن زغال خالص با روش SRCI گردید.

در سال ۱۹۷۱ مرکز تحقیقات دانشگاه سیراکوس^{۱۴} (SURC) شروع به تحقیقات مفصلتری در این زمینه نمود که نتیجه آن گزارش ۱۵۰ صفحه ای بود که در سال ۱۹۷۶ به وزارت انرژی وقت آمریکا ارائه گردید. نتیجه چند سال کار پژوهشگران بر این اساس استوار بوده است که آمونیم چه به صورت گاز و چه به صورت مایع، قادر است چهار نوع زغال سنگ از نواحی ایلینوئیس^{۱۵} آمریکا را به ذرات ریز تبدیل نماید و در ضمن موجب کاهش ناخالصی آن گردد. در این گزارش که بعدها مورد استفاده بسیاری از متخصصین زغال سنگ قرار گرفت، سه نکته محسوس بوده است:

الف: زغال سنگهای شنی که از نظر دگرگونی تکامل بیشتری یافته اند^{۱۶} حساسیت کمتری نسبت به آمونیم دارند. به عبارت دیگر درصد کمتری از این گونه زغال سنگها شکسته و خرد خواهند شد.
ب: با افزایش فشار، درصد ذرات خرد شده زغال^{۱۷} نیز افزایش می یابد.
ج: هزینه تولید یک تن زغال بین ۲/۵ تا ۳ دلار پیش بینی

۲ - چگونگی اجرای آزمایش ها:

۱ - ۲ - ابزار و سیستمهای اصلی مورد نیاز:

۱-۱-۲ - راکتور یا ظرف استوانه ای به ظرفیت ۵۰۰ سانتی متر مکعب که قطر داخلی آن ۲/۵ اینچ (۶/۳۵ سانتی متر) و قطر خارجی ۳/۵ اینچ (۸/۸۹ سانتی متر) و به عمق ۶/۲۵ اینچ (۱۵/۸۷۵ سانتی متر) بود، مورد استفاده واقع شد. جنس آن به دلیل این که فشار و درجه حرارت زیادی را تحمل نماید از فولاد زنگ نزن تشکیل شده بود. وزن بدنه دستگاه بدون سرپوش ۸/۶ کیلوگرم (۱۹/۲ پوند) بوده و سرپوش راکتور نیز از فولاد زنگ نزن ۳۱۶ ساخته شده بود.

۲-۱-۲ - سیستم یا کوره حرارتی الکتریکی که قطر داخلی آن ۴ اینچ (۱۰/۱۶ سانتی متر) و قطر خارجی آن ۱۰ اینچ (۲۵/۴ سانتی متر) و ماکزیمم درجه حرارتی که تولید می نمود ۴۰۰ درجه سانتی گراد بود. این سیستم به دستگاه کنترل کننده حرارت متصل بوده و بدین طریق درجه حرارت آن کنترل می شده است.

۳-۱-۲ - مخزن یا سیلندر حاوی گاز CO_2 تحت فشار ماکزیمم ۱۰۵۰ پوند بر اینچ مربع بود.

۴-۱-۲ - سرند لرزان Cenco - Meinzer برای دانه بندی زغال مورد استفاده قرار گرفت.

۵-۱-۲ - کوره Elcomap type جهت خشک نمودن زغال مورد استفاده واقع شد.

۶-۱-۲ - Bechman Irlo Infrared Spectro Photometer

جهت تشخیص ترکیبات آلی و معدنی با اندازه گیری مقدار جذب^۲ بوده است.

۲-۲ - مواد اولیه مورد آزمایش

۱-۲-۲ - زغال سنگ ها از سه معدن که به دلائل فنی و اقتصادی استخراج آنها با روشهای سطحی و زیرزمینی به کندی صورت می گرفت و مدت زمانی نیز تولید آنها متوقف گردیده بود تهیه شد. عمده آزمایش های بر روی زغال سنگ معدن Mcalister انجام گرفت که حدود ۳۱۰ میلیون تن ذخیره داشت که ضخامت ۵ درصد لایه های آن بین ۴۸/۳۰ تا ۵۶/۳۵ سانتی متر (۱۲ تا ۲۴ اینچ) ۵۵ درصد بین ۸/۳۸ تا ۱۲/۷۱ سانتی متر (۲۹ تا ۴۲ اینچ) بود. بیش از ۲/۳ از این ذخائر یعنی حدود ۲۲۰ میلیون تن در عمق بین ۷۸۵/۳۰ تا ۸/۳۰۴ متر (۱۰۱ تا ۱۰۰۰ فوت) قرار داشته و بقیه ذخائر یعنی ۹۰ میلیون تن عمدتاً در اعماق ۳۰۵ تا ۶۱۰ متر (۱۰۰۱ تا ۲۰۰۰ فوت) و به مقدار بسیار کم در اعماق بیش از ۶۱۰ متر (۲۰۰۰ فوت) و بین (۰ تا ۴۸/۳۰ متر) (صفر تا ۱۰ فوت) قرار گرفته اند.

۲-۲-۲ - ترکیبات شیمیائی که جهت توجیه مکانیسم خرد شونده گی زغال مورد استفاده قرار گرفته اند. این ترکیبات عمدتاً

یا در داخل زغال موجودند و یا آن که از فطر ساختمانی مشابه بعضی از ترکیباتی است که در زغال وجود دارند و طبق نظریه Wisner & Given باند های ضعیف زغال سنگ را تشکیل می دهند این ترکیبات عبارتند از:

الف - Benzyl - etner - $(C_6H_5 CH_2)_2O$ با وزن مولکولی ۱۹۸، نقطه جوش ۲۹۸ درجه سانتی گراد، نقطه ذوب ۳/۶ درجه سانتی گراد، چگالی ۴۳/۱۰ مایع.

ب - Diphenyl - Disulfide - $(C_6H_5)_2S - S - C_6H_5$ جامد، وزن مولکولی ۲۱۸، نقطه جوش ۳۱۰ درجه و نقطه ذوب ۶۲ درجه سانتی گراد.

ج - Benzyl - Phenyl - Ether - $(C_6H_5 CH_2 - O - C_6H_5)$ جامد، وزن مولکولی ۱۸۴، نقطه جوش ۲۹۷ درجه سانتی گراد و نقطه ذوب بین ۴۰ تا ۴۴ درجه سانتی گراد.

د - پیریت $Fe S_2$ ، وزن مولکولی ۱۲۰، نقطه ذوب ۱۱۷۱ درجه سانتی گراد چگالی ۵، جامد.

ه - Benzyl - Alcohol - $(C_6H_5 CH_2OH)$ مایع، نقطه جوش ۲۰۵ تا ۲۰۴ درجه سانتی گراد، نقطه ذوب ۱۵، و چگالی ۱/۰۴.

و - Phenethyl - alcohol - $(C_6H_5 CH_2 - CH_2OH)$ مایع، وزن مولکولی ۱۲۲، نقطه جوش ۲۱۹ درجه سانتی گراد، نقطه ذوب ۲۰ درجه سانتی گراد و چگالی ۱/۰۲۳.

ز - 2 - Naphthyl-benzoal - $(C_6H_5 COOC_{10}H_7)_2$ جامد، وزن مولکولی ۲۴۸ (همگی این ترکیبات به وسیله CO_2 به همراه آب مورد آزمایش قرار گرفتند تا فعل و انفعالات آنها مورد بررسی قرار گیرد. شرایط آزمایش از نظر درجه حرارت و فشار مشابه شرایط آزمایش های زغال و $H_2O + CO_2$ بودند.)

۳-۲ - مراحل مختلف آزمایش ها:

الف - قرار دادن یک تا سه تکه زغالی تمیز شده با وزن مشخص (۳۰ تا ۱۵۰ گرم) در داخل راکتور.

ب - افزودن مقدار مشخص آب به داخل سیستم (۱۵۰ تا ۳۰۰ سانتی متر مکعب).

ج - قرار دادن سرپوش بر روی راکتور و بستن آن و نصب فشارسنج بر روی راکتور.

د - تزریق CO_2 از طریق سیلندر به داخل راکتور (شکل ۲).

ه - قطع جریان CO_2 و انتقال راکتور با محتوی زغال و $H_2O + CO_2$ به داخل کوره حرارتی.

و - تنظیم شرایط حرارتی مورد نظر برای مدت زمان معین (۱۸ تا ۳۶ ساعت).

ز - پس از پایان مدت مورد نظر، فرآیند حرارت دادن به دستگاه قطع و سپس به مدت دو تا چهار ساعت (بستگی به درجه حرارت) راکتور در داخل کوره قرار می گرفت تا گرمای بدنه آن برای مراحل

بعدی آزمایش قابل لمس باشد.

ح - انتقال راکتور از کوره حرارتی و باز نمودن سرپوش و انتقال محتوای آن.

ط - جداسازی ذرات جامد از مایع توسط صافی و آماده سازی نمونه برای مراحل بعدی آزمایش.

ی - دانه بندی ذرات خرد شده و تهیه ۳ تا ۱۰ گرم از نمونه که از غربال شماره ۶۰ مش^{۲۲} عبور نموده جهت تجزیه تقریبی^{۲۳} و تجزیه عنصری^{۲۴} یا اندازه گیری گوگرد و ارزش حرارتی.

ص - آزمایش CO₂ به همراه آب با هفت ترکیب شیمیایی ارائه شده در بند ۲-۲-۴ (مواد اولیه مورد آزمایش) شرایط آزمایش مشابه شرایط آزمایش CO₂ + H₂O با زغال بوده و میزان حرارت بین ۲۰۰ تا ۳۲۵ درجه سانتی گراد و فشار بین ۲۰۰۰ تا ۵۰۰۰ پوند بر اینچ مربع متغیر بودند. این آزمایش ها به وسیله Infrared Spectro Photometer مورد بررسی قرار گرفت که در تمام موارد هیچگونه فعل و انفعالات شیمیایی مشاهده نشد.

۳ - محاسبات

۱- ۳ - حجم راکتور:

$$V = \pi r^2 h$$

که در آن: شعاع راکتور که برابر است با ۳/۱۷۵ سانتی متر (۱/۲۵ اینچ)

h عمق یا ارتفاع راکتور که برابر است با ۱۵/۸۷۵ سانتی متر (۶/۲۵ اینچ) بنابراین حجم راکتور V برابر است با:

$$V = \pi \left(\frac{1.25}{12} \right)^2 \frac{6.25}{12} = 0.0177 \text{ فوت مکعب}$$

$$V = 0.0177 \text{ ft}^3 \left(\frac{30.48 \text{ cm}}{\text{ft}} \right)^3 = 500 \text{ میلی لیتر}$$

۲- ۳ - مقدار CO₂ تزریق شده در هر آزمایش:

کل CO₂ تزریق شده به راکتور برای هر آزمایش برابر بود با CO₂ حل شده در آب به انضمام مقدار CO₂ در حالت گاز.

الف: مقدار CO₂ حل شده در آب بر حسب گرم به ازاء هر ۱۰۰ گرم آب برای دمای بین صفر تا ۱۲۰ درجه سانتی گراد و فشار تا ۷۰۰ اتمسفر در شکل ۳ ارائه شده است. با توجه به آن که شرایط اولیه آزمایش در همگی کمایش یکسان بوده است (حرارت اطاق ۲۵ درجه سانتی گراد و فشار ۶۱ اتمسفر یا ۹۰۰ پوند بر اینچ مربع) لذا مقدار CO₂ حل شده در هر ۱۰۰ گرم آب برابر با ۵/۸۶ گرم است اما چون مقدار آب مصرف شده در هر آزمایش متفاوت بوده است بنابراین مقدار CO₂ نیز بستگی به مقدار آب، متغیر می باشد. ب: تعداد مولکول گاز CO₂ که در داخل راکتور تزریق شده اما در آب حل نگردیده از رابطه ذیل به دست می آید:

$$N_g = \frac{PV_g}{ZRT} \quad (۱)$$

که در رابطه فوق N_g تعداد مولکولهای گاز، p- فشار، V_g حجم گاز، Z ضریب تراکم پذیری (Compressibility Factor) R اعداد ثابت گازها و T درجه حرارت مطلق (۲۷۳ + ۲۵) درجه سانتی گراد است. در رابطه (۱) V حجم گاز CO₂ برابر است با:

$$V_g = V_R - (V_{\text{coal}} + V_{\text{H}_2\text{O}} + V_{\text{air}}) \quad (۲)$$

V_R حجم راکتور V_{coal} حجم زغال سنگ، V_{H₂O} حجم آب در راکتور و V_{air} حجم هوای موجود در راکتور می باشند.

$$V_{\text{coal}} = \frac{M}{D} \quad (۳)$$

برابر است با: V_{coal} وزن زغال سنگ موجود در راکتور (وزن زغال مورد استفاده برای هر آزمایش).

D - وزن مخصوص زغال سنگ که متوسط برای نمونه های مورد آزمایش ۱/۳ گرم بر سانتی متر مکعب محاسبه و منظور گردیده است.

V_{H₂O} حجم آب اضافه شده به راکتور (حجم آب به کار گرفته شده برای هر آزمایش بر حسب سانتی متر مکعب).

V_{air} حجمی از راکتور که توسط هوا اشغال می شود. هر چند در عمل مقدار آن نسبتاً کم و حتی می توان از آن صرف نظر نمود اما برای محاسبه آن با توجه به شرایط اولیه آزمایش:

$$V_{\text{air}} = \frac{n R T}{P} \quad (۴)$$

بنابراین با استفاده از فرمول شماره (۲) می توان حجم گاز CO₂ را محاسبه نمود و سپس با به کار گرفتن فرمول گازهای واقعی^{۲۵} می توان تعداد مولکولهای گاز CO₂ و متعاقباً مقدار آنرا محاسبه نمود. فرمول برای محاسبه تعداد مولکولهای گاز CO₂

$$N_g = \frac{PV_g}{ZRT}$$

که در رابطه فوق P فشار اولیه ۶۱ اتمسفر، V_g حجم گاز CO₂ که از رابطه (۲) حاصل می شود. Z ضریب تراکم پذیری که محاسبه آن با استفاده از دیاگرامهای ترمودینامیک امکان پذیر می باشد (مقدار Z با استفاده از نمودارهای ترمودینامیک و شرایط اولیه آزمایش در درجه حرارت ۲۵ درجه سانتی گراد و فشار ۶۱ اتمسفر یا ۹۰۰ پوند بر اینچ مربع و دما و فشار بحرانی CO₂ معادل ۵۱/۰ محاسبه گردیده است) R عدد ثابت برای گازها که معادله

$$R = 0.082051 \text{ Lit} \cdot \text{atm} \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{Mole}^{-1}$$

منظور شده و T نیز درجه حرارت کیلویی^{۲۶} است بنابراین با محاسبه مقدار گاز CO₂ می توان مقدار کل آنرا محاسبه و از این طریق با توجه به معلوم بودن مقدار آب و زغال درصد O₂ و H₂O زغال موجود

$$\log_{10} \pi_3 = A + b \pi_2 \quad (11)$$

که در رابطه (۱۱) b ضریب زاویه خط و A عدد ثابت می باشد. اگر چنانچه در فرمول (۱۱) به جای مقادیر π_2 و π_3 روابط (۹) و (۱۰) را قرار دهیم رابطه ذیل حاصل می گردد.

$$d = \frac{1}{b} \frac{M}{pt^2} \log_{10} \frac{C_p T P^2 t^6}{AM^2} \quad (12)$$

که در رابطه (۱۲) d اندازه متوسط ذرات خرد شده زغال، P فشار، t مدت آزمایش T درجه حرارت مورد استفاده برای هر آزمایش، M وزن کل مواد موجود در راکتور، C_p گرمای ویژه که تقریباً برای همه زغال سنگ های بیتومنس یکسان است.

۴ - نتایج:

در تابلوی (۱) شرایط فیزیکی مورد استفاده از اجراء شش آزمایش ذکر گردیده است، درجه حرارت بین ۲۰۰ درجه تا ۳۲۵ درجه متغیر بوده است و حده فشار نیز بین ۲۱۵۰ پوند بر اینچ مربع (PSI) و تا ۳۶۰۰ PSI می باشد. مدت آزمایش بین ۱۸ تا ۲۴ ساعت نوسان داشته و همچنین در این تابلو نتایج دانه بندی ذرات خرد شده زغال نیز ارائه گردیده است. لازم به یادآوری است که در آزمایش (۱) تنها ۶ درصد زغال خرد گردیده است (کمتر از ۱/۲ اینچ) و متوسط ذرات خرد شده نیز ۱۳۵/۰ اینچ می باشد. در آزمایش (۲) فقط ۳۸ درصد ذرات خرد شده در آزمایش (۳)، ۸۱ درصد زغال دارای اندازه های کمتر از ۱/۲ اینچ گردیده اند اما در آزمایش های شماره (۴)، (۵) و (۶) زغال کاملاً خرد شده است (صد درصد).

تابلوی (۲) بعضی از مشخصات آزمایشهای انجام شده را نشان می دهد. در این تابلو مقدار زغال مورد استفاده در هر آزمایش و همچنین مقادیر H_2O ، CO_2 و نسبت هریک از آنها در راکتور ذکر گردیده است.

شکل (۴ - الف) یک تکه زغال به وزن حدود ۶۰ گرم قبل از آزمایش و شکل (۴ - ب) همان تکه زغال را پس از آزمایش نشان می دهد که تحت درجه حرارت ۲۷۵ درجه سانتی گراد و فشار ۳۳۰۰ و به مدت ۲۴ ساعت کاملاً خرد گردیده است.

شکل ۵ - الف یک تکه دیگر از زغال به وزن حدود ۵۰ گرم را در قبل از آزمایش با CO_2 به همراه آب نشان می دهد در حالی که شکل (۵ - ب) همان تکه زغال را نشان می دهد که تحت تأثیر $CO_2 + H_2O$ و دمای ۲۷۵ درجه سانتی گراد و فشار ۳۳۰۰ پوند بر اینچ مربع به مدت ۳۶ ساعت کاملاً ریز گردیده است.

شکل (۶) ارتباط بین درصد ذرات خرد شده زغال با درجه حرارت و فشار را نشان می دهد.

شکل (۷) ارتباط بین اندازه متوسط ذرات خرد شده زغال و مدت آزمایش را بیان می نماید. با توجه به آن که شرایط فیزیکی چهار نقطه

در راکتور را محاسبه نمود.

۳ - ارائه مدل ریاضی جهت پیش بینی اندازه ذرات خرد شده زغال:

از بررسی نتایج حاصله از آزمایش ها چنین استنباط گردید که d یا اندازه متوسط ذرات خرد شده زغال تابعی از فراسنج های زیر است:

$$d = f(t, T, P, C_p, M) \quad (5)$$

که در رابطه (۵) t مدت آزمایش، T گرما، P فشار، C_p گرمای ویژه زغال در فشار ثابت و M وزن کل مواد موجود در راکتور است. بر این اساس و با استفاده از تئوری π در تحلیل ابعادی (π - theorem) رابطه ای حاصل گردیده که می توان اندازه ذرات خرد شده را پیش بینی نمود. با توجه به تئوری π :

$$F(d, t, T, C_p, M, P) = 0$$

$$\pi_1 = d, t, T, C_p$$

$$C_p = L^2 t^{-2} T^{-1}$$

$$\pi_1 = d^x t^y T^z L^2 t^{-2} T^{-1}$$

که

و

به عبارت دیگر:

$$L^x t^y T^z L^2 t^{-2} T^{-1} = 0$$

(۷)

$$X + 2 = 0 \quad X = -2$$

$$y - 2 = 0 \quad y = 2$$

$$z - 1 = 0 \quad z = 1$$

بنابراین

$$\pi_1 = \frac{t^2 T C_p}{d^2} \quad (8)$$

$$\pi_2 = t, d, M, P$$

$$d = L \quad P = \frac{M}{L t^2}$$

و

که

$$\pi_2 = t^x L^y M^z M L^{-1} t^{-2}$$

لذا

$$t^x L^y M^z M L^{-1} t^{-2} = 0$$

به عبارت دیگر

$$X - 2 = 0 \quad X = 2$$

که

$$y - 1 = 0 \quad y = 1$$

$$Z + 1 = 0 \quad Z = -1$$

بنابراین

$$\pi_2 = \frac{P t^2 d}{M} \quad (9)$$

از حاصل ضرب π_1 در $(\pi_2)^2$ گروه دیگری حاصل می گردد که با π_3 نشان داده می شود:

$$\pi_3 = \frac{C_p t^6 P^2 T}{M^2} \quad (10)$$

چنانچه در یک کاغذ نیمه لگاریتمی π_3 را بر روی محور Y و با ارزش لگاریتمی و π_2 را بر روی محور X و به صورت غیر لگاریتمی منظور بداریم، رابط خطی از مقادیر π_3 و π_2 برقرار خواهد شد که فرمول آن چنین است.

حاصله در منحنی با یکدیگر برابرند، به عبارت دیگر درجه حرارت و فشار تقریباً در هر چهار آزمایش ثابت نگهداشته شده و فقط مدت آزمایش متفاوت بوده است.

شکل (۸) ارتباط بین مدت آزمایش، درصد زغال خرد شده و اندازه ذرات را نشان می دهد. شکل (۹) نحوه بد توزیع ذرات خرد شده زغال را نشان می دهد که حدود ۶۰ درصد از ذرات خرد شده از

اندازه غربال شماره ۴ بزرگترند. دمای مورد استفاده در آزمایش ۲۷۵ درجه سانتی گراد، فشار ۳۳۰۰ PSI و مدت آزمایش ۱۸ ساعت می باشد.

شکل (۱۰) توزیع خوب ذرات خرد شده زغال را نشان می دهد که تقریباً با درصد های یکسان در بین غربالها پخش شده اند.

شرایط فیزیکی اجراء ۶ آزمایش و نتایج دانه بندی آنها						درصد زغال خرد شده باقیمانده در هر غربال					
شماره آزمایش	(۱) Tc	(۲) PSI	(۳) زمان بر حسب ساعت	(۴) M گرم	(۵) d اینچ	شماره غربال اندازه	۱۶ ۰/۴۶۹	۵۰ ۰/۱۶	۷۰ ۰/۰۰۸۲	۱۰۰ ۰/۰۰۵۱	۱۰۰ ۰/۰۰۲۱
۱	۲۰۰	۲۵۰	۲۱/۵	۴۵۱	۰۱۳۵	۵۵	۲۷/۲	۶/۳	۲/۲	۴/۵	۵
۲	۲۲۵	۲۷۰۰	۲۳	۴۰۳/۵۸	۰۱۲۶	۳۳/۹	۵۰/۴	۹/۳	۳/۴	۱	۲
۳	۲۳۵	۲۸۵۰	۲۴	۳۹۸/۳	۰۱۲۴	۴۲	۳۸/۴	۱۲/۶	۴/۲	۰۵	۲/۳
۴	۲۵۰	۲۹۵۰	۲۴	۲۷۷/۹	۰۱۱۹	۴۴	۳۰	۱۱/۲	۷/۷	۴/۶	۱/۲
۵	۲۷۵	۳۳۰۰	۲۴	۲۶۹/۹۳	۰۰۰۹۴	۳۰	۲۷/۵	۱۷/۲	۹/۲	۸/۱	۸
۶	۳۲۵	۳۶۰۰	۱۸	۲۵۱/۴۹	۰۰۰۷۴	۲۳/۳	۲۰/۳	۱۶	۱۰/۲	۱۲/۸	۱۷/۴

— تابلوی (۱) —

۱ ستون (۱) شماره آزمایش

۲ ستون (۲) دمای به کار گرفته شده بر حسب سانتی گراد

۳ ستون (۳) فشار بر حسب PSI (پوند بر اینچ مربع)

۴ ستون (۴) زمان بر حسب ساعت

۵ ستون (۵) مجموعه جرم با وزن موجود در داخل راکتور $(Co_2 + H_2O + caol)$

۶ ستون (۶) اندازه متوسط ذرات خرد شده زغال

۷ ستون (۷) نتایج طبقه بندی زغال بر حسب اندازه (درصد)

شماره آزمایش	(۱) زغال گرم	(۲) H ₂ O گرم	(۳) حل شده در آب	(۴) CO ₂	(۵) CO ₂	(۶) مجموعه وزن به گرم CO ₂	(۷) مجموعه وزن گرم	(۸) محلول CO ₂	(۹) %H ₂ O محلول	(۱۰) مجموعه زغال زغال %	(۱۱) محلول	(۱۲) محلول
۱	۱۶۰	۲۵۰	۱۴/۶۵	۲۶/۷	۴۹/۳۵	۱۴/۲	۲۹۱/۳۵	۸۵/۸	۴۵۱/۳۵	۳۵/۴	۶۴/۵	۶۴/۵
۲	۱۲۸	۲۲۵	۱۳/۱۸۵	۳۷/۴	۵۰/۵۸۵	۱۸/۴	۲۷۵/۵۸۵	۸۱/۶	۴۰۳/۵۸۵	۳۱/۷	۶۷/۳	۶۷/۳
۳	۱۳۲	۲۱۵	۱۲/۶	۳۸/۷	۵۱/۳	۱۹/۲	۲۶۶/۳	۸۰/۷	۳۹۸/۳	۳۳	۶۷	۶۷
۴	۶۹	۱۳۵	۷/۹	۶۶	۷۳/۹	۳۵	۲۰۸/۹	۶۵	۲۷۷/۹	۲۴/۵	۷۵/۲	۷۵/۲
۵	۴۷/۵	۱۲۵	۷/۳۲۵	۷۱/۶۲۵	۷۸/۹۵۸	۳۸/۷	۲۰۳/۹۵	۶۱/۲	۲۵۱/۳	۱۸/۹	۸۱/۱	۸۱/۱

— تابلوی (۲) —

۱ - ستون (۱) شماره آزمایش

۲ - ستون (۲) مقدار زغال موجود در راکتور بر حسب گرم

۳ - ستون (۳) مقدار آب موجود در راکتور بر حسب گرم

۴ - ستون (۴) مقدار CO₂ بر حسب گرم حل شده در آب موجود در راکتور

۵ - ستون (۵) مقدار CO₂ بر حسب گرم موجود در راکتور به صورت گاز

۶ - ستون (۶) مجموعه CO₂ موجود در راکتور بر حسب گرم

۷ - ستون (۷) مقدار کل محلول بر حسب گرم $CO_2 + H_2O$

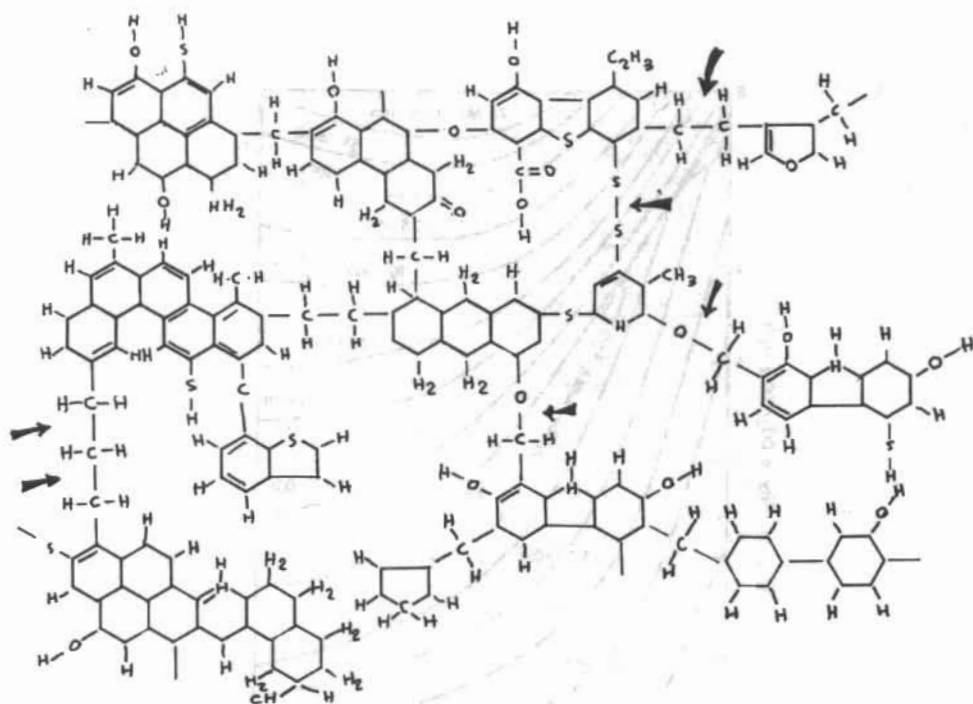
۸ - ستون (۸) درصد CO₂ موجود در محلول

۹ - ستون (۹) درصد H₂O موجود در محلول

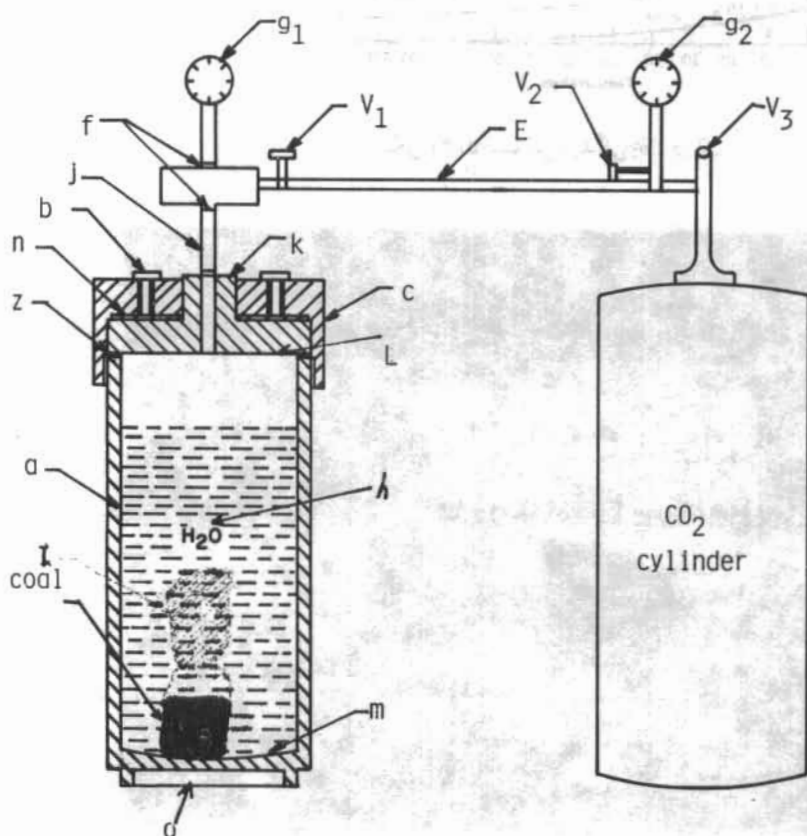
۱۰ - ستون (۱۰) زغال با انضمام مقدار محلول

۱۱ - ستون (۱۱) درصد زغال موجود در راکتور

۱۲ - ستون (۱۲) درصد محلول موجود در راکتور

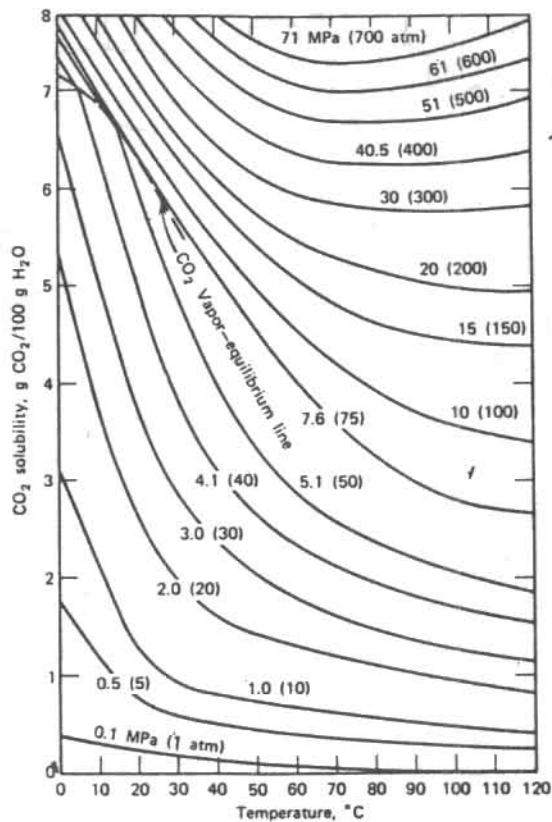

شکل (۱) ساختمان پیشنهادی زغال سنگ توسط Wisner مکانهایی که با فلش نشان داده شده است وجود باندهای ضعیف را تأیید می کند.

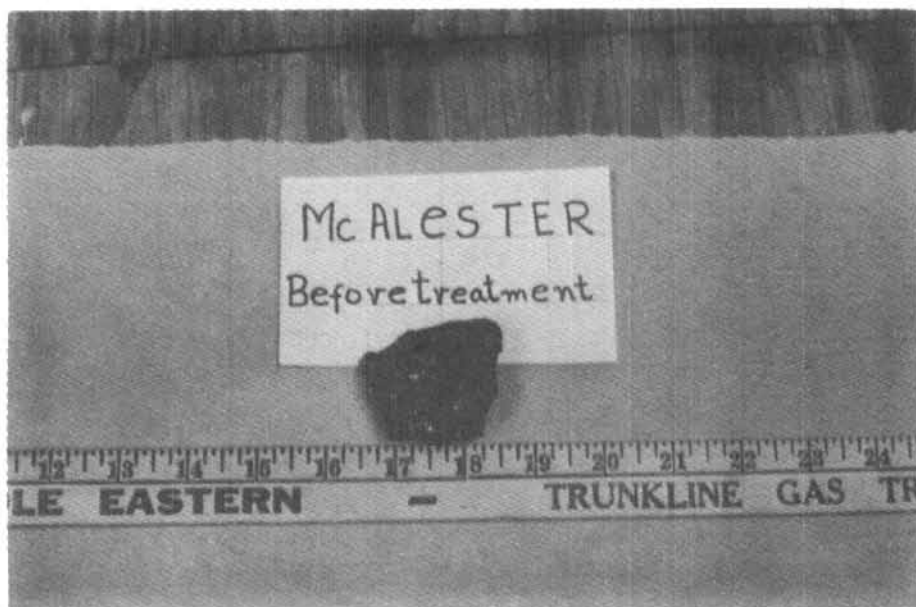

- a راکتور
- b پیچ
- c در پوش
- D سیلندر
- E میله انتقال دهنده
- f متصل کننده
- g1 فشارسنج
- h آب
- I زغال
- j متصل کننده
- k قسمت فوقانی
- Q صفحه نگهدارنده راکتور
- V1 شیر
- L قسمت فوقانی راکتور
- m قسمت تحتانی راکتور

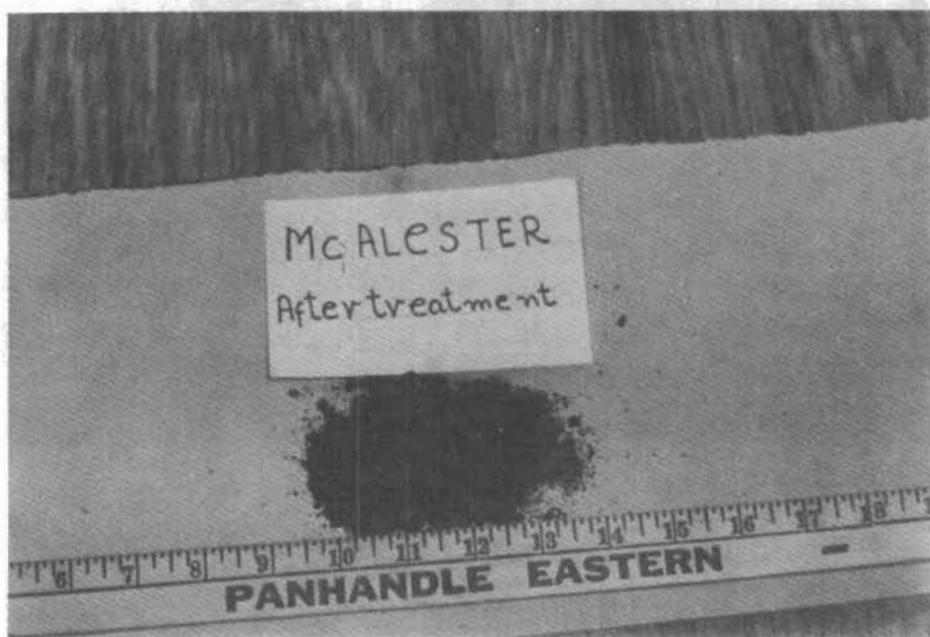
شکل (۲) تصویری از چگونگی تزریق CO₂ به داخل راکتور حاوی زغال و آب

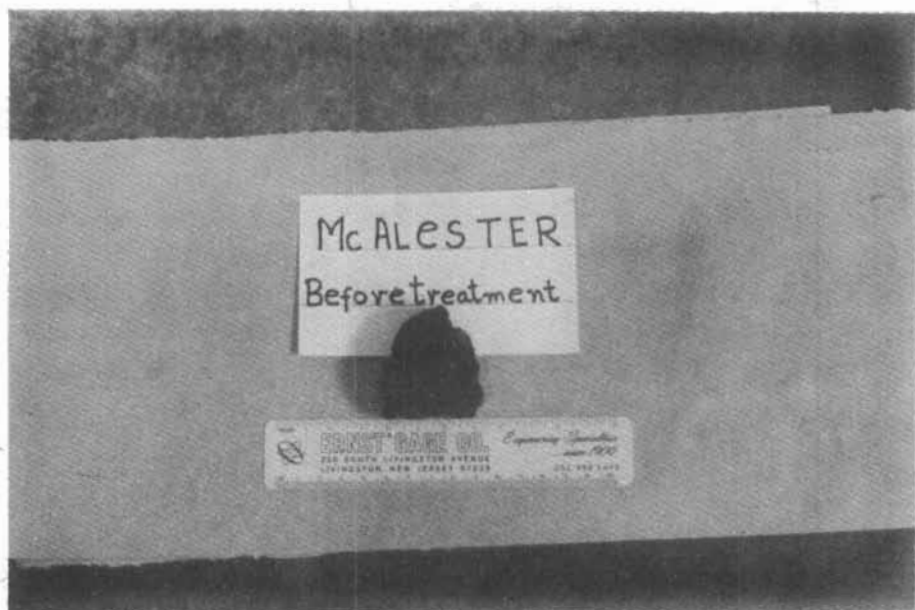
شکل (۳) قابلیت حل شوندگی CO₂ در آب^{۲۹}

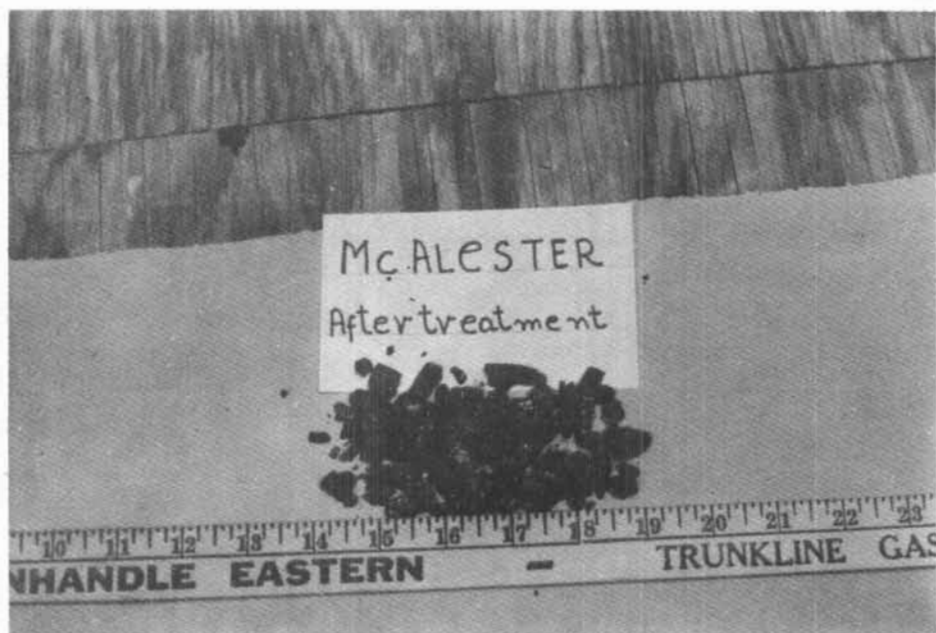
شکل (۴ - الف) یک تکه رغال قبل از آزمایش

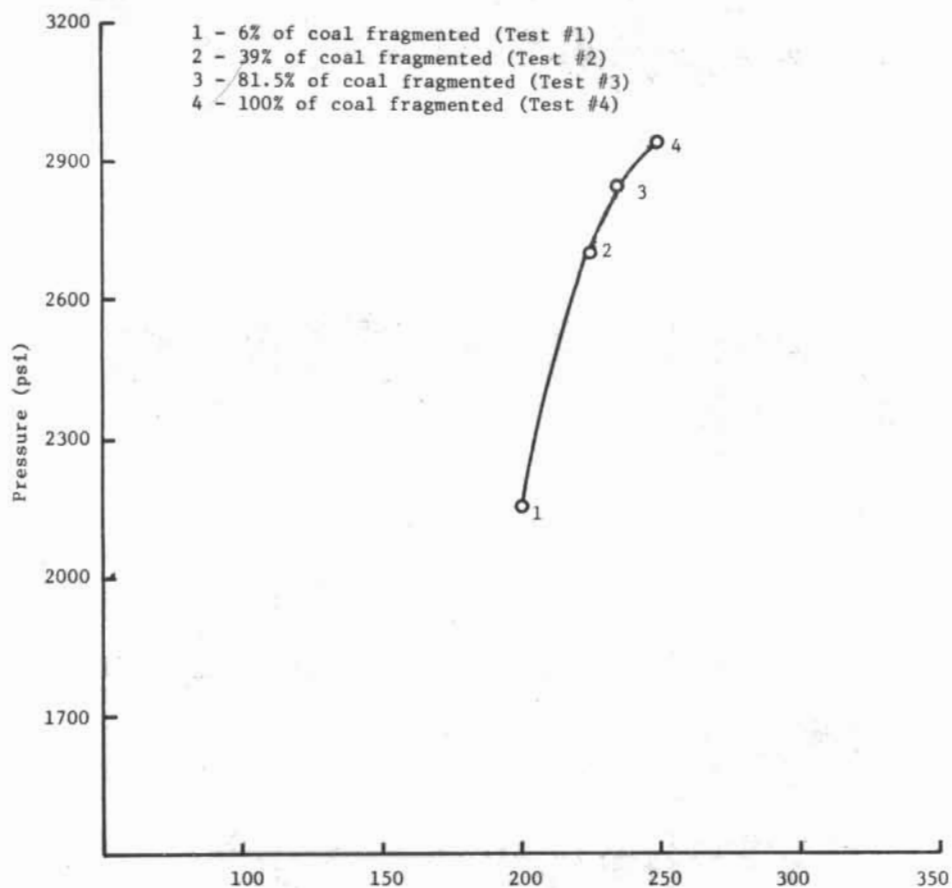
شکل (۴ - ب) نکه زغال بالائی بعد از آزمایش

شکل (۵ - الف) قبل از آزمایش

شکل (۵-ب) بعد از آزمایش با CO_2 و آب^{۳۱}

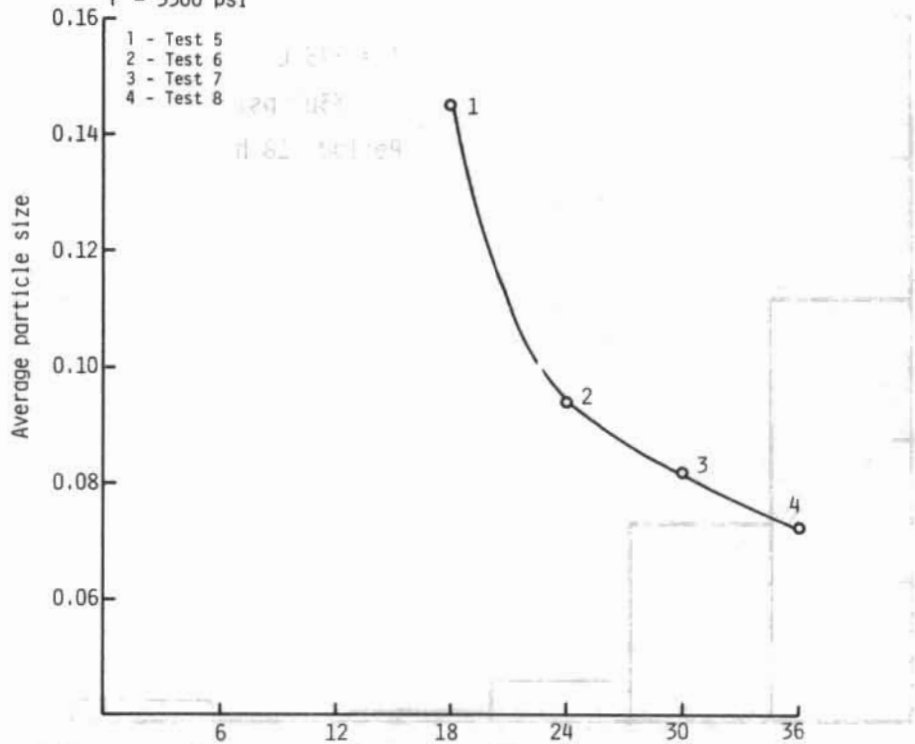

شکل (۶) ارتباط بین درصد زغال خرد شده با حرارت و فشار^{۳۲}

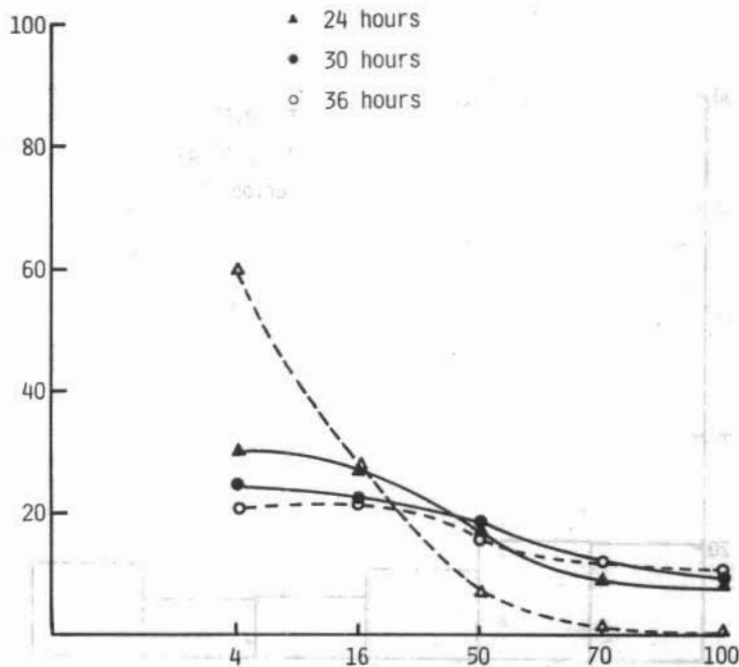
T, P are relatively constant, time variable.

T = 275°C

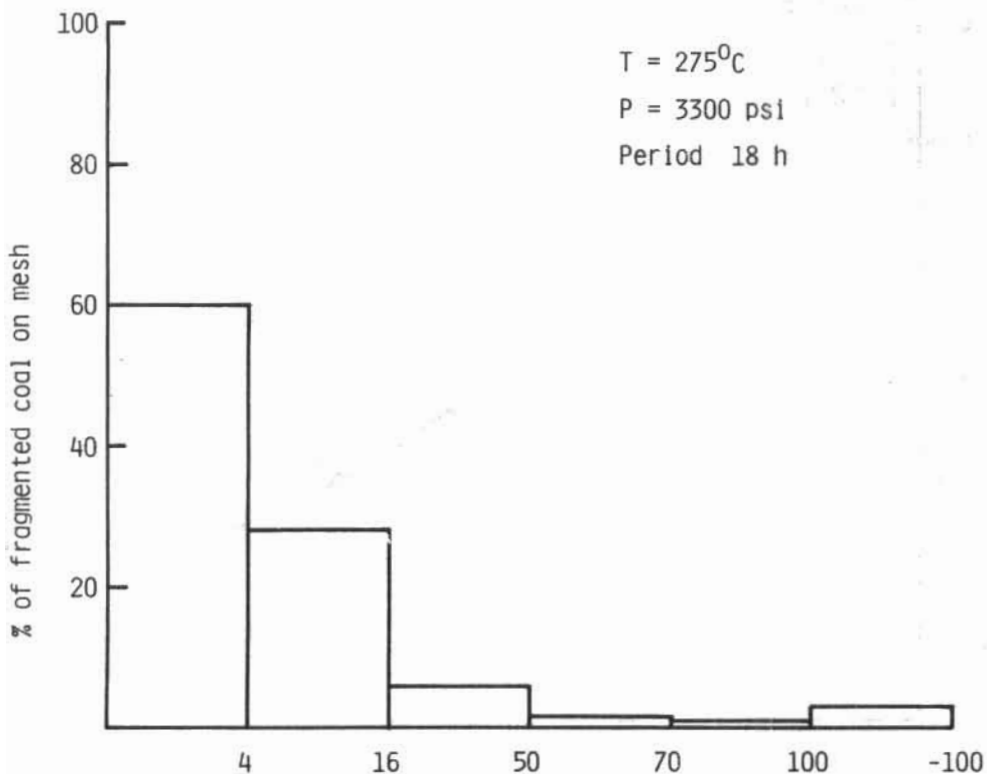
P = 3300 psi

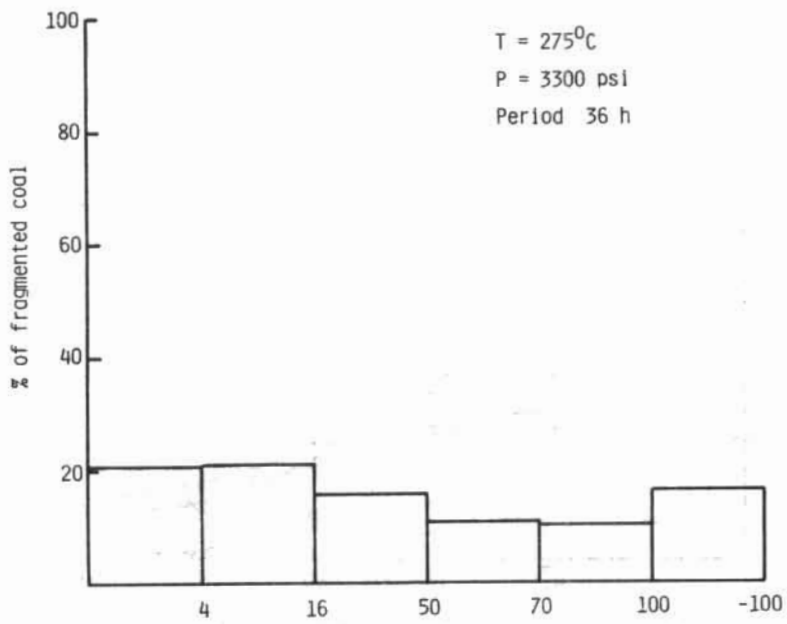
شکل (۷) ارتباط بین مدت آزمایش و اندازه متوسط ذرات خرد شده زغال (با توجه به آن که حرارت و فشار در چهار آزمایش یکسان می باشد).

شکل (۸) ارتباط بین مدت آزمایش، اندازه ذرات و درصد زغال خرد شده

شکل (۹) توزیع بد زغال خرد شده بر روی غربال چنانچه از شکل پیداست حدود ۶۰ درصد از زغال خرد شده بر روی غربال ۴ قرار گرفته اند.

شکل (۱۰) توزیع خوب زغال خرد شده بر روی غربال ها زغال خرد شده با مقادیر مشابه بهم، در بین غربال قرار گرفته اند.

این تحقیق به نتایج ذیل دسترسی پیدا نموده است:

۱- ۵ - ترکیب یا محلول شیمیائی پیشنهادی $\text{Co}_2 + \text{H}_2\text{O}$ با توجه به خرد کردن زغال سنگ بیتومنوس معدن Mcalester از ایالت اکلاهای آمریکا احتمالاً سایر زغال سنگ های بیتومنوس را نیز به قطعات و ذرات ریز تبدیل می نماید و لذا می تواند در فرآیند خردایش شیمیائی مورد استفاده قرار گیرد.

۲- ۵ - ترکیب یا محلول شیمیائی مورد استفاده در این تحقیق $(\text{Co}_2 + \text{H}_2\text{O})$ با توجه به نتایج حاصله از تجزیه عنصری و تجزیه تقریبی زغال مورد آزمایش ممکن است در صورت به کارگیری شرایط فیزیکی مناسب موجب کاهش ناخالصی زغال سنگ ها گردد.

۳- ۵ - با توجه به نتایج تجربی حاصله، مدل ریاضی یی به دست آمده است که از این طریق می توان اندازه متوسط زغال سنگ های خرد شده را پیش بینی نمود.

۴- ۵ - مینیمم درجه حرارت و فشار لازم جهت خرد کردن کامل (۱۰۰ درصد) زغال سنگ مورد آزمایش ۲۵۰ درجه سانتی گراد و فشار ۲۹۵۰ PSI می باشد اما در درجه حرارت ۲۰۰ درجه سانتی گراد و فشار ۲۱۵۰ PSI بخشی از زغال شکسته و به اندازه های کمتر از $\frac{1}{4}$ اینج تبدیل شده اند.

۵- ۵ - مینیمم مدت لازم برای شکستن زغال مورد آزمایش Mcalester Coal با توجه به محلول شیمیائی پیشنهادی ۱۸ ساعت می باشد.

۶- ۵ - در دما و فشار زیاد و طولانی تر شدن مدت آزمایش و نسبتاً پائین بودن نسبت H_2O به Co_2 ، درصد زیاده تری از زغال خرد خواهد شد و در ضمن، اندازه زغال سنگ های شکسته یا خرد شده نیز ریزتر می باشد.

۷- ۵ - خواص فیزیکی و شیمیائی زغال در نتایج حاصله موثرند، بدین جهت سه زغال سنگ مورد آزمایش با $\text{Co}_2 + \text{H}_2\text{O}$ از نظر اندازه متوسط زغال های خرد شده و درصد زغال سنگ های خرد شده نتایج متفاوت داشته اند.

۸- ۵ - تأثیر عوامل مکانیکی باید مورد توجه قرار گیرد. بالاخص فشار گازهای خارج شده از زغال در درجه حرارت و فشار بالا ممکن است موجب توسعه بیشتر درز و شکاف زغال سنگ شوند و بدین طریق نفوذ Co_2 از درون این نوع ساختمانها را آسانتر و عمل خرد شدن را سریعتر و سهلتر نماید.

۹- ۵ - در این بررسی و تحقیقات Co_2 بدون آب و همچنین آب به تنهایی مورد آزمایش قرار گرفته اند اما هیچکدام موجب خرد شدن زغال نشدند علی رغم آنکه در هر دو مورد زغال آماده شکستن و خرد شدن بود لذا وجود آب به همراه Co_2 در مورد زغال سنگ های مورد آزمایش ضروری است.

۱۰- ۵ - علی رغم آنکه محلول شیمیائی پیشنهادی در این

تحقیق $\text{Co}_2 + \text{H}_2\text{O}$ قادر بوده است سه نمونه از زغال سنگ را بشکند و موجب کاهش ابعاد و کاهش گوگرد و خاکستر شود، اما به دلیل غیر متجانس بودن ترکیبات زغال و ساختمان پیچیده ای که این ماده سوختنی دارد لزوماً ممکن است $\text{Co}_2 + \text{H}_2\text{O}$ بروی زغال سنگ های دیگر همان نتایج زغال سنگ های مورد آزمایش را در بر نداشته باشد اما احتمال نتایج مشابه با توجه به تحقیق انجام گرفته، زیاد است.

۶- پیشنهاداتی جهت ادامه تحقیقات مزبور

۱- ۶ - آزمایش زغال سنگ های ایران با محلول پیشنهادی در این تحقیق و ترکیبات شیمیائی پیشنهادی دیگر محققان در این زمینه و مقایسه آنها از نظر فنی و اقتصادی.

۲- ۶ - ارائه منحنی، نمودار و مدل ریاضی که بتواند درصد و اندازه متوسط زغال سنگ های خرد شده را پیش بینی نماید.

۳- ۶ - بررسی امکان اجراء این پروژه از نظر فنی و اقتصادی در معادن زغال سنگ ایران.

۴- ۶ - اجراء این پروژه در یکی از معادن زغال سنگ و بررسی نتایج حاصل از آن.

زیر نویس ها

۱- عنوان اصلی مقاله که توسط نویسنده ارائه شده به شرح زیر بوده است:

«بررسی امکان استفاده از $\text{Co}_2 + \text{H}_2\text{O}$ به عنوان محلول شیمیائی جهت استخراج زغال سنگ های با ضخامت کم که در اعماق قرار دارند.»
«Chemical Comminution for Depth and thin Coal by using $\text{Co}_2 + \text{H}_2\text{O}$ as a Solvent.»

2 - Surface Mining Method.

3 - underground Mining Method.

4 - Chemical Comminution.

5 - Structural defect.

6 - Fragmentation.

7 - Bituminous Coal.

8 - Reactor or Pressure Vessel.

9 - Ultimate Analysis.

10 - SRC I: Solvent Refined Coal.

به فرایندی اطلاق می شود که موجب تولید زغال سنگ خالص می شود.

11 - SRC II: Solvent Refined Coal.

به فرایندی اطلاق می شود که در آن زغال سنگ به کمک هیدروژن تبدیل به هایع می شود.

12 - OCR: Office of COAL Research.

اداره تحقیقات زغال سنگ

13 - USBM: United States Bureau of Mines.

اداره کل معادن امریکا

14 - SURC: SIRACUS University Reserch Corporation.

15 - Illinois.

16 - Anthracitic.

Farcasiu, Malvina, Coal Liquefaction, 1980, P. 21-22.
 29 - From: Kirth-Othmer, Encyclopedia of Chemical Technology, 1977, Vol. 4, r. 727.
 30 - $T = 270^{\circ}\text{C}$, $p = 3300$ PSI, Period of test = 24 hours.
 31 - $T = 275^{\circ}\text{C}$, $P = 3300$ PSI, Period of test = 36 hours.
 32 - Increase of the Perceneage of Fragmented Coal as Time increased

منابع

1 - LARSEN, W, John, ORGANIC, «Chimistry of coal, speculation on coal structure» ACS, 1978, p27-29.
 2 - Othmer, Kirth, Encyclopedia of chemical Technology Vol 4 - 1977 P - 277.

17 - Fragmented Coal.

ذرات خرد شده زغال به ذراتی اطلاق می شود که از $\frac{1}{2}$ اینچ کوچکترند.

18 - SME: Society of Mining Engineers.

19 - Lignite.

20 - OMM RRI: Oklahoma Mining Mineral Resources Research Institue

21 - Absorption.

22 - Mesh No 60.

23 - Proximat Analysis.

24 -Ultimate Analysis.

25 - Non-Ideal gas .

26 - Kelvin.

27 - Semi - log.

28 - From: whitehurst. D. Duayne, Mitchell, O., Thomas and

پخش بار^۱ در تغذیه کننده های شعاعی سه فاز

دکتر مهرداد عابدی

استادیار دانشکده مهندسی برق دانشگاه صنعتی امیرکبیر

۱- چکیده:

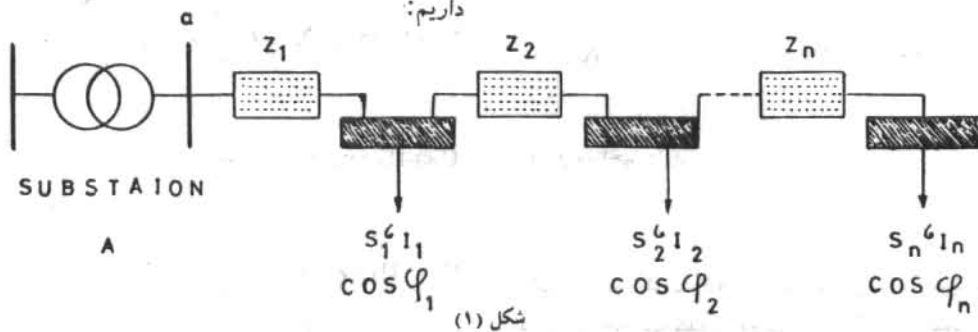
امروزه تغذیه کننده های شعاعی سه فاز^۲ که گاهی اوقات شبکه های از یکسو تغذیه نیز به آنها گفته می شود، نقش مهمی در برق رسانی مناطق مسکونی و صنعتی ایفا می کنند و در شبکه توزیع انرژی الکتریکی ایران نیز از این تغذیه کننده ها به وفور یافت می شود. برای بررسی این تغذیه کننده ها اعم از محاسبات مربوط به افت های ولتاژ^۳ و تلفات توان^۴ روشهای تقریبی متعددی وجود دارد که مهمترین آنها همان روش ممان (لنگر) می باشد. اما باید خاطرنشان ساخت که اکثر روش های موجود تقریبی هستند.

هدف از این مقاله بررسی دقیق تغذیه کننده های شعاعی از نقطه نظر افت های ولتاژ و تلفات خطوط می باشد. برای این منظور از روش تحلیلی گوس سایدل^۵ استفاده شده است. در این مقاله سعی شده است از روش ماتریسی که در کتب و مقالات متعدد جهت بررسی شبکه به کار می رود احتراز گردد زیرا به ذخیره سازی^۶ نسبتاً وسیعی در کامپیوتر در روش ماتریسی نیاز داریم. امتیاز این روش نسبت به روشهای ساده و تقریبی دیگر این است که در این روش می توان با دقت بسیار خوبی مقدار ولتاژها و زاویه آنها را نسبت به نقطه تغذیه (پست اصلی) حساب نمود.

۲- فرموله کردن معادلات مربوط به تغذیه کننده های شعاعی سه فاز:

ساده تر شین اصلی^۸ این سیستم همان شین خروجی پست A می باشد (شین a).

همانطور که از شکل (۱) پیداست تغذیه کننده شعاعی حاوی n انشعاب (یا در اکثر موارد n پست) است. مقادیر مربوط به این شکل در جدول (۱) آمده است. با توجه به شکل (۱) برای هر فاز سیستم داریم:

نام فراسنج ۱	توضیح	تعداد
S_i	کل توان مختلط مصرف کننده ها در انشعاب یا پست (توان سه فاز)	$i = 1, 2, 3, \dots, n$
I_i	کل جریان مصرف کننده ها در انشعاب یا پست	$i = 1, 2, 3, \dots, n$
$\cos \phi_i$	ضریب توان کل مصرف کننده ها در انشعاب یا پست	$i = 1, 2, 3, \dots, n$
Z_i	امپدانس هر فاز بین دو انشعاب	$i = 1, 2, 3, \dots, n$

(۶-۲)

$$U_2 = U_1 - z_2 \left[\left(\frac{S_2}{U_2} \right)^* + \left(\frac{S_3}{U_3} \right)^* + \dots + \left(\frac{S_n}{U_n} \right)^* \right]$$

$$\vdots$$

$$U_n = U_{n-1} - z_n \left[\left(\frac{S_n}{U_n} \right)^* \right] \quad (۶-n)$$

با توجه به روابط (۶-۱) تا (۶-n) درمی یابیم که برای محاسبه افت های ولتاژ در نقاط انشعابی (یا پستهای انشعابی) با n معادله n مجهولی غیرخطی^{۱۰} روبرو هستیم و برای حل آنها باید از روش های تحلیل عددی^{۱۱} استفاده نموده. در این مقاله روش گوس سایدل مورد توجه قرار گرفته است و این روش مبتنی بر مراحل تکراری است. در روش گوس سایدل باید برای متغیرهای مجهول (در اینجا ولتاژها) یک حدس اولیه^{۱۲} قائل شد. سپس با استفاده از مقادیر اولیه، مقادیر جدید^{۱۳} متغیرهای مجهول را در تکرار اول حساب می کنیم. مقادیر ولتاژها در تکرار اول این چنین حساب می شوند.

(۷-۱)

$$U_1^{(1)} = U_a - z_1 \left[\left(\frac{S_1}{U_1^{(0)}} \right)^* + \left(\frac{S_2}{U_2^{(0)}} \right)^* + \dots + \left(\frac{S_n}{U_n^{(0)}} \right)^* \right]$$

(۷-۲)

$$U_2^{(1)} = U_1^{(1)} - z_2 \left[\left(\frac{S_2}{U_2^{(0)}} \right)^* + \left(\frac{S_3}{U_3^{(0)}} \right)^* + \dots + \left(\frac{S_n}{U_n^{(0)}} \right)^* \right]$$

(۷-n)

$$U_n^{(1)} = U_{n-1}^{(1)} - z_n \left[\left(\frac{S_n}{U_n^{(0)}} \right)^* \right]$$

در روابط اخیر داریم:

$U_i^{(0)}$ حدسهای اولیه ولتاژها

$i = 1, 2, \dots, n$

باید توجه داشت که در روش گوس سایدل باید در هر معادله از متغیرهای محاسبه شده در معادلات قبل استفاده نمود.

به طور کلی می توان رابطه مربوط به تغذیه کننده های شعاعی را جهت محاسبه ولتاژها در تکرار $k+1$ با استفاده از مقادیر ولتاژها در تکرار k این چنین نوشت:

(۸-۱)

$$U_1^{k+1} = U_a - z_1 \left[\left(\frac{S_1}{U_1^k} \right)^* + \dots + \left(\frac{S_n}{U_n^k} \right)^* \right]$$

(۸-۲)

$$U_2^{k+1} = U_1^{k+1} - z_2 \left[\left(\frac{S_2}{U_2^k} \right)^* + \dots + \left(\frac{S_n}{U_n^k} \right)^* \right]$$

$$V_a - V_1 = z_1 \left(\sum_{i=1}^n I_i \right) \quad (۱-۱)$$

$$V_1 - V_2 = z_2 \left(\sum_{i=2}^n I_i \right) \quad (۱-۲)$$

$$V_2 - V_3 = z_3 \left(\sum_{i=3}^n I_i \right) \quad (۱-۳)$$

 $\vdots$

$$V_{n-1} - V_n = z_n \left(\sum_{i=n}^n I_i \right) \quad (۱-n)$$

از طرفی داریم:

$$S_i = \sqrt{3} U_i I_i^* \quad (۲)$$

$$i = 1, 2, 3, \dots, n$$

با جایگزینی رابطه (۲) در رابطه (۱) داریم:

$$V_a - V_1 = \frac{z_1}{\sqrt{3}} \left(\sum_{i=1}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۳-۱)$$

$$V_1 - V_2 = \frac{z_2}{\sqrt{3}} \left(\sum_{i=2}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۳-۲)$$

 $\vdots$

$$V_{n-1} - V_n = \frac{z_n}{\sqrt{3}} \left(\sum_{i=n}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۳-n)$$

در روابط (۱) و (۲) و (۳) باید توجه داشت:

ولتاژ هر فاز نسبت به خنثی

ولتاژ بین دو فاز

$$i = 1, 2, 3, \dots, n$$

از روابط (۳) داریم:

$$U_a - U_1 = z_1 \left(\sum_{i=1}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۴-۱)$$

$$U_1 - U_2 = z_2 \left(\sum_{i=2}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۴-۲)$$

 $\vdots$

$$U_{n-1} - U_n = z_n \left(\sum_{i=n}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۴-n)$$

روابط (۴) به صورت زیر درمی آیند:

$$U_1 = U_a - z_1 \left(\sum_{i=1}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۵-۱)$$

$$U_2 = U_1 - z_2 \left(\sum_{i=2}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۵-۲)$$

 $\vdots$

$$U_n = U_{n-1} - z_n \left(\sum_{i=n}^n \left(\frac{S_i}{U_i} \right)^* \right) \quad (۵-n)$$

روابط (۵) را به صورت زیر می نویسیم:

(۶-۱)

$$U_1 = U_a - z_1 \left[\left(\frac{S_1}{U_1} \right)^* + \left(\frac{S_2}{U_3} \right)^* + \dots + \left(\frac{S_n}{U_n} \right)^* \right]$$

با توجه به شکل (۲) برای هر فاز داریم:

$$P_{ij} + jQ_{ij} = v_i \left(\frac{v_i - v_j}{z_{ij}} \right)^* \quad (۱۰-۱)$$

$$P_{ji} + jQ_{ji} = v_j \left(\frac{v_j - v_i}{z_{ij}} \right)^* \quad (۱۰-۲)$$

پس:

$$P_{ij} = \text{Real} \left[v_i \left(\frac{v_i - v_j}{z_{ij}} \right)^* \right] \quad (۱۰-۳)$$

$$Q_{ij} = \text{Imag} \left[v_i \left(\frac{v_i - v_j}{z_{ij}} \right)^* \right] \quad (۱۰-۴)$$

$$P_{ji} = \text{Real} \left[v_j \left(\frac{v_j - v_i}{z_{ij}} \right)^* \right] \quad (۱۰-۵)$$

$$Q_{ji} = \text{Imag} \left[v_j \left(\frac{v_j - v_i}{z_{ij}} \right)^* \right] \quad (۱۰-۶)$$

با توجه به P_{ij} ، Q_{ij} ، P_{ji} ، Q_{ji} محاسبه شده از روابط اخیر و با در نظر گرفتن علائم آنها می توان به میزان تلفات توان در خطوط پی برد.

لازم به تذکر است که ولتاژهای مورد استفاده در روابط (۱۰-۳) تا (۱۰-۶) پس از محاسبه ولتاژها بروش گوس سایدل و اتمام مراحل تکراری به دست آمده اند.

۴- داده های ورودی به کامپیوتر:

در برنامه LFRFGS داده های ورودی^{۱۵} به شرح زیراند:

۱-۴: امپدانس هر فاز هریک از خطوط:

$$z_i = R_i + jx_i \quad (i = 1, 2, \dots, n) \quad (\text{اهم در کیلومتر})$$

$$L_i \quad (i = 1, 2, 3, \dots, n) \quad \text{کیلومتر} \quad \text{طول هریک از خطوط:}$$

$$i = 1, 2, \dots, n \quad \text{الف: } Q_i, P_i \quad \text{۴-۳: مشخصات مصرف کننده ها (بارها) به یکی از طرق زیر:}$$

$$i = 1, 2, \dots, n \quad \text{ب: } \cos \phi_i, S_i$$

$$i = 1, 2, \dots, n \quad \text{ج: } \cos \phi_i, P_i$$

۴-۴: ولتاژ نامی تغذیه کننده جهت انتخاب ولتاژ مبنا جهت پرونیت کردن سیستم (KVbase)

۴-۵: توان مبنا برای پرونیت کردن سیستم (KVbase). باید توجه داشت که خود برنامه عمل پرونیت کردن را انجام می دهد.

۵- نتایج عددی:

در این قسمت از مقاله یک سیستم واقعی را که توسط برنامه LFRFGS تحلیل شده است را ذکر می کنیم. سیستم مورد بحث مطابق شکل (۳) می باشد. یک تغذیه کننده شعاعی سه فاز، ۲۰ کیلوولتی که از پست ۶۳/۲۰ کیلوولتی منشعب می شود شهرکی را

$$U_n^{k+1} = U_n^{k+1} - z_n \left[\left(\frac{S_n}{U_n^k} \right)^* \right] \quad (۸-n)$$

جواب نهائی موقعی حاصل می گردد که $|U_i^{k+1} - U_i^k| \leq \epsilon$ باید توجه داشت:

$$S_i^* = P_i - jQ_i \quad i = 1, 2, 3, \dots, n$$

لذا روابط (۸) به صورت زیر درمی آیند:

$$U_1^{k+1} = U_a - z_1 \left[\frac{P_1 - jQ_1}{(U_1^k)^*} + \dots + \frac{P_n - jQ_n}{(U_n^k)^*} \right] \quad (۹-۱)$$

$$U_2^{k+1} = U_1^{k+1} - z_2 \left[\frac{P_2 - jQ_2}{(U_2^k)^*} + \dots + \frac{P_n - jQ_n}{(U_n^k)^*} \right] \quad (۹-۲)$$

$$\vdots$$

$$U_n^{k+1} = U_{n-1}^{k+1} - z_n \left[\frac{P_n - jQ_n}{(U_n^k)^*} \right] \quad (۹-n)$$

برای تهیه این مقاله یک برنامه کامپیوتری به زبان فورترن ۴ براساس فورمول های (۹-۱) تا (۹-n) نوشته شده است که بر طبق آنها می توان ولتاژ نقاط انشعابی (یا پست های انشعابی) را حساب نمود.

در این بررسی تمام محاسبات براساس سیستم ثابت به واحد^{۱۶} انجام شده و ولتاژ شین اصلی^۸ در تمام مراحل تکراری ثابت فرض شده و این چنین در نظر گرفته می شود:

$$U_a = 1 \text{ L0 p.u.}$$

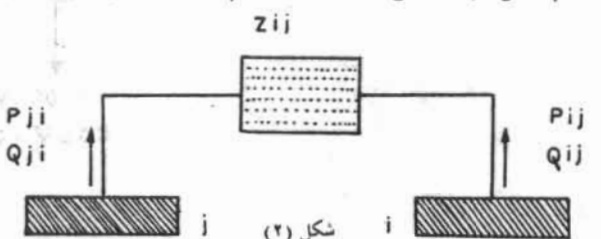
حدس های اولیه ولتاژ این چنین فرض شده اند:

$$U_i = 1 \text{ L0 p.u.} \quad (0) \quad i = 1, 2, 3, \dots, n$$

لازم به تذکر است که هنگام چاپ نتایج، برنامه قادر است مقادیر ولتاژها را بر حسب ولت یا کیلوولت چاپ نماید. نام این برنامه کامپیوتری که در دانشگاه صنعتی امیرکبیر تهران تنظیم شده است LFRFGS می باشد.

۳- محاسبه تلفات خطوط:

شکل (۲) را در نظر می گیریم که در آن خطی به امپدانس z_{ij} (امپدانس هر فاز) بین دو انشعاب (یا دو پست) i و j قرار دارد:

با بلوکهای مسکونی تغذیه می کند. پستهای انشعالی B تا F همگی از نوع 20kv/380v می باشند. پارامترهای سیستم مطابق جدول (۲) می باشد.

نام مسیر	سطح مقطع کابل میلیمتر مربع	مقاومت هر کیلومتر	راکتانس هر کیلومتر
ABC	3×185	۰/۱۱۷ اهم	۰/۱۸۴ اهم
CDEF	3×120	۰/۱۸ اهم	۰/۱۹۶ اهم

جدول (۲)

پس از تحلیل این سیستم توسط برنامه LFRFGS نتایجی مطابق جداول (۳) و (۴) توسط کامپیوتر چاپ می شوند. جدول (۳) مربوط به ولتاژهای نقاط انشعایی (شینهای ۲۰ KV پستهای B تا F) بوده و جدول (۴) مربوط به کل توانهای انتقالی در خطوط و بالنتیجه تلفات توان سه فاز در کابلهای ۲۰ kv می باشد.

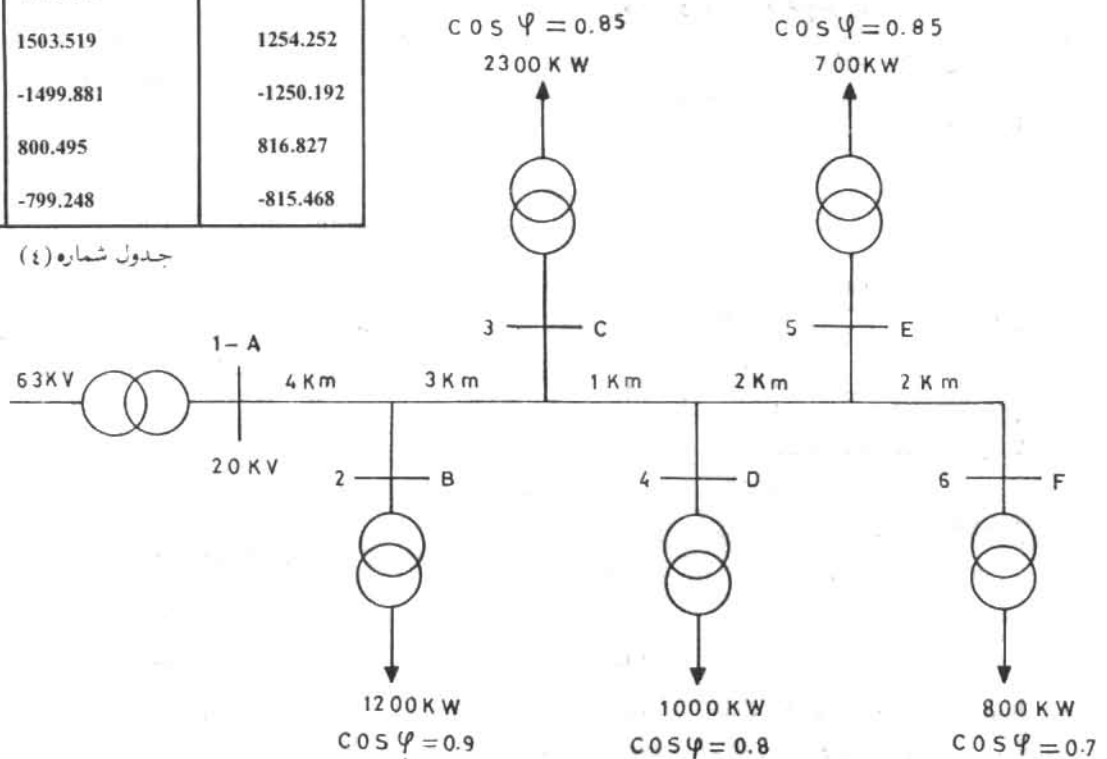
با توجه به جدول (۴) درمی یابیم که کل توان تزریقی به این تغذیه کننده (از طرف پست ۲۰ kv/۶۳) معادل 6101.496 کیلووات و 4165.285 کیلووار است.

BUS	VOLTAGE (KV)	VOLTAGE- ANGLE	VOLTAGE- DROP
1	20.000	0.0	0.0
2	19.704	-0.370	1.478
3	19.521	-0.585	2.397
4	19.477	-0.605	2.613
5	19.424	-0.626	2.873
6	19.393	-0.629	3.035

جدول شماره (۳)

BUS	BUS	P (KW)	Q (KVAR)
1	2	6101.496	4165.285
2	1	-6037.641	-4064.865
2	3	4838.156	3483.953
3	2	-4806.020	-3433.417
3	4	2507.621	2008.998
4	3	-2502.745	-2003.688
4	5	1503.519	1254.252
5	4	-1499.881	-1250.192
5	6	800.495	816.827
6	5	-799.248	-815.468

جدول شماره (۴)

شکل (۳)

تغذیه کننده شعاعی ۲۰ کیلوولتی که بلوکهای مسکونی را تغذیه می نماید.

با استفاده از برنامه LFRFGS می توان پس از طراحی سیستم های شعاعی هوایی یا زیرزمینی (به ویژه سیستم های توزیع) مقادیر ولتاژها و زوایای آنها را در نقاط انشعابی به طور دقیق حساب و ارزیابی نمود. همچنین می توان به تلفات توان در خطوط تغذیه کننده شعاعی کاملاً پی برد. با مطالعه نتایج به دست آمده می توان ولتاژهای نامطلوب را از نقطه نظرافت ولتاژ تشخیص داد و در رفع آن با نصف خازن کوشید یکی دیگر از ویژگی های این برنامه ساده بودن آن نسبت به برنامه های متداول بخش بار می باشد.

قدردانی و تشکر :

بدین وسیله از آقایان: مهندس علیرضا قطبی (شرکت توانیر) و مهندس سید رضا پوشان (دانشجوی فوق لیسانس دانشگاه علم و صنعت) که در دوران تحصیل خود در دانشکده مهندسی برق (گرایش قدرت) مرا در انجام این پروژه یاری داده اند صمیمانه تشکر می نمایم، همچنین از خدمات مرکز کامپیوتر دانشگاه صنعتی امیرکبیر قدردانی می گردد.

زیر نویس ها :

- 1 - Load Flow.
- 2 - Radial Feeder.
- 3 - Voltage - Drops.
- 4 - Power - Losses.
- 5 - Gauss - Seidel.
- 6 - Storage.
- 7 - Main - Substation.
- 8 - Slack - Bus.
- 9 - Parameter.
- 10 - Non - Linear.
- 11 - Numerical - Analysis.
- 12 - Initial - Guess.
- 13 - Update - Values.
- 14 - Per - Unit - System.
- 15 - Input - Data.

منابع :

- 1 - OLLE. I. ELGERD: *Basic Electric Power Engineering*, Addison Wesley, Boston, 1977.
- 2 - OLLE. I. ELGERD: *Electric Energy Systems Theory*, Macgrawhill, New York, 1982.
- 3 - WILLIAM. D. STEVENSON: *Element of Power System Analysis*, Macgrawhill, New York, 1983.
- 4 - C.A. GROSS: *Power System Analysis*, John Wily, New York, 1979.
- 5 - G.W. Stagg and H. EL-ABIAD: *Computer Method in Power System Analysis*, Macgrawhill, New York, 1968.
- 6 - M.A. PAI: *Computer Technique in Power System Analysis*, Tata Macgrawhill, New Delhi, 1979.

اندازه گیری جرم مخصوص الیاف و پلیمرهای دیگر

دکتر محمد حقیقت کیش

استادیار دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

مهشید صدیقی

دانشجوی دانشکده مهندسی شیمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده

در این مقاله تهیه ستون مدرج مایع برای اندازه گیری جرم مخصوص الیاف و قطعات کوچک پلیمرها شرح داده شده است. اصول فیزیکی که باعث بوجود آمدن تغییرات خطی جرم مخصوص در طول ستون می گردد نیز مورد بحث قرار گرفته، نتایج اندازه گیری روی نمونه های مختلف با نتایج معمول مقایسه شده است.

مقدمه

جرم مخصوص یا جرم واحد حجم یکی از خصوصیات ذاتی قابل سنجش و مهم اجسام می باشد. از قرنهای پیش جرم مخصوص یا وزن مخصوص در بسیاری از رشته های علوم تجربی مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته و به گفته متقدمان «در علم طبیعیات» به منظور نشان دادن سبکی و سنگینی اجسام و درجه خلوص اندازه گیری می شده است. روشهای اندازه گیری، بر قانون معروف ارشمیدس در مورد غوطه وری اجسام در سیالها و یا توزین ساده استوار بوده است. قدمت و دقت این روشها بسیار زیاد است، به طوری که اختلاف جرم مخصوص آب سرد و گرم را شاید حدود هزار سال پیش می شناختند.

امروزه روش های قدیمی توسعه یافته و با استفاده از وسایل دقیقتر در آزمایشگاههای فیزیک سنجش آن معمول می باشد.

در صنایع پلاستیک و الیاف این ضریب به نحوی در تئوری ها وارد شده و سنجش آن بیشتر به منظورهای زیر انجام می گیرد:

الف - شناسائی: روش های شناسائی استاندارد الیاف از جرم مخصوص به عنوان یک فراسنج مشخص کننده استفاده می نمایند (1)
(2) - در این دستورالعملها جرم مخصوص الیاف مختلف داده شده است که آزمایشگر با مراجعه به آن و مقایسه با جرم مخصوصی که برای نمونه مجهول اندازه گیری کرده است به نوع آن پی می برد. جدول (1) جرم مخصوص برخی از الیاف تجارتي از منابع مختلف را

نشان می دهد. در مورد پلیمرهایی که به شکل های مختلف دیگری هستند جرم مخصوص به عنوان یک مشخصه شناسایی کمتر مورد استفاده قرار می گیرد زیرا مواد اضافی مورد استفاده در آنها متنوع و متغیر می باشد.

ب - در مورد پلیمرهای تبلور یافته جرم مخصوص بستگی به میزان تبلور دارد. هرگاه بتوان فرض کرد که ساختمان چنین پلیمرهایی از دو فاز متفاوت با جرم مخصوص متفاوت ρ_c و ρ_a ساخته شده است درصد حجمی تبلور که گاهی درجه نظم¹ بدان اتلاق شده است از رابطه (1) حاصل می شود.

$$\phi_t = \frac{\rho - \rho_c}{\rho_c - \rho_a} \times 100 \quad (1)$$

و درصد وزنی تبلور را می توان از رابطه (2) محاسبه نمود.

$$X = \frac{(\rho - \rho_a) \rho_c}{(\rho_c - \rho_a) \rho} \times 100 \quad (2)$$

که در این روابط:

جرم مخصوص نمونه اندازه گیری شده ρ

جرم مخصوص پلیمر بی نظم (آمورف) ρ_a

جرم مخصوص پلیمر منظم (بلوری) ρ_c

مقدار ρ_c که در روابط فوق مورد استفاده قرار گرفته است از

طریق «بلورشناسی بوسیله اشعه X» با تعیین حجم واحد بلوری

unit cell و وزن اتم های موجود در واحد بلوری برای اکثر پلیمرهای

نیمه بلوری تعیین شده است. جرم مخصوص قسمت بی شکل یا ρ_a

جرم مخصوص 2/CC			نام الیاف
مأخذ (۳)	مأخذ (۲)	مأخذ (۱)	
			الیاف طبیعی
	۲/۱ - ۲/۸	—	اسپتوز
	۱/۵۱	۱/۵۲	سلولوز (پنبه)
	۱/۳۲ - ۱/۳۴	۱/۳۴	ابریشم
	۱/۱۵ - ۱/۳	۱/۳۰	پشم
			الیاف مصنوعی
	۱/۳۲	۱/۳۱	استات
	۱/۳	۱/۳۱	تری استات
	۱/۱۲ - ۱/۱۹	۱/۱۹	اکریلیک
	۱/۲۲	—	ایندکس
	۱/۳۸	—	آرامید
	۱/۳۰	—	آزلن
	۲/۴ - ۲/۶	۲/۵	شیشه
	—	۲/۲	پلی تترافلورواتیلن
	۱/۳۰ یا ۱/۳۶	۱/۲۹ - ۱/۳۴	مداکریلیک
	۱/۲۵	—	نئولونید
	۱/۱۲ - ۱/۱۵	۱/۱۴	نایلون ۶
	۱/۱۲ - ۱/۱۵	۱/۱۴	نایلون ۶۶
	۱/۲۰	—	نیتریل
	۱/۳۸ یا ۱/۲۳	۱/۳۹	پلی استر
	—	۱/۴	پلی وینیل کلراید
	۰/۹۰ - ۰/۹۲	۰/۹۲ - ۰/۹۵	پلی اتیلن
	۰/۹۰ - ۰/۹۲	۰/۹۱	پلی پروپیلن
	۱/۵۱	۱/۵۲	ریون
	۰/۹۶ - ۱/۰۶	—	لاستیک
	۱/۷	—	ساران
	۱/۲۰ - ۱/۲۱	—	اسپاندکس
	۱/۲۶ - ۱/۳۰	—	وینال
	۱/۳۴ - ۱/۳۷	—	وینون
			لاستیکها
۰/۹۴	—	—	SBR
			Buna S Butadiene Styrene یا
۰/۹۲	—	—	Butyle isobutylene Isoperne
۱/۳۴	—	—	Thiokol Organic Polysulfide
۱/۰۰	—	—	Nitril Butadiene Acronitrile
۱/۲۳	—	—	Neoprene Poly Chloroperne
۰/۹۲	—	—	لاستیک طبیعی

جدول (۱): جرم مخصوص الیاف و لاستیکها

جدول (۲): جرم مخصوص پلیمرهای نیمه بلوری در حالت بی شکل (آمورف) و بلوری (کریستالین)

پلیمر	بی نظم	بلوری	مراجع
پلی اتیلن ترفتالیت	۱/۳۳۳	۱/۵۱۵	۷
	۱/۳۲۳	۱/۴۵۵	۸
پلی اتیلن	۰/۸۲۵	۱/۰۱۱	۹
	۰/۸۱۱	۰/۹۹۱	
پلی پروپیلن (ایزوتاکتیک)	۰/۸۵۰	۰/۹۴۶	۹
	۰/۸۵۳۵	۰/۹۳۲	
پلی اکریلونیتریل	—	۱/۱۵۴۶	۹
پلی هگزامتیلن آدیپ آمید	۱/۰۹	۱/۲۴۰	۹
		۱/۲۰۳	
پلی کلرولاکتام	۱/۱۱	۱/۲۵	۹
	۱/۱۰	۱/۲۳۵	

* بیشترین مقدار از مراجع مختلف

** کمترین مقدار از مراجع مختلف

غوطه‌ور در آن به وسیله ترازوئی دقیق تعیین می‌شود و از این مقادیر وزن مخصوص جسم جامد به طریق معمول محاسبه می‌گردد.

ب - غوطه‌ور کردن نمونه جامد در مایع

در این روش‌ها رفتار یک یا چندین آزمونه در مایعاتی که دارای جرم مخصوص‌های متفاوت و معین هستند مورد توجه قرار می‌گیرد. در یکی از روش‌ها از اصل ارشمیدس استفاده می‌شود و غوطه‌ور ماندن آزمونه در مایع نشان دهنده مساوی بودن جرم مخصوص آزمونه و جرم مخصوص مایع است. گاهی «سرعت نهائی» سقوط آزمونه در مایعاتی با جرم مخصوص‌های نزدیک به جرم مخصوص جسم، مطابق «قانون استوک» به جرم مخصوص جسم مرتبط می‌گردد. با استفاده از وسائل کمکی دقت این روش‌ها را می‌توان به مراتب بیشتر از روش‌های گروه الف افزایش داد. در این روش‌ها اندازه‌گیری جرم خصوص مایعاتی که مورد استفاده قرار می‌گیرد، ضروری است که برای چنین اندازه‌گیری از پیکنومترها یا ترازوی ویسفال استفاده می‌گردد. به طور کلی دقت اندازه‌گیری در روش‌های ذکر شده بستگی به مهارت آزمایش کننده و مدت زمانی که صرف آزمایش می‌شود، دارد. معمولاً یک اندازه‌گیری با دقت مناسب با توجه به زمان تهیه مقدمات حدود ۴ ساعت یا بیشتر طول می‌کشد.

ج - روش سوم: ستون مایع مدرج

روش سوم که موضوع این مقاله می‌باشد بر اساس تعادل نمونه در ستونی از مایع، که جرم مخصوص مایع در ستون به طور تدریجی تغییر می‌کند است [11]. شرح تهیه آن در صفحات بعد خواهد آمد. مزایای این روش عبارت است از:

۱ - وقتی دستگاه حاضر گردید احتیاج به آزمایشگر ماهر

برای همان پلیمر در حالت جامد به طور تجربی نیز اندازه‌گیری شده است. مقدار ρ_s و ρ_c برای برخی از پلیمرها در جدول (۲) داده شده است. باید توجه داشت که استفاده از چنین روابطی باید با احتیاط صورت گیرد چه فراسنج‌های دیگری نیز وجود دارد که ارتباط مستقیم جرم خصوص و درجه تبلور را نامطمئن می‌سازد. در هر حال تغییر در جرم مخصوص مشخص کننده تغییر در ساختمان داخلی است و به عنوان یک ضریب مشخص کننده ساختمان داخلی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ج - علاوه بر دو مورد ذکر شده سنجش مستمر جرم مخصوص به عنوان یک متغیر که تابع متغیرهای خط تولید است در صنایع الیاف، لاستیک و پلاستیک به کار می‌رود که صنعتگران این بخش بر حسب سلیقه و دقت خواسته شده به طرق مختلفی اندازه‌گیری می‌نمایند.

در مسائل تحقیقاتی این اندازه‌گیری حائز اهمیت است. کاربرد هائی از قبیل تجزیه مخلوط‌ها [3] تعیین کمی مواد اضافی [5] و مقایسه پنبه تجزیه شده و نشده [4] را می‌توان نام برد.

روش‌ها و شیوه‌های متعدد و متفاوتی برای اندازه‌گیری جرم مخصوص الیاف و پلیمرها وجود دارد که به طور کلی می‌توان آنها را به سه گروه تقسیم کرد:

الف - اندازه‌گیری مستقیم وزن یا جرم و اندازه‌گیری حجم

این روش اگرچه ساده به نظر می‌رسد ولی بیشتر اوقات برای اجسامی که کوچک و دارای شکل و وزن نامناسبی هستند نتایج دقیقی را به بار نمی‌آورد. برای آزمون دقیق ظروفی با حجم معین (انواع پیکنومترها) ساخته شده است. در این صورت وزن ظرف خالی، وزن ظرف پر شده از مایع و وزن ظرف مایع با جسم جامد

نیست.

۲- پس از تهیه ستون، که یک تا دو روز طول می کشد، چند صد نمونه را می توان در زمانی کمتر از یک ساعت اندازه گیری کرد و ستون تهیه شده برای چندین ماه پایدار و قابل استفاده خواهد ماند.

۳- دقت اندازه گیری از تمام روش ها بیشتر است.

۴- هر آزمونه می تواند بسیار کوچک (با حجمی حدود ۱ میلی متر مکعب) باشد در این صورت یکنواختی جرم مخصوص در یک قطعه را می توان تعیین نمود.

۵- نمونه تحت عملیات مکانیکی، حرارتی یا شیمیائی قرار نمی گیرد لذا جرم مخصوص اندازه گیری شده مشخصه نمونه اولیه است.

این روش مورد تجزیه و تحلیل محققین مختلفی [3, 4, 5, 6, 12, 13] قرار گرفته و چگونگی به وجود آمدن تغییرات تدریجی در طول ستون توضیح و توجیه شده است. در این مقاله روش تهیه این ستون توضیح داده خواهد شد و توضیحی جدید در مورد به وجود آمدن تغییرات خطی تدریجی ارائه می گردد.

تجربیات

۱- مواد مورد استفاده

مشخصات موادی که در این تجربیات مورد استفاده قرار گرفته است به شرح زیر می باشد.

Plastikol Silicon

Dectermann Chemic, Datteln.

Megapox, Rapid Solder (NIEGA)

ب- چسب دوقلو

ج- الکل

۱- متانل صنعتی: محصول کارخانه پلی اکریل

۲- الکل میرک

methanol reinst

Max 0.001 % Aceton

CH₃OH

Calciumnitrat - 4 - hydrat

Krist, reinst

Ca(NO₃)₂ - 4H₂O

1. Emery cloth No 2

2. Emery cloth No 80p

3. Emery cloth No 90p

Flex waterproof abrasive paper No 320.

د- نترات کلسیم

ه- کاغذ سنباده زبر

و- کاغذ سنباده نرم

۲- وسایل

وسایلی که در این تجربیات مورد استفاده قرار گرفت عبارتند از:

الف- گرم کن الکتریکی مجهز به ترموستات و هم زن پمپی از شرکت سوفر Heidolph Germany

ب- همزن مغناطیسی Corning Stirrer PC - 353

ج- دو بشر با ظرفیت ۱۰۰۰ ml یکی دارای یک لوله خروجی و

دیگری دو لوله خروجی که درپائین آن تعبیه شد.

د- ترمومتر

۱- با محدوده بین ۱۰۰°C - ۰ و دقت ۰/۱

۲- با محدود ۵۰°C - ۰ و دقت ۰/۵°C

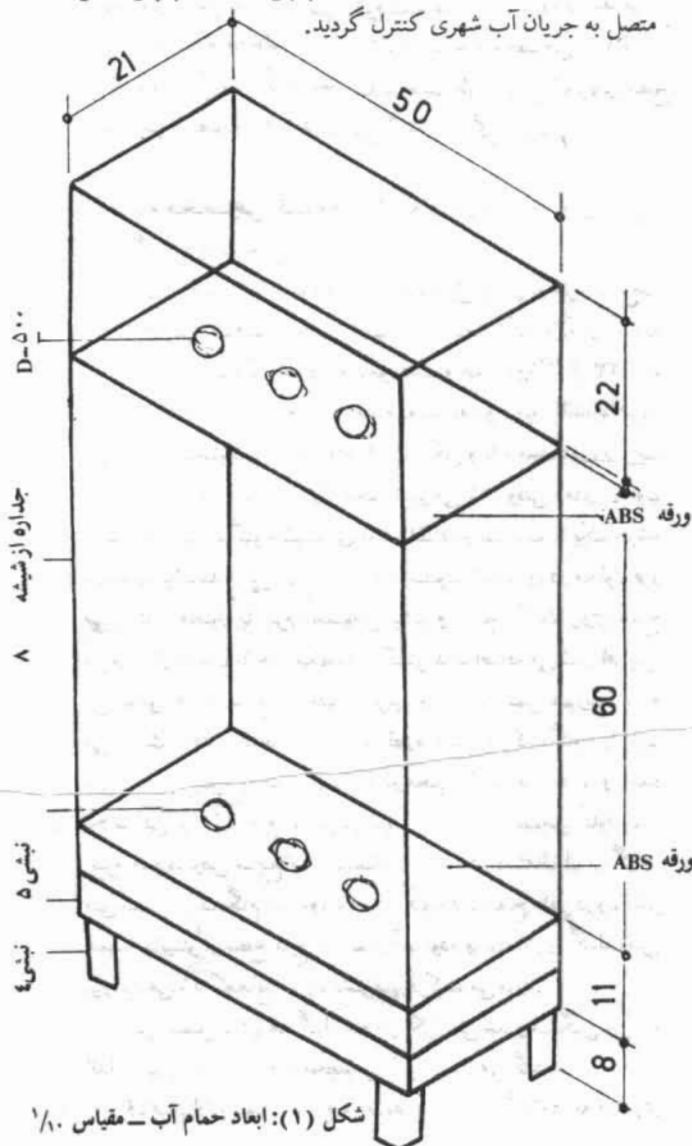
ه- ترازوی وستفال مدل ۲۰۳ Kern, Karl Kolb, Germany

و- سوزن سرسنگ Beal No. 19

ز- سه لوله شیشه ای بقطر ۵ سانتی متر و طول ۸۰ سانتی متر و لوله شیشه ای پیرکس به قطر ۶ میلی متر بطول چند ده سانتی متر.

ح- حمام آب با درجه حرارت ثابت

برای این که آزمایش ها در درجه حرارت ثابت انجام گیرد ظرفی شیشه ای مطابق شکل (۱) از شیشه هائی که در اکواریم سازی به کار می رود ساخته شده و در آن دو ورقه نگهدارنده برای لوله های شیشه ای تعبیه گردید، با قرار دادن لوله ها در آن و پر کردن آن با آب درجه حرارت به وسیله گرمکن و همزن پمپی و لوله مارپیچی شکل متصل به جریان آب شهری کنترل گردید.

ط - گلوله های شیشه ای استاندارد:

گلوله های شیشه ای از لوله شیشه ای پیرکس به قطر ۶ میلی متر توسط شیشه گری دانشگاه ساخته شد. ابتدا انتهای لوله شیشه در مقابل شعله مشعل شیشه گری قرار گرفت و پس از دمیدن مقدار کمی هوا در آن، به وسیله پنس انتهای شیشه به صورت قطره از لوله جدا گردید. برای از بین بردن تنشهای داخلی، روزنه و شکافهای احتمالی گلوله ها به مدت ۲ ساعت در کوره ای به درجه حرارت 500°C قرار گرفتند و پس از خاموش کردن کوره به تدریج سرد گردیدند. گلوله هایی که بدین ترتیب ساخته شدند به قطر اقصی تقریبی $8\text{--}7\text{ mm}$ و قطر اطول تقریبی $10\text{--}8\text{ mm}$ دارای جرم مخصوص های متفاوتی بودند. با استفاده از آب و آب نمک با جرم مخصوص تقریباً 1 g/cm^3 و $1/2$ این گلوله های ساخته شده برحسب جرم مخصوصشان از هم جدا گردیدند. بدین ترتیب آنهایی که در روی سطح آب قرار می گرفتند در یک گروه و آنهایی که در روی سطح محلولی از آب نمک به جرم مخصوص $1/8$ قرار می گرفتند در گروه دیگر مستقر شدند. همین طور آنهایی که روی سطح مایع به جرم مخصوص $1/2$ قرار می گرفتند در گروه دیگر.

جرم مخصوص گلوله های شیشه ای در هر گروه به ترتیب زیر اندازه گیری و یا تصحیح گردید:

ابتدا یک بشر 1000 cc در حمام آبی با درجه حرارت ثابت $1^{\circ}\text{C} \pm 23$ قرار گرفت درجه حرارت اتاق حدود 18°C و دمای آب به وسیله یک گرم کن مجهز به ترموستات و همزن در $1^{\circ}\text{C} \pm 23$ ثابت نگاه داشته شد. درجه حرارت حمام به وسیله دو ترمومتر اندازه گیری می شد. از مخلوط دو مایع، مثلاً آب و الکل و یا محلول های نیترات کلسیم در آب، بشر تا $3/4$ حجم آن پر می شد، وقتی دمای محلول ثابت می گردید گلوله شیشه ای به آن اضافه و سر بشر با یک شیشه ساعت پوشانده می شد. چنانچه گلوله شیشه ای در محلول فرو می رفت از محلول با جرم مخصوص بیشتر و چنانچه گلوله روی سطح می ماند از محلول با جرم مخصوص کمتر بدان اضافه می شد. افزایش این محلول ها به تدریج، به مقدار جزئی و در حین عمل هم زدن انجام می گرفت. وقتی اضافه کردن یک قطره جهت حرکت گلوله را تغییر می داد و یا گلوله به مدت ۵ دقیقه در محلی که در مایع غوطه ور شده بود ساکن می ماند جرم مخصوص مایع برابر جرم مخصوص گلوله بود. جرم مخصوص مایع با استفاده از ترازوی و ستال اندازه گیری می شد. در هنگام غوطه ور ساختن گلوله ها، سطح مایع درون بشر همیشه پائینتر از سطح مایع در حمام آب بوده و غوطه وری گلوله وقتی بررسی می شد که مایع درون بشری حرکت می ماند.

این عمل برای هر گلوله سه بار تکرار می شد و میانگین این سه اندازه گیری به عنوان جرم مخصوص گلوله ثبت می گردید. گاهی لازم بود که جرم مخصوص برخی از گلوله ها به مقداری

جزئی کاهش داده شود. در این صورت قسمت انتهائی گلوله ها وسیله کاغذ سنباده سائیده می شد.

بدین طریق تعداد زیادی گلوله شیشه ای با جرم مخصوص معین و مشخص ساخته شد. جرم مخصوص گلوله ها بین $0/8$ تا $1/4$ تغییر می کرد.

۳- پر کردن ستون

وسائلی که شامل پایه بلند نگه دارنده، دو بشریکی دارای مجرای انتهائی و دیگری دارای دو مجرای انتهائی، همزن مغناطیسی، لوله رابط و سوزن سرنگ نمره ۱۹ بودند مطابق شکل (۲) سوار گردید. برای ستون هایی که محدوده جرم مخصوص در آن کمتر از یک بود از آب و الکل «مرگ» و برای ستون هایی که محدوده جرم مخصوص آن بیشتر از یک بود از آب و نیترات کلسیم استفاده گردید. در هر صورت محلول های مورد استفاده معمولاً یک روز قبل صاف و به مدت بیش از پانزده دقیقه جوشانیده می شد. هوای محلول در آن خارج گردد. محلول های صاف شده و جوشانده شده در ظروف سر بسته برای روز بعد نگهداری می گردید. به منظور کم شدن حباب هوا نیترات کلسیم در محلول $0/5\%$ استات سدیم در آب حل می گردید.

محلول ها به طریق تهیه گشت که دارای جرم مخصوصی نزدیک به جرم مخصوص خواسته شده باشد. روز بعد ابتدا جرم مخصوص محلول ها اندازه گیری شده و سپس محلول رقیق در بشر A و محلول غلیظ در بشر B به آرامی ریخته می شدند به طوری که با حباب مخلوط نگردند و به اطراف نیز نپاشد. حجم مایع درون بشرها طوری تعیین می گردیدند که روابط $3/4$ و $4/5$ صادق باشند.

$$\rho_A V_A = \rho_B V_B \quad (3)$$

$$V_A + V_B < 2V_1 \quad (4)$$

و V_B کمی بیشتر از $\frac{\rho_B V_B}{\rho_A}$ باشد. در این روابط

$$\rho_A = \text{جرم مخصوص مایع در ظرف A}$$

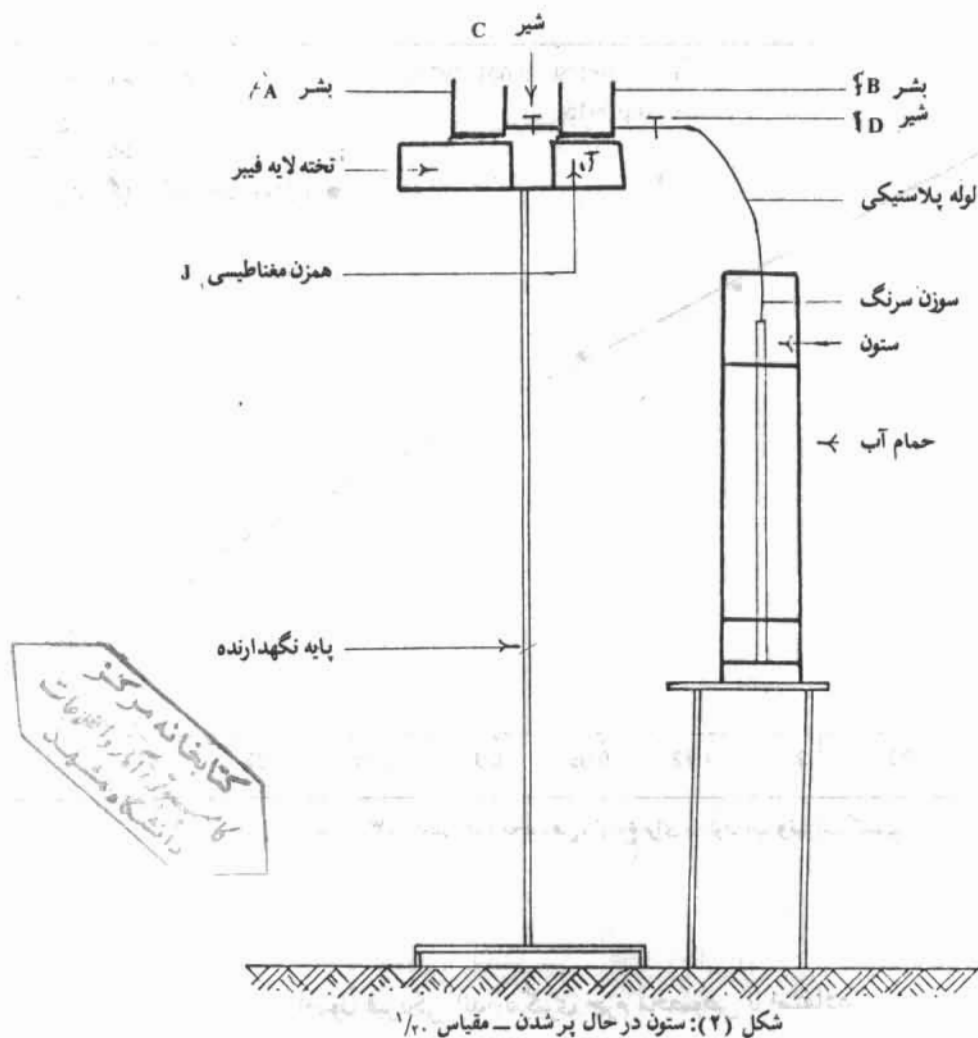
$$\rho_B = \text{جرم مخصوص مایع در ظرف B}$$

$$V_A = \text{حجم مایع در ظرف A}$$

$$V_B = \text{حجم مایع در ظرف B}$$

$$V_1 = \text{حجم کل لازم برای هر ستون}$$

بعد از پر کردن بشرها همزن مغناطیسی J با سرعتی که باعث پاشیده شدن محلول نگردد به کار انداخته می شد و شیر C می گردید. پس از ۴۵ تا ۶۰ دقیقه که دو مایع درون بشرها به حال تعادل درمی آمدند، شیر D باز می گردید. سوزن سرنگ متصل به بش باید طوری قرار می گرفت که مایع به آرامی از جدار ستون و از می گردید. پس از پر شدن ستون شیرهای D و C مسدود می شد. زمان پر شدن ستون بستگی به حجم ستون بین ۲ تا ۳ ساعت طول می کشید. پس از پر شدن ستون، مایع اضافی با جرم مخصوص که

طوری که فاقد هرگونه حباب هوا باشد. سپس به آرامی وارد ستون می‌گردید. سرعت سقوط نمونه در ستون با گذشت زمان کاهش می‌یافت. ارتفاع محل آزمون پس از به تعادل رسیدن و ساکن ماندن آن تعیین می‌شد. با استفاده از منحنی حاصل از ارتفاع گلوله‌ها و جرم مخصوص آنها، مطابق شکل (۳) جرم مخصوص نمونه تعیین می‌گردید. به جای رسم منحنی، رابطه رگرسیون خطی بین ارتفاع و جرم مخصوص گلوله‌ها نیز در برخی موارد بدست آمد و از آن‌جا جرم مخصوص نمونه‌هایی که ارتفاع آنها تعیین شده بود، مشخص گردید. شکل (۳) نمونه‌ای از تغییرات بدست آمده است که علاوه بر محل گلوله‌ها منحنی رگرسیون نیز رسم شده است. r ضریب ارتباط r^2 در تجزیه رگرسیون برای یک ستون همیشه بیش از 0.98 است.

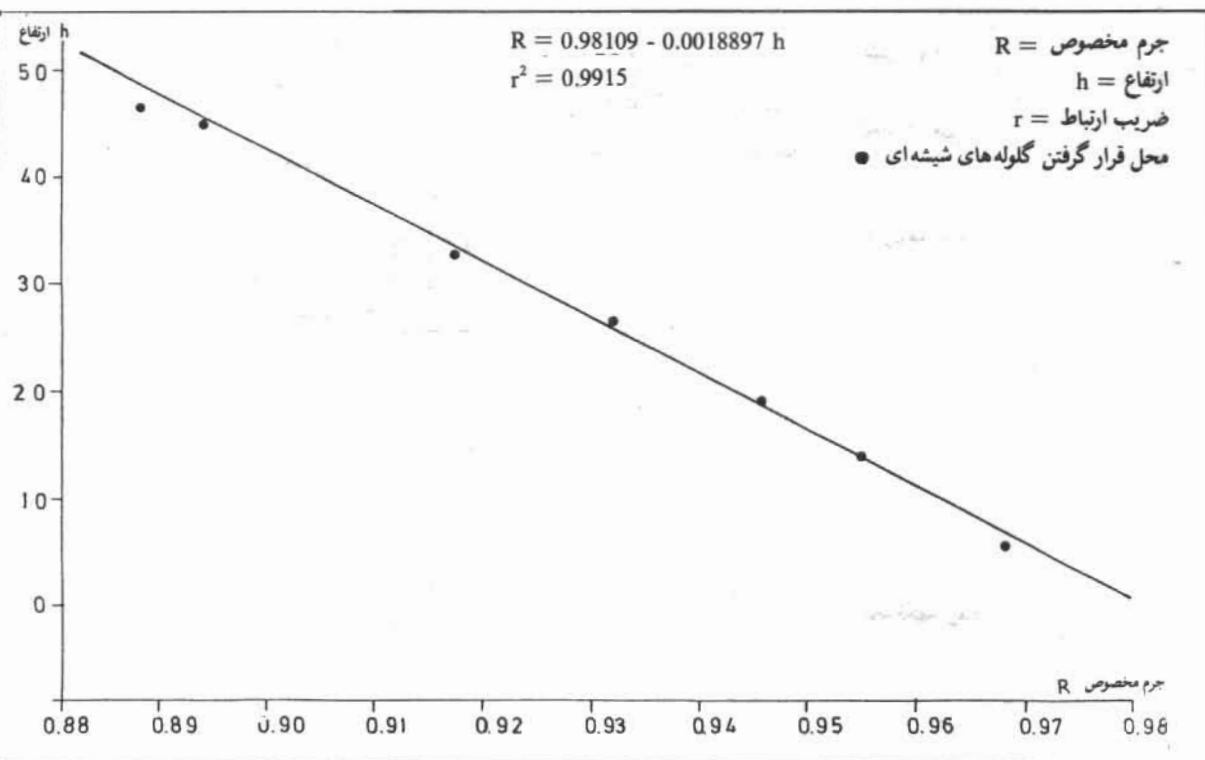
جدول (۴) نتایج اندازه‌گیری بر روی نمونه‌های مختلف که در
اثنای کار با آنها برخورد شد را نشان می‌دهد.

برای آغشته کردن نمونه و گلوله‌ها در ظرفی ذخیره و نگهداری می‌گردید.

گلوله‌های شیشه‌ای که دارای جرم مخصوصی، کمتر از مایع با جرم مخصوص زیاد و بیشتر از مایع با جرم مخصوص کم بودند به وسیله یک پنبه به آرامی وارد ستون می‌شوند بعد از ۱۲ ساعت ستون که حاوی مایع و گلوله‌های شیشه است برای اندازه‌گیری جرم مخصوص نمونه‌ها آماده می‌باشد. گلوله‌های شیشه‌ای قبل از وارد کردن به ستون با محلول اضافی با جرم مخصوص کمتر آغشته می‌شد و به دقت باز بینی می‌گردید، که فاقد هرگونه حباب هوای سطحی باشد.

۴- اندازه گیری جرم مخصوص نمونه ها

نمونه‌های مورد آزمایش ابتدا به صورت قطعات کوچک کمتر از ۵×۵×۵ میلی متر بریده با محلول ذخیره شده آغشته می شد به

شکل (۳): منحنی جرم مخصوص، ارتفاع برای مخلوط آب و نیترات کلسیم

اصول فیزیکی اندازه‌گیری جرم مخصوص با استفاده از ستون مایع مدرج جرم مخصوص

که در این روابط p جرم مخصوص، V حجم، h ارتفاع پسوندهای a و b به ترتیب مربوط به ظروف A و B است. پس اقرار دادن مایعات در ظروف شیر C بازمی‌گردد. در حالی که همزمان ظرف B کار می‌کند دستگاه به حال خود رها می‌گردد تا تعداد استاتیکی کامل بین مایعات ظروف A و B برقرار شود. در این مدت دو مایع با هم مخلوط نمی‌شوند فقط بسته به دقت عمل پر کنند مقداری از مایع درون یکی از ظروف، ممکن است به دیگری منتقل شود. بنابراین در عمل بهتر است که ارتفاع‌های h_a و h_b طوری انتخاب شود که h کمی بزرگتر از $\frac{\rho_b h_b}{\rho_a}$ گردد در این صورت د ابتدا مقداری جزئی از مایع از ظرف A به B منتقل می‌گردد که باعث تغییر جزئی جرم مخصوص ظرف B می‌شود. در هر حال رابطه (۵) برقرار خواهد ماند. پس از مدتی شیر D بازمی‌گردد مایع از ظرف B خارج و به آهستگی وارد ستون استوانه‌ای شیشه‌ای گردد.

به وجود آمدن تغییر خطی جرم مخصوص در طول ستون مایع برخلاف نظر برخی از نویسندگان [12] [13]، در اثر امتزاج تدریجی دو مایع با جرم مخصوصهای متفاوت در ظروف مرتبط است و نفوذ که در اثر اختلاف در ظرفیت شیمیایی است در ستون ناچیز بوده و تأثیری بر به وجود آمدن تغییر خطی ندارد بلکه کم بودن ضریب نفوذ سبب پایداری ستون می‌گردد.

همان‌طوری که قبلاً شرح داده شد در این روش ابتدا دو مایع قابل امتزاج با جرم مخصوصهای متفاوت را در ظروف A و B مطابق شکل (۴) قرار می‌دهند. در ابتدا شیر C و D بسته و حجم دو مایع در دو ظرف طوری معین می‌کنند که رابطه (۵) برقرار باشد.

$$\rho_a V_a = \rho_b V_b \quad (5)$$

در صورتی که ظروف دارای مساحت قاعده مساوی باشند می‌توان نوشت:

$$\rho_a h_a = \rho_b h_b \quad (6)$$

جدول (۴) جرم مخصوص نمونه های مختلف

شماره	نام و مشخصات مواد	آزمونه	جرم مخصوص
۱۳	نایلون ۶ را به مدت یک ساعت در فر ۱۸۰° قرار داده سپس بتدریج به دمای محیط رسانیده شد.	۱ ۲ ۳	۱/۱۶۱ ۱/۱۵۹ ۱/۱۵۶
۱۴	لاستیک طبیعی	۱ ۲ ۳	۰/۹۲۵ ۰/۹۲۳ ۰/۹۲۶
۱۵	(SBR) Styrene Butadien Rubber	۱ ۲ ۳	۰/۹۱۶ ۰/۹۱۶ ۰/۹۱۶
۱۶	Isobutylene Isoprene	۱ ۲ ۳	۰/۹۰۶ ۰/۹۰۵ ۰/۹۰۴
۱۷	الیاف اکریلیک - منبع نامشخص	۱ ۲	۱/۱۸۶ ۱/۱۸۳
۱۸	الیاف اکریلیک الیاف ۶ دنیر پلی اکسایل (درالون)	۱ ۲ ۳	۱/۱۸۰ ۱/۱۸۰ ۱/۱۸۰
۱۹	الیاف اکریلیک الیاف ۳ دنیر پلی اکسایل (درالون)	۱ ۲ ۳	۱/۱۸۴ ۱/۱۸۱ ۱/۱۸۴
۲۰	الیاف اکریلیک الیاف ۳ دنیر ژاپن (اکلان)	۱ ۲ ۳	۱/۱۸۵ ۱/۱۸۴ ۱/۱۸۲

شماره	نام و مشخصات مواد	آزمونه	جرم مخصوص
۱	الیاف پرو پیلن (ساخت ترکیه) آبی رنگ	۱ ۲	۰/۹۰۶ ۰/۹۰۵
	خردلی رنگ	۱ ۲	۰/۹۰۲ ۰/۹۰۲
	زرشکی رنگ	۱ ۲	۰/۹۰۶ ۰/۹۰۵
۲	نخ نایلون مورد مصرف در تاپرسازی به رنگ قهوه ای	۱ ۲	۱/۱۴۵ ۱/۱۴۳
۳	نخ نایلون مورد مصرف در تاپرسازی به رنگ سفید	۱ ۲	۱/۱۴۹ ۱/۱۴۹
۴	نایلون ۱۱	۱ ۲	۱/۰۴۳ ۱/۰۴۳
۵	نایلون ۶۶ - به صورت فیلامنت	۱ ۲ ۳	۱/۱۵۵ ۱/۱۵۲ ۱/۱۵۲
۶	پلی فنیلن اکسید	۱ ۲ ۳	۱/۰۷۱ ۱/۰۷۰ ۱/۰۷۱
۷	پلی اتیلن خام (جیپس)	۱ ۲ ۳	۰/۹۵۴ ۰/۹۵۳ ۰/۹۵۲
۸	پلی اتیلن ذوب شده و به مرور زمان سرد شده	۱ ۲ ۳	۰/۹۶۴ ۰/۹۶۴ ۰/۹۶۲
۹	پلی اتیلن ذوب شده که به سرعت سرد شده	۱ ۲ ۳	۰/۹۴۹ ۰/۹۴۹ ۰/۹۴۸
۱۰	نایلون ۶ - فیلامنت	۱ ۲ ۳	۱/۱۵۱ ۱/۱۵۰ ۱/۱۴۶
۱۱	نایلون ۶ را به مدت یک ساعت در فر ۹۶° قرار داده و بعد فر را خاموش کرده تا نایلون به تدریج سرد و به درجه حرارت محیط برسد.	۱ ۲ ۳	۱/۱۵۶ ۱/۱۵۶ ۱/۱۵۶
۱۲	نایلون ۶ را به مدت یک ساعت در فر ۱۴۷° قرار داده. سپس بتدریج به دمای محیط رسانیده شد.	۱ ۲ ۳	۱/۱۴۵ ۱/۱۴۳ ۱/۱۳۸

تغییرات جرم مخصوص مایع خارج شده از ظرف B را می توان به طریق زیر فرموله کرد:
هرگاه حجم مایع خارج شده از ظرف B در واحد زمان (دبی حجمی) برابر Q_b و از ظرف A برابر Q_a باشد با توجه به رابطه (۵) می توان نوشت:

$$\rho_a(V_{ao} - Q_a t) = \rho_b(V_{bo} - Q_b t + Q_a t) \quad (۷)$$

که V_{ao} و V_{bo} حجم اولیه مایع در ظروف A و B و t زمان از وقتی که شیر D باز می شود است. این رابطه شرط تعادل استاتیکی در هر زمان را نشان می دهد. از رابطه ۷، مقدار Q_a را می توان بر حسب Q_b بیان نمود یعنی:

$$Q_a = \frac{\rho_b V_{ao} - \rho_b V_{bo} + \rho_b Q_b t}{\rho_b t + \rho_a t} \quad (۸)$$

از طرفی تغییرات وزن مایع در ظرف B برابر است با:

$$\frac{dw_b}{dt} = W_{in} - W_{out} \quad (۹)$$

که x_1, x_2, y_1, y_2, z برای زمانی کوتاه ثابت فرض می شوند.

با استفاده از شرایط آغازین و رابطه (A)، Q_a تعیین می گردد.

$$Q_a = \frac{x_2 \cdot z}{x_1 + x_2} \quad (18)$$

در این صورت معادله دیفرانسیل (17) به صورت زیر درمی آید:

$$(y_1 + \frac{x_2 \cdot z}{x_1 + x_2} t - zt) \frac{dp_b}{dt} + (p_b - x_1) \frac{x_1 \cdot z}{x_1 + x_2} = 0 \quad (19)$$

این معادله براحتی حل و جواب آن به صورت:

$$p_b = x_1 + (x_1 + x_2) \left[1 - \frac{x_1 \cdot z \cdot t}{(x_1 + x_2) y_1} \right]^{x_2/x_1} \quad (20)$$

است. y_1, x_1, x_2, z

برای زمانی بسیار کوتاه می توان فرض کرد که x_1, x_2, z ثابت است.

لذا محاسبه p_b امکان پذیر می شود. حال پس از این زمان کوتاه شرایط جدید باید تعیین شود و دوباره محاسبات تکرار گردد. به همین طریق تا پر شدن ستون تغییرات p_b مشخص گردد.

انجام این محاسبه با کامپیوتر مرکز محاسبات دانشگاه به عمل آمد و بجای متغیر t متغیر H یعنی ارتفاع مایع در ستون نیز محاسبه گردید.

در شکل (5) یکی از نتایج حاصل از محاسبه به طریقی که ذکر شد با نتایج تجربی مقایسه شده است به طوری که ملاحظه می شود توافق بین نتایج تجربی و محاسبه رضایت بخش می باشد.

گروهی از پژوهشگران [13] کوشش نموده اند که با تنظیم و تعیین Q_a و Q_b تغییر خطی جرم مخصوص را به دست آورند در این صورت هرگاه $Q_a = Q_b$ انتخاب شود یعنی با استفاده از پمپ هائی چنین فرضی را برقرار کنیم رابطه (17) به صورت زیر درمی آید.

$$V_{ob} \left(\frac{dp_b}{dt} \right) = (p_a - p_b) Q \quad \text{یا} \quad \frac{dp_b}{dt} = \frac{(p_a - p_b) Q}{V_{ob}}$$

که جواب این معادله به صورت زیر می باشد

$$p_b = p_a - (p_a - p_b) e^{-\frac{Q}{V_{ob}} t}$$

که مطابق با رابطه به دست آمده توسط تانگ و تیلور [13] است.

هرگاه این رابطه با جوابی که از طریق محاسبه عددی به دست آمد برای شرایط آغازین برابر، محاسبه و رسم گردد شکل (6) نتیجه می شود به طوری که ملاحظه می شود تغییرات خطی جرم مخصوص از رابطه تانگ و تیلور نتیجه نمی شود و تقریر کم منحنی، بستگی به محل مایعات سبک و سبک در ظروف A و B دارد که با کم شدن محدوده اندازه گیری تقلیل می یابد.

علاوه بر موضوع علت خطی شدن که در ابتدای این نوشته ذکر شد، محاسبات انجام شده، چند مورد از تجربیات ملاحظه شده را تأیید می نماید.

که W_{in} و W_{out} به ترتیب وزن مایع داخل و خارج شده می باشد و تغییرات وزن را نشان می دهد.

$$\frac{dw_b}{dt} = p \cdot v \quad \text{چون}$$

پس می توان نوشت:

$$\frac{dw}{dt} = V_b \frac{dp_b}{dt} + p_b \frac{dV_b}{dt} \quad (11)$$

و چون:

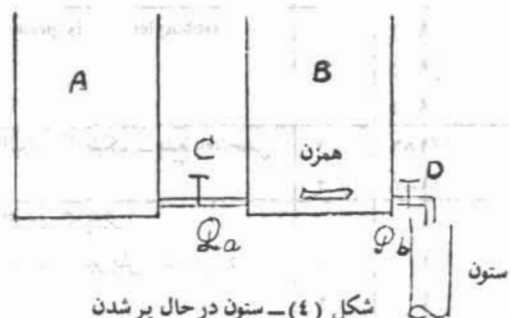
$$V_b = V_{ob} + Q_a t - Q_b t \quad (12)$$

پس:

$$\frac{dV_b}{dt} = Q_a - Q_b \quad (13)$$

یا:

$$\frac{dw_b}{dt} = (V_{ob} + Q_a t - Q_b t) \frac{dp_b}{dt} + p_b (Q_a - Q_b) \quad (14)$$

شکل (4) - ستون در حال پر شدن

$$(V_{ob} + Q_a t - Q_b t) \frac{dp_b}{dt} + (Q_a - Q_b) p_b = Q_a p_a - Q_b p_b \quad (15)$$

در نتیجه معادله دیفرانسیل مشخص کننده تغییرات جرم مخصوص نسبت به زمان به صورت رابطه (16) درمی آید.

$$(V_{ob} + Q_a t - Q_b t) \frac{dp_b}{dt} + (Q_a - Q_b) p_b + Q_a (p_a - p_b) = 0 \quad (16)$$

حل جبری رابطه (16) با جایگزینی مقدار Q_a از رابطه (8) باید انجام گیرد که در این صورت به شکل کلی زیر درمی آید.

$$(17)$$

$$[f(p_a, t, Q_a, Q_b)] \frac{dp_b}{dt} + fco_a \cdot p_b,$$

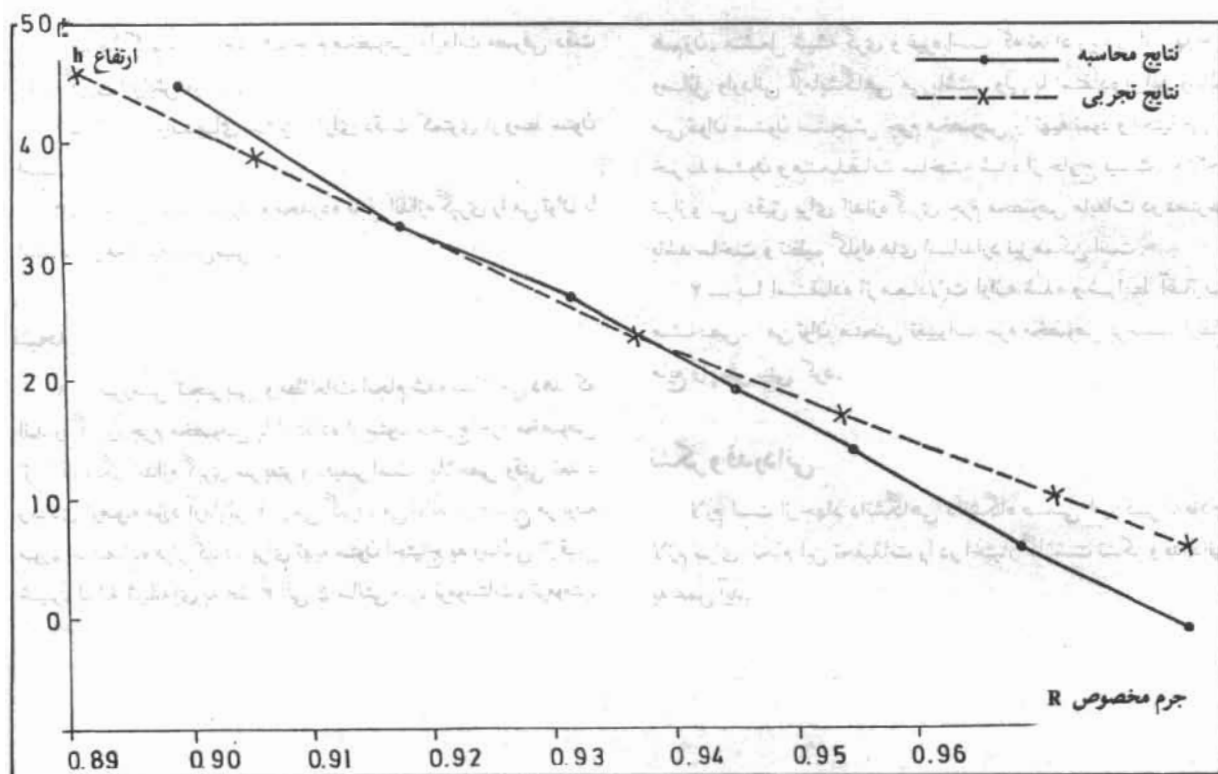
$$Q_b, t, p_a^2, p_b^2, Q_b^2, t^2) = 0$$

که معادله فوق (17) معادله عمومی تغییر جرم مخصوص مایع خارج شده از ظرف B است که حل آن با ریاضیات مقدماتی امکان ندارد. رابطه فوق را فقط می توان با استفاده از شرایط آغازین مشخص به طریقی عددی حل و تغییرات جرم مخصوص را بر حسب زمان به دست آورد. همچنین Q_b نیز خود تابع فشار است (قانون پویسله) و اختلاف فشار بستگی به زمان دارد و این موضوع نیز باید در هر نوع محاسبه ای منظور گردد.

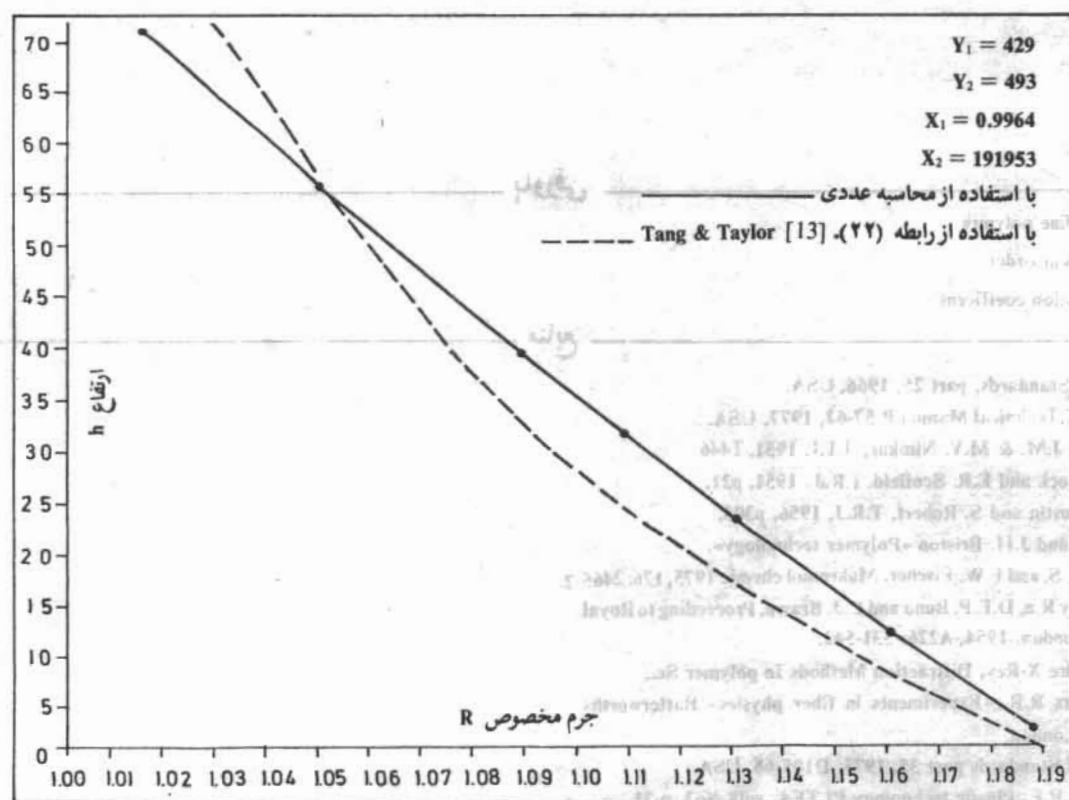
برای حل عددی مسأله طریق زیر پیشنهاد گردید.

۱ - ابتدا شرایط آغازین مشخص شد:

$$p_a = x_1 \quad p_b = x_2 \quad V_{ob} = y_1 \quad V_{oa} = y^2 \quad Q_b = z$$

شکل (۵): مقایسه نتایج حاصل از محاسبه و تجربی برای ستون آب والکل.

شکل (۶): مقایسه محاسبه عددی و معادله تانگ و تابلور (۱۳) وقتی $Q_a = Q_b$ باشد.

- ۱ - با کم شدن اختلاف جرم مخصوص مایعات مصرفی دقت اندازه گیری افزایش مییابد.
- ۲ - ابتدا وانتهای ستون دارای دقت کمتری از وسط ستون است.
- ۳ - زمان پر شدن ستون و محدوده قابل اندازه گیری را می توان با استفاده از محاسبه پیش بینی کرد.

نتیجه

۱ - بررسی تجربی و مطالعات انجام شده نشان می دهد که اندازه گیری جرم مخصوص با استفاده از ستون مدرج جرم مخصوص از طرق دیگر اندازه گیری سریعتر و دقیقتر است. بلاخص وقتی تعداد زیادی آزمونه مورد آزمایش قرار می گیرد، می تواند در صنایع مربوطه مورد استفاده قرار گیرد. برای تهیه ستون احتیاج به وسائلی از قبیل شیر، لوله شیشه ای به قطر ۳ الی ۵ سانتی متر، ترموستات، ترمومتر،

هم زن، مشعل شیشه گری و غیره است که تعداد زیادی از آنها جزء وسائل وارداتی آزمایشگاهی می باشند. ولی با استفاده از این وسائل می توان ستون سنجش جرم مخصوص را تهیه نمود و احتیاجی به خرید ستون و متعلقات ساخته شده از خارج نیست. چنانچه ترازویی دقیق برای اندازه گیری جرم مخصوص مایعات در دسترس باشد ساخت و تنظیم گلوله های استاندارد نیز ممکن است.

۲ - با استفاده از معادلات ارائه شده و شرایط آغازین مشخص می توان منحنی تغییرات جرم مخصوص بر حسب ارتفاع مایع را پیش بینی کرد.

تشکر و قدردانی

لازم است از جهاد دانشگاهی دانشگاه صنعتی امیرکبیر که بوده لازم برای انجام این تحقیقات را در اختیار گذاشت تشکر و قدردانی به عمل آید.

باورقی

- 1 - crystalline polymrs
- 2 - degrees of order
- 3 - corrolation coefficient

منابع

1. ASTM Standards, part 25, 1966, USA.
2. AATCC. Technical Manual P 57-62, 1977, USA.
3. Preston J.M. & M.V. Nimkar, J.T.I. 1951, T446.
4. C.R. Stock and E.R. Scofield, T.R.J. 1951, p21.
5. J. C. Austin and S. Robert, T.R.J. 1956, p303.
6. Milles, and J.H. Briston «Polymer technology».
7. Fakirov, S, and F.W. Fischer, Makromol chem 1975, 176: 2465-2.
8. Doubany R.a, D.E.P. Bunn and C.J. Brawn, Proceeding to Royal Soc. London. 1954, A226: 531-542.
9. Alexandre X-Rey, Diffraction Methods In polymer Sc.,
10. Beevers R.B. «Experiments in fiber physies» Batterworths 1970, London,
11. ASTM Standards part 35, 1975, D105-68, USA.
12. Wiley, R.E. Plastic technology PLTEA, vol8 No3, p-31.
13. Toung L.H. and W.C. Taylor J, of polym, Sc. 1956, 21, p144.
14. Arthur H. Thomas Co, Catulog Philadelphia PA, USA.

محاسبه قابلیت پذیرش

مغناطیسی ماده نوترونی

دکتر مجید مدرّس

استادیار دانشکده علوم و کامپیوتر دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده

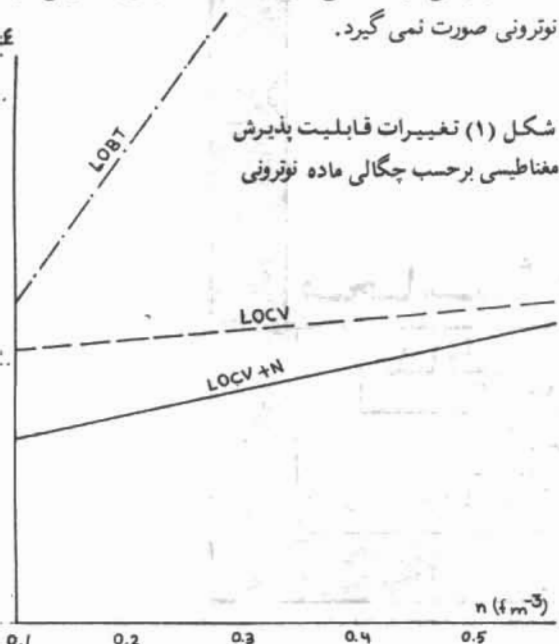
«قابلیت پذیرش مغناطیسی ماده نوترونی» که در آن نوترون‌ها بر مبنای پتانسیل Reid در حال برهم کنش هستند توسط روش بسط خوشه‌ای^۱ و استفاده از اصل تغییرات همراه با قید^۲ محاسبه گردیده است.^۳ قابلیت پذیرش مغناطیسی که توسط LOCVM محاسبه می‌شود به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر از نتیجه Haensel است که با به کار بردن نظریه Bruckner صورت گرفته است. این اختلاف زمانی که اثر درجه آزادی $N^*(1234)$ را نیز در نظر بگیریم بیشتر می‌شود. در هر حال هیچ اثری از گذار فاز^۴ فرومغناطیس مشاهده نگردد. شماره‌های لاتینی که داخل [] آمده مربوط به منابع و مآخذ مقاله و شماره‌های فارسی که در بالای کلمات قرار گرفته، ارجاع به پاروکی‌های مقاله است.

«برای شروع محاسبه سیستمی شامل N نوترون را در حد ترمودینامیکی در نظر می‌گیریم به طوری که نوترون‌ها با اسپین بالا و اسپین پائین دارای اندازه حرکت فرمی متفاوتی باشند. بنابراین برای یک دانسیته ثابت، میزان نسبت نوترون‌های با اسپین پائین و بالا را تغییر می‌دهیم تا انرژی کل سیستم می‌نیم شود. در این محاسبه، که شبیه به محاسبات قبلی ما برای به دست آوردن ضریب تقارن ایزواسپین است توابع همبستگی^۵ به جای وابسته بودن به جهت ایزواسپین ذرات به جهت اسپین نوترون‌ها وابسته است یعنی M_s لذا در فواصل دور ($r \rightarrow \infty$) توابع همبستگی به توابع موج غیرهمبستگی^۸ میل می‌کنند:

$$h_{M_s}(r) = \left[1 - 9 \left[\frac{J(K_{M_s} r)}{K_{M_s} r} \right]^2 \right]^{-\frac{1}{2}} \quad \begin{matrix} M_s = \pm 1 \\ M_s = 0 \end{matrix}$$

این طور تصور شده است که در چگالی‌های خیلی بالا ماده نوترونی در اثر یک گذار فاز^۴ فرومغناطیس می‌شود و این گذار فاز مسأله بسیار مهمی برای وجود ستاره‌های نوترونی در فیزیک است.^[2] Haensel در سال ۱۹۷۵ با استفاده از نظریه Bruckner^۵ و به کار بردن پتانسیل Reid^[3] قابلیت پذیرش مغناطیسی ماده نوترونی را حساب نمود و گذار فازی مشاهده نمود. اما از آن جایی که LOBT برای محاسبه خواص مایعات هسته‌ای قابل اعتماد نیست^[4] Clark و دیده شده است که روش بسط خوشه‌ای^۱ با قید نرمال که توسط گروه منچستر^[5,6,7] توسعه داده شده بخصوص با در نظر گرفتن اثر درجه آزادی $N^*(1234)$ ، نتایج درست و قابل اعتمادی می‌دهد.^[6,8] لذا به نظر می‌رسد لازم باشد از این روش (LOVT) استفاده کرده و قابلیت مغناطیسی ماده نوترونی را محاسبه نمائیم.

قابلیت پذیرش مغناطیسی در شکل (۱) هیچ گونه اثری از بی نهایت شدن $(X_F/X \rightarrow 0)$ قابلیت مغناطیسی در این فاصله از چگالی ماده نوترونی دیده نمی شود. لذا گذار فاز فرومغناطیس در نوترونی صورت نمی گیرد.

شکل (۱) تغییرات قابلیت پذیرش مغناطیسی بر حسب چگالی ماده نوترونی

Cluster expansion.

Constrained variation

۳ - به طور خلاصه به آن LOCV می گویند.

Phase transition.

Irvine, Modarres, Owen.

Correlation Functions.

۸ - منظور توزیع حاصل از اصل طرد با ولی یک جفت Fermion است

Singlet.

Triplet.

منابع:

M. Modarres and J.M. Irvine

J. Phys. G: Nucl. Phys.

P. Haensel, Phys. Rev. (1975) C11, 1822.

R.V. Reid, Ann. Phys. Ny (1968) 150 411.

J.W. Clark, Progress in Particle and Nuclear Physics 2 (1979).

J.C. Owen, R.F. Bishop and J.M. Irvine, Nucl. Phys A 274 108 (1976).

M. Modarres and J.M. Irvine

J. Phys. G: Nucl. Phys. 5

M. Modarres and J.M. Irvine,

J. Phys. G: Nucl. Phys.

M. Modarres, R.F. Bishop and Irvine

3. Phys. G: Nucl. Phys. (1978)

که (KM_s) اندازه حرکت فرمی مربوط به دانسیته نوترون ها با اسپین بالا $M_s = 1$ و دانسیته نوترون های با اسپین پائین $(M_s = -1)$ می باشد. توجه کنید شرایط مرزی برای جفت $M_s = 0$ مطابق قید Bose می باشد یعنی عدم وجود طرد پاولی بین نوترون ها با اسپین پائین و اسپین بالا.^[5]

اندازه پلاریزاسیون اسپین را با

$$\alpha = \frac{N_{\uparrow} - N_{\downarrow}}{N_{\uparrow} + N_{\downarrow}}$$

نشان می دهیم لذا انرژی ماده نوترونی را برای هر نوترون می توان به صورت:

$$E_0(\alpha) = E_0 + 1/2 \epsilon_p \alpha^2$$

نوشت که در میدان مغناطیسی این انرژی به قرار زیر است:

$$E_H(\alpha) = E_0(0) + \frac{1}{2} \epsilon_p \alpha^2 - \mu_n H \alpha$$

که در آن μ_n ممان مغناطیسی نوترون است. از رابطه فوق پلاریزاسیون حالت زمینه α_0 توسط معادله زیر به دست می آید:

$$\alpha_0 = \frac{\mu_n H}{p} \quad \text{یا} \quad \left. \frac{\delta E_H}{\delta \alpha} \right|_{\alpha_0} = 0$$

از طرفی قابلیت پذیرش مغناطیسی بر حسب مغناطیسی پذیری M را می توان به قرار زیر نوشت:

$$X = \frac{M}{H} = (\mu_n \alpha_0 n) / (\epsilon_p \alpha_0 / \mu_n) = \mu_n^2 \frac{n}{\epsilon_p}$$

که n چگالی ماده نوترونی است:

$$n = \frac{K_F^3}{3 \pi^2}$$

اگر مقدار فوق را با قابلیت مغناطیسی گاز فرمی آزاد، X_F ، مقایسه کنیم:

$$X_F = \frac{\mu_n^2 n}{\frac{2}{3} \epsilon_F} \quad \text{که در آن} \quad \epsilon_F = \frac{h^2 K_F^2}{2m_n}$$

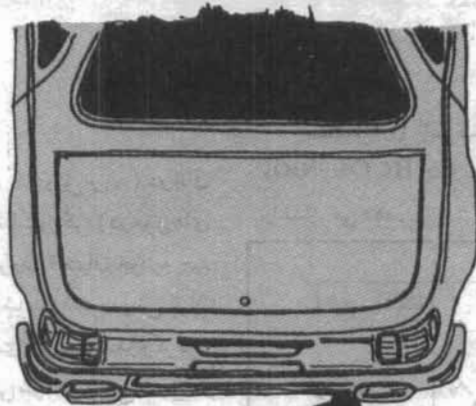
به طوری که مشاهده می شود، نسبت قابلیت های پذیرش مغناطیسی متناسب با نسبت انرژی پلاریزاسیون به انرژی فرمی ϵ_F است:

$$\frac{X_F}{X} = \frac{3}{2} - \frac{\epsilon_p}{\epsilon_F}$$

در شکل (۱) مقدار $\frac{X_F}{X}$ به صورت تابعی از دانسیته ماده

نوترونی با وبدون در نظر گرفتن اثر $N^*(1234)$ رسم و با نتایج Haensel^[2] برای پتانسیل Reid مقایسه شده است.

به طوری که ملاحظه می کنید نتایج حاصل از LOCV خیلی بزرگتر از LOBT است به خصوص وقتی که اثر $N^*(1234)$ نیز در نظر گرفته می شود. این نتیجه آخری را انتظار هم داریم زیرا قابلیت پذیرش مغناطیسی وقتی زیاد می شود که اندازه برهم کنش حالت یک گانه^۱ نسبت به حالت سه گانه^{۱۰} کمتر جاذبه باشد و این دقیقاً عملی است که $N^*(1234)$ انجام می دهد. به غیر از این افزایش در

آلودگی هوا در اثر امیسیون‌های مضر موتورهای احتراق داخلی

دکتر مهدی اخلاقی

استادیار دانشکده مکانیک دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

امروزه امیسیون‌های مضر دود حاصل احتراق موتورهای بنزینی (ودیزلی)، با توجه به تراکم خیلی زیاد وسائل نقلیه، خصوصاً در شهرهای بزرگ، از مشکلات پیچیده صنعتی - اجتماعی بشمار می‌آید.

با توجه بدین مسأله مهم و حیاتی، آلودگی هوا ناشی از امیسیون‌های مضر دود موتورهای احتراق داخلی در سه قسمت ارائه می‌گردد: نخست امیسیون‌های مضر دود و اثر فراسنج‌های مهم موتوری بر روی آن‌ها بررسی می‌شوند. در قسمت دوم چگونگی کاهش امیسیون‌های مضر دود در موتورهای بنزینی مورد بحث قرار می‌گیرند. و بالاخره در قسمت سوم حدود مجاز امیسیون‌های مضر دود در آمریکا، ممالک اروپائی و ژاپن و قوانین مربوطه ارائه می‌شوند.

۱ - مقدمه

موتوری تشکیل می‌دهند. در این نوع موتورها، سوخت و هوا با یکدیگر در نسبت معینی محترق شده و حاصل احتراق به صورت دود به خارج رانده می‌شود.

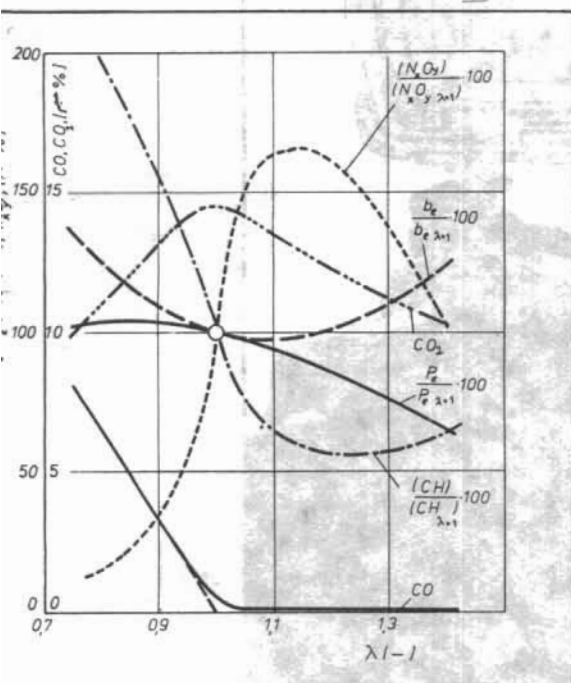
بنابراین با توجه به تردد اتومبیل‌ها خصوصاً «در شهرهای بزرگ» بررسی امیسیون‌های مضر دود و تأثیر آن بر موجودات زنده امری ضروری است.

آلودگی طبیعی هوا ناشی از آتش‌سوزی جنگل‌ها، آتش‌سوزی در کوه‌های آتشفشان طوفان‌های شنی و... کم و بیش در همه زمان‌ها وجود داشته و دارد. اما امروزه آلودگی مصنوعی هوا متأثر از مصرف بی‌قاعده انرژی، اگر بیشتر از آلودگی هوای طبیعی نباشد، لاقلاً در همان حد است.

بخش مهمی از آلودگی مصنوعی هوا را حرکت وسائل نقلیه

۲ - امیسیون‌های مضر دود

شکل (۲) اثر نسبت هوا بر امیسیون‌های مضر $\text{CO}, \text{HC}, \text{CO}_2, \text{N}_x\text{O}_y$ بر مصرف مخصوص b_e و بر توان مفید را نشان می‌دهد.

شکل (۲) اثر نسبت هوا بر $\text{CO}_2, \text{CO}, \text{N}_x\text{O}_y, \text{HC}$ و هم چنین توان مفید P_e و مصرف مخصوص b_e (موتور بنزینی در ۲۰۰۰ دور در دقیقه باری معادل ۳ کیلو پوند).

بنابراین کوچکترین انحراف در نسبت هوا می‌تواند اثر نامطلوب به لحاظ امیسیون‌های مضر دود، مصرف مخصوص و توان مفید داشته باشد. در حالی که برای $\lambda = 0.9$ حداکثر توان کنار مقدار جزئی N_xO_y به دست می‌آید، بالعکس بر $\lambda = 1.0 - 1.3$ مصرف مخصوص و گازهای ستمی هیدروکربن منواکسید کربن در حداقل می‌باشند. امروزه معمولاً مخلوط کن (کاربراتورها و انژکتورها) طوری تنظیم شده‌اند که در تمام بار توجه به حداکثر توان) مخلوط چرب و بالعکس در نیم بار (تور شیری، با توجه به کاهش امیسیون‌های مضر دود - به استثناء اکسیدهای ازت - و همچنین کاهش مصرف مخصوص) مختار ضعیف در اختیار موتور قرار می‌گیرد. اثر نسبت هوا بر فراسنج فوق‌الذکر بی‌ارتباط با سرعت شعله نیست. شکل (۳) سرعت ش در مخلوط‌های متفاوت به ازاء نسبت هوا را نشان می‌دهد.

سرعت شعله

اندازه‌های سنجش حرکت شعله ناشی از جرقه در مختار بستگی به خواص و ترکیب مخلوط و همچنین بستگی به فشار نسبت کم) و به حرارت (به نسبت خیلی زیاد) آن دارد و بر

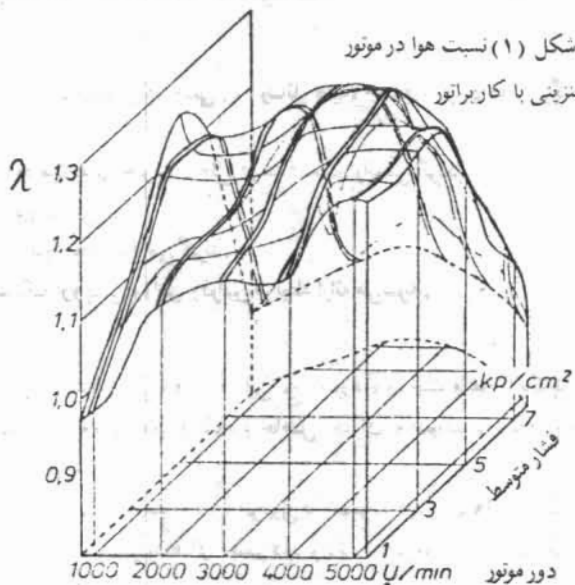
مخلوطی از هوا و سوخت (بنزین، گازوئیل و...) در اتاق احتراق و در انتهای مرحله تراکم توسط جرقه الکتریکی (در موتورهای اتو یا بنزینی) و یا رسیدن مخلوط به درجه حرارت احتراق خود به خود (در موتورهای دیزلی یا گازوئیلی) محترق شده و بخش مهمی از آن به شکل دود، متشکل از ترکیبات اکسیدی کربن، هیدروکربن، اکسیدهای ازت و... از لوله اگزوز خارج می‌شوند.

به طور کلی برای احتراق کامل هر مقدار معینی سوخت به مقدار معینی هوا نیاز است که از روابط شیمیایی به دست می‌آید؛ اما معمولاً برای سوختن یک کیلوگرم مواد سوختی متداول امروزی، حداقل هوای لازم را تقریباً معادل $14.5/5$ کیلوگرم در نظر می‌گیرند. از نسبت مقدار هوای مکیده شده توسط موتور «GL» به حداقل هوای مورد نیاز برای احتراق کامل GL_{min} عددی حاصل می‌شود که آن را نسبت هوا λ گویند:

$$\lambda = \frac{GL}{GL_{min}} = \frac{GL / GB}{GL_{min} / GB} = \frac{1 [Kg] \cdot GL [Kg/h]}{14.5 [Kg] \cdot GB [Kg/h]}$$

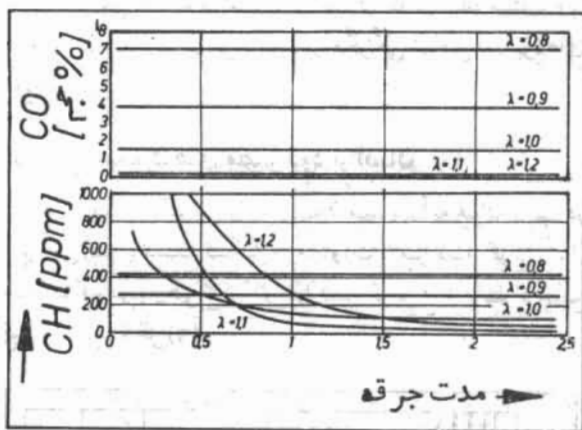
(GB وزن سوخت است)

مخلوط‌هایی که نسبت هوای آن‌ها از یک بزرگتر باشد «خشک یا ضعیف» و مخلوط‌هایی که نسبت هوای آن‌ها بالعکس از یک کوچکتر باشد «چرب یا غنی» گویند. نسبت هوا یکی از فراسنج‌های مهم موتوری است که توسط مخلوط کن (کاربراتور و یا انژکتور) برای هر نقطه کاری تنظیم می‌گردد. شکل (۱) تنظیم نسبت هوا توسط کاربراتور برای دورها و فشارها (بارهای متفاوت را نشان می‌دهد).

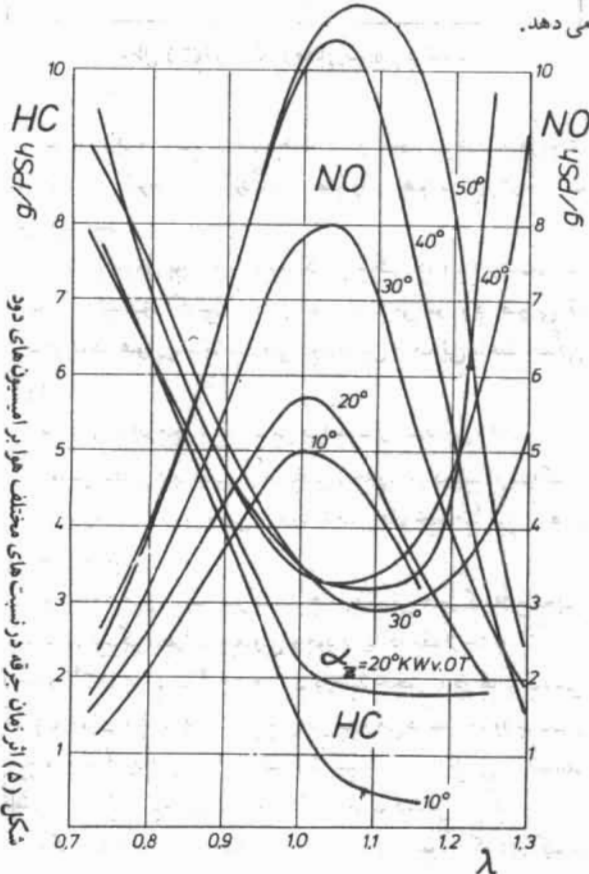
شکل (۱) نسبت هوا در موتور

بنزینی با کاربراتور

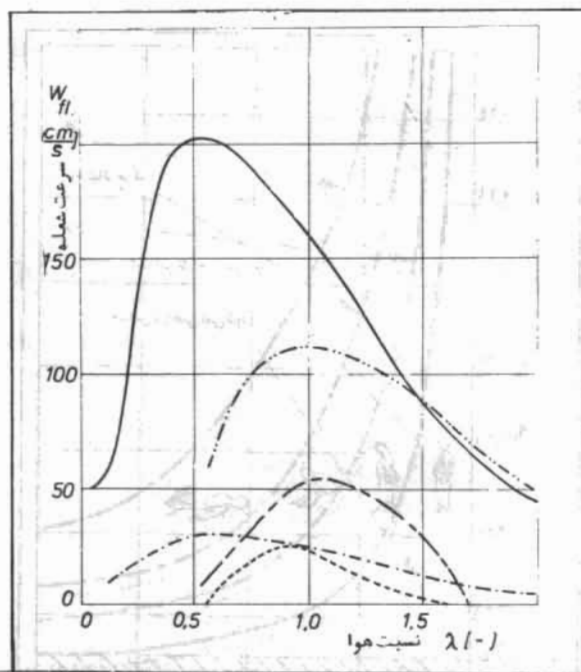

شکل (۴) اثر مدت جرقه بر روی امیسیون دود موتور بنزینی

یکی دیگر از مهمترین فراسنج های موتورهای زمان جرقه است که مستقیماً بر نوع احتراق (احتراق دیر-عادی و کوبنده) و نوسانات میکل و در نتیجه بر مصرف، توان و امیسیون های مضر تأثیر بسزائی دارد. مناسبترین زمان جرقه نسبت به حداقل ممکن مصرف، حداکثر توان و حداقل درصد امیسیون های مضر دود و برای هر دور و هر بار (هر نقطه کاری) مختلف بوده که امروزه در موتورهای، توسط تنظیم کننده ها مشخص می شود. شکل (۵) اثر زمان جرقه در نسبت های مختلف هوا بر امیسیون های دود NO و HC را نشان می دهد.

شکل (۵) اثر زمان جرقه در نسبت های مختلف هوا بر امیسیون های دود

مخلوط هیدروژن با هوا
مخلوط استیلین با هوا
مخلوط اکسید کربن با هوا
مخلوط متان با هوا
مخلوط اتیلین با هوا

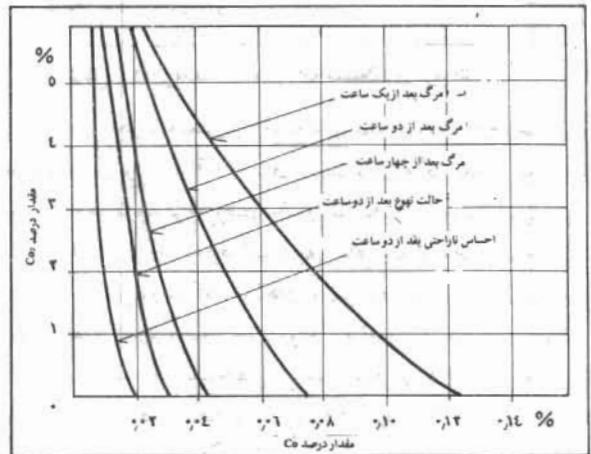
شکل (۳) سرعت شعله در مخلوط های مختلف مخلوطی با نسبت هوای کوچکتر از یک حداکثر مقدار را داراست. پیشروی احتراق برای هر ماده سوختی، فقط در محدوده معینی ممکن است. بزرگی این محدوده به وسیله نیاز ملکول ماده سوختی به اکسیژن مشخص می شود.

انرژی جرقه الکتریکی تحولاتی را در ملکول های مخلوط مجاور محل جرقه به وجود می آورد. بعد از جرقه نحوه انفصالات برای کل مدت احتراق خیلی حائز اهمیت می باشد، زیرا سرعت پیشانی شعله در ابتدا خیلی کوچک و لذا کندی در لحظات اولیه اثرات بزرگی (مهمی) را داراست. در تمام بار و نسبت های هوای کوچکتر از یک شدت جرقه اثر کمی دارد، زیرا اندکی از آن کافی است تا هسته مرکزی احتراق را تشکیل داده و سریعاً در تمامی مخلوط توسعه یابد. در نیم بار با نسبت هوای بزرگتر از یک، بزرگی انرژی و مدت جرقه خیلی اهمیت دارد. استعمال چندین جرقه پشت سر هم برای احتراق در مخلوط های ضعیف خصوصاً مخلوط های غیرهمگن بسیار مهم است، زیرا با تغییر نسبت مخلوط در نزدیکی محل جرقه، به کمک حرکت هوا، شرایط مناسب برای یکی از جرقه ها به وجود می آید. در مخلوط های همگن چندین جرقه در صورتی مؤثر است که حرکت هوا گازهای سوختنی را کنار زده تا بقیه مخلوط در اثر جرقه بعدی محترق شده و بدین ترتیب احتراق کامل تحقق یابد، به همین دلیل بایستی در فاز اولیه سرعت گاز در نزدیکی محل شمع بزرگتر از سرعت شعله باشد.

بنابراین کلیه فراسنج های موتورهای که در رابطه مستقیم و یا غیرمستقیم عمل احتراق می باشند، برچگونگی تشکیل امیسیون های دود موثرند.

۳- اثر امیسیون های مضر دود بر انسان

دی اکسید کربن را نمی توان مستقیماً به عنوان عاملی در آلودگی هوا دانست لیکن در مجاورت با منواکسید کربن بسیار خطرناک بوده و می تواند اثر منواکسید کربن را در رابطه با مرگ قوی تر نماید، شکل (۶).

شکل (۶) اثر CO_2 در مجاورت CO بر انسان

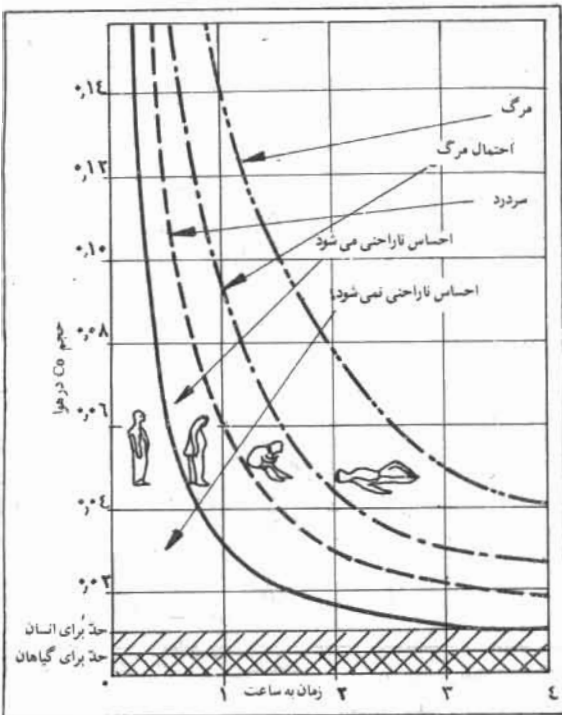
به عنوان مثال، در امریکا، حدود بیست درصد موجودی دی اکسید کربن در آلودگی مصنوعی هوا ناشی از حرکت اتومبیل هاست.

در باره سمی بودن منواکسید کربن شکی در میان نیست، زیرا وجود آن کمبود اکسیژن را در بدن موجب می شود و در صورتی که درصد آن در هوا زیاد نباشد می تواند پس از مدتی باعث خفگی گردد.

شکل (۷) اثر منواکسید کربن بر انسان را نشان می دهد.

طبق نظریه برخی از محققین، حدود نود درصد از منواکسید کربن موجود در اتمسفر ناشی از دود اتومبیل ها، خصوصاً اتومبیل های بنزینی است.

مقدار درصد مجاز ترکیب هیدروکربن هنوز کاملاً مشخص نیست، لیکن نظرات متفاوتی وجود دارد که مقدار جزئی از آن را (حدود 5×10^{-4} تا 500×10^{-4} درصد حجمی) در هوای تنفسی آن هم برای مدت هشت ساعتی بی ضرر می دانند. حدود بیست و پنج درصد آلودگی هوا متأثر از ترکیبات هیدروکربن در اتمسفر ناشی از حرکت اتومبیل ها و دود کارخانجات صنعتی است. اکسیدهای ازت خیلی سمی هستند، به طوری که دی اکسید

شکل (۷) اثر CO بر انسان

ازت تقریباً چهار برابر سمی تر از منواکسید آن است. بیماری های ریه و برانشیت می توانند ناشی از وجود همین اکسیدها در هوا باشند. مقدار اکسید ازت ناشی از دود اتومبیل در هوا تقریباً حدود 3×10^{-4} درصد حجمی است.

۴- نتایج

با توجه به نتایج آزمایش های مختلف، به کمک فراسنج های موتوری خصوصاً نسبت هوا و زمان جرقه می توان برچگونگی احتراق و در نتیجه مقدار امیسیون های مضر دود تأثیر گذارد. کوچکترین انحراف در تنظیم صحیح و مناسب هر نقطه کاری می تواند اثرات نامطلوب به لحاظ افزایش امیسیون های مضر دود و مصرف مخصوص و کاهش توان مفید را به همراه داشته باشد. بنابراین تنظیم صحیح مخلوط کن (کاربراتور یا انژکتور) و زمان جرقه (دکویا تزریق سوخت) نه تنها از نظر سلامتی محیط زیست بسیار مورد توجه است، بلکه به لحاظ مسائل اقتصادی نیز غیرقابل چشم پوشی است.

۵- منابع

- AKHLACHI, M.
- (1) AKHLACHI, M.
Laufunruhe, Abgasemissionen und Verbrauch eines ottomotors
Diss T.U. WIEN 1978.
- (2) LENZ, H.P.
Verbrennungs - Kraftmasch Grumdzeuge T.U. WIEN 1983.

مطالعات تکتونیکی در کوههای سنج- سیرجان و رابطه آن با

گسل زاگرس در منطقه اقلید- ده بید

دکتر محسن پور کرمانی

استادیار گروه زمین شناسی دانشگاه تربیت معلّم- زاهدان

چکیده

منطقه اقلید- ده بید در شمال گسل زاگرس، بین اصفهان و شیراز واقع شده است (شکل ۱). این ناحیه به وسیله گسل های متعددی بریده شده و هیچ نوع مرز عادی بین سازندهای مختلف چینه شناسی آن دیده نمی شود. تشکیل ساختمانهای پیچیده (گسل های عادی، معکوس، امتدادی و چین ها) این منطقه به علت فازهای متعدد تکتونیکی بوده و به همین دلیل تهیه مقاطع کامل چینه شناسی در این منطقه بسیار مشکل و در حقیقت غیر ممکن است.

اولین رسوباتی که روی سوکل قبل از کامبرین دیده می شود، ماسه سنگهای ژوراسیک پایینی می باشد که ضخامت آنها حدود ۶۵۰ متر است. به نظر می رسد که رسوبات قدیمی تر از ژوراسیک پایینی تشکیل نشده است. سن احتمالی حرکات کوهزایی برای قاعده ژوراسیک قبل از کامبرین (طراز، ۷۲) می باشد، که می تواند ناپوستگی چینه شناسی احتمالی ژوراسیک پایینی را روی سوکل دگرگون شده بیان کند. این حرکات بالا آمدگی منطقه را به صورت فرازمین، در فاصله زمانی قبل از کامبرین و تریاس پائینی، نشان می دهد.

— حرکات اواخر تریاس فرونشینی منطقه را در اوایل ژوراسیک مشخص می سازد.

— حرکات فشاری بعد از ژوراسیک بالایی- قبل از بریزین یک بیرون آمدگی جدید نشان می دهد، که طی آن تمام منطقه به طور کامل از آب بیرون می آید.

— یک فرونشینی تشکیل رسوبات بریزین را باعث می شود.

— یک فرونشینی پسروی دریای آپسین را ممکن می سازد.

— حرکات بعد از اتوسن حالات زیر را مشخص می نماید:

* چون سازنده^۲ اتوسن پایینی برجا در ناحیه اقلید- ده بید دیده نشده است، بنابراین یک فاز تکتونیکی بعد از سنومانین- قبل از اتوسن پایینی برای این منطقه وجود دارد.

* اگر سازند ائوسن پایینی که به صورت حمل شده در الیگوسن- میوسن پایینی یافت شده است، به صورت نابرجا^۳ در منطقه وجود داشته باشد، می توان فاز بعد از سنومانین — قبل از ائوسن پایینی و فاز بعد از ائوسن پایینی — قبل از ائوسن میانی را در نظر گرفت.

فاز بعد از ائوسن بالایی- قبل از الیگوسن- میوسن پایینی سبب پشروی دریای الیگوسن- میوسن پایینی شده است. علائم مشخصه میوسن پایینی عبارت است از:

* بیرون آمدگی

* پشروی دریا

فاز تکنونیک خلی میهم بعد از میوسن پایینی باید با اولین رو بهم رفتگی^۴ ایران مرکزی روی زاگرس مطابقت کند. حرکات فشاری بعد از میوسن بالایی گاهی اوقات ایجاد گسل های امتدادی کرده است.

فعالیت تکنونیک تا به امروز تعقیب شده، به طوری که نشان دهنده جدایی امتدادی سازند دوره کواترنری^۵ و وقوع زلزله های جدید می باشد.

مقدمه

منطقه اقلید- ده بید در شمال زاگرس، بین اصفهان و شیراز واقع شده است. (شکل ۱)، این ناحیه به وسیله گسل های متعددی بریده شده، و هیچ نوع مرز عادی بین سازندهای مختلف چینشناسی آن دیده نمی شود. تشکیل ساخت های پیچیده (گسل های عادی، معکوس، امتدادی و چین ها) این منطقه به علت فازهای^۶ متعدد تکنونیک بوده و به همین دلیل تهیه مقاطع کامل چینشناسی در این منطقه بسیار مشکل و در حقیقت غیرممکن است.

در منطقه اقلید- ده بید، در بعضی موارد طول گسل های عادی به چند کیلومتر می رسد. اکثر این گسل ها به موازات گسل زاگرس می باشد. تعیین حرکات گسل ها در روی بیرون زدگی ها به سختی امکان پذیر است. بعضی از بیرون زدگی ها نشان دهنده گسل های مایل می باشد.

شکل و شدت چین خوردگی ها به محل و جنس طبقات بستگی دارد. بخش وسیعی از منطقه پوشیده از چین های کوچک و متری می باشد، که به شکل های استوانه ای، مخروطی کینگ باند^۷ و جناغی^۸ بوده و به صورت های خوابیده یا برگشته نیز مشاهده می شود. یادآوری می گردد که محور اکثر این چین ها به موازات گسل زاگرس می باشد.

باید توجه داشت که قسمت جنوبی منطقه اقلید- ده بید به عرض ۳ تا ۵ کیلومتر متشکل از آهکهای خرد شده می باشد، که اصطلاحاً محل مذکور منطقه خرد شده^۹ نامیده می شود و فقط از آهکهای کوتاه تشکیل شده است.

در حد جنوبی منطقه مطالعه شده، گسل زاگرس (با امتداد ۱۴۰-۱۳۰ درجه) قرار دارد که رشته کوههای سنندج- سیرجان (در شمال) را از کوههای زاگرس (در جنوب) جدا می کند. نویسندگان قدیمی این گسل را نسبت به گسل های دیگریک حد

ساختمانی بسیار مهم بیان نموده اند. با مطالعات جدید، گانسر^{۱۰} (۵۵) و فالکن^{۱۱} (۶۱) این حد را یک حد اساسی در مقیاس ایران معرفی کرده و آن را گسل زاگرس نامیده اند. این گسل برای مدت زیادی مانند یک راندگی^{۱۲} مشخص شده است. اما پاونی^{۱۳} (۶۱ و ۶۱) آن را ادامه گسل شمالی آناتولی^{۱۴} پیشنهاد کرده است. ولمان^{۱۵} (۶۵) جدایی بستر رودخانه ها توسط گسل ذکر شده را روی عکسهای هوایی به صورت گسل امتدادی راست لفر توصیف می کند. یک مطالعه بسیار جدید نشان می دهد که این گسل به طور متوالی به صورت راندگی و گسل امتدادی راست لفر حرکت کرده است^{۱۶} ریکوویرو^{۱۷} (۱۷) اشتوکلین^{۱۸} (۷۴) معتقد است که گسل فوق از تریاس و احتمالاً از اواخر دوران اول^{۱۹} فعالیت داشته است. اولین تفسیرهایی که از نتیجه بررسی های مغناطیس سنجی هواپردی^{۲۰} در این قسمت از ایران به دست آمده، نشان می دهد که این گسل چند بار به وسیله گسل هایی با امتداد شمال شرقی جنوب غربی راست لفر قطع شده است. نبوی^{۲۱} (۷۶)

حرکات کوهزایی

الف- حرکات کوهزایی و ارتباط آنها با نبوده های چینشناسی^{۲۲} یا زمانهای بیرون آمدگی از آب

سنگهای دگرگونی منطقه اقلید- ده بید به وسیله طراز^{۲۳} (۷۲) به قبل از کامبرین^{۲۴} نسبت داده شده است. بر طبق بررسیهای انجام شده، این ناحیه قبل از کامبرین به طور کامل از آب بیرون بوده است. سازند ژوراسیک^{۲۵} به طور مستقیم روی سوکل^{۲۶} دگرگون شده مربوط به قبل از انفرآ- کامبرین^{۲۷} قرار می گیرد.

هیچ اثری از رسوب و فرسایش سازند دوران اول و تریاس^{۲۸} تا به امروز برای این منطقه به اثبات نرسیده است. در این منطقه سه

مجموعه چینه‌شناسی (ژوراسیک پایینی تا بالایی، بریازین^{۲۹}، والانتری-نین^{۳۰} و بارمین^{۳۱}، آهک‌های اوریتولین‌دار^{۳۲} آپسین^{۳۳} تاسنوماین^{۳۴}) دیده می‌شود. با وجود این، مرز این سه مجموعه هرگز به صورت چینه‌شناسی نمی‌باشد. با مقایسه اطلاعات به اثبات رسیده نواحی مشابه مانند کرمانشاه (گفته شفاهی برو) می‌توان بیرون‌آمدگی‌های زیر را برای منطقه اقلید-ده‌بید در نظر گرفت.

به‌طور مطمئن یک نبود چینه‌شناسی بعد از ژوراسیک بالایی-قبل از بریازین، احتمال یک بیرون‌آمدگی یا نبود چینه‌شناسی بعد از والانتری-نین و قبل از بارمین، در نواحی داخلی‌تر، بیرون‌آمدگی در تمام مدت بعد از ژوراسیک بالایی-قبل از آپسین پایینی ادامه داشته است.

این منطقه شامل یک نبود چینه‌شناسی از سنوماین تا ائوسن میانی^{۳۵} نیز می‌باشد. ائوسن میانی در موقعیت برج^{۳۶} و ائوسن پایینی فقط به صورت حمل‌شده در سازند الیگوسن میوسن پایینی^{۳۷} شناخته شده است. از بیان مطالب فوق می‌توان احتمال یکی از بیرون‌زدگی‌های زیر را پذیرفت:

بیرون‌آمدگی بعد از سنوماین-قبل از ائوسن پایینی و یا بیرون‌آمدگی بعد از سنوماین-قبل از ائوسن میانی که به احتمال قوی در طی آن ائوسن پایینی فرسایش حاصل کرده است. در نتیجه مطالعات انجام‌شده در مناطق مجاور به طرف شمال غرب (برو، ۷۷)، یا به طرف جنوب شرق (ریکو، ۷۱) و یا در منطقه اصفهان (سیدامامی و دیگران، ۷۱)، به نظر می‌رسد که نبود چینه‌شناسی مزبور با فاز تکتونیکی سنوماین مطابقت دارد. در فاصله ائوسن تا الیگوسن-میوسن پایینی نیز یک نبود چینه‌شناسی دیده می‌شود که برای آن می‌توان یک بیرون‌آمدگی منطقه‌ای را در نظر گرفت.

در مدت الیگوسن-میوسن پایینی دریا منطقه اقلید-ده‌بید را فراگرفته است، اما پیدایش میوسن بالایی دریاچه‌ای یک تغییر جدید جغرافیای دیرین^{۳۸} را بین این دوزمان نشان می‌دهد.

ب- سن فازهای اصلی کوهزایی که از روی ویژگی‌های تکتونیکی آنها مشخص شده است.

چین‌های کوچک استوانه‌ای و مخروطی شکل به ابعاد متری یا چند ده متری، با امتداد محوری ۱۵۰-۵۰ درجه سازند ژوراسیک را در بر می‌گیرد. ضمناً شیستوزیته‌های ذیل در این ناحیه دیده شده است.

۱- شیستوزیته برشی^{۴۰} در سازند ژوراسیک. امتداد این شیستوزیته بین ۱۲۵-۱۰۰ درجه بوده، رابطه آنها با چین‌های دارای امتداد محوری ۱۵۰-۵۰ درجه قابل مشاهده نیست.

۲- شیستوزیته جریان^{۴۱} در آهک‌های اوولیتی، ماسه‌سنگها و

شیست‌های ژوراسیک.

در این منطقه، فاز چین‌خوردگی بعد از سنوماین یک فاز تکتونیکی مهم به‌شمار می‌رود. موضوع جالب توجه، رابطه این فاز با فاز سنوماین اصلی بوده که به وسیله ریکو^(۷۱) در ناحیه نی‌ریز گزارش شده است. فاز بعد از سنوماین در قسمت خرد شده این منطقه نیز مشاهده می‌گردد. چین‌های با امتداد محوری ۱۵۰-۱۲۰ درجه که سنوماین را تحت تأثیر قرار می‌دهد (شکل ۸)، در رسوباتی که با پیشروی دریا در ائوسن میانی تشکیل شده است، دیده نمی‌شود. یادآوری می‌گردد که به واسطه کشف ائوسن پایینی حمل‌شده در الیگوسن-میوسن پایینی، فاز چین‌خوردگی با امتداد ۱۵۰-۱۲۰ درجه را می‌توان در موقعیت‌های زیر قرار داد:

— پایین سنوماین و ائوسن پایینی

— پایین ائوسن پایینی و ائوسن میانی

دلایلی که باعث برتری حالت اول می‌شود، به شرح زیر است: برای این که یک نبود چینه‌شناسی خیلی طولانی به دریا امکان دهد که بر روی یک سطح توپوگرافی^{۴۲} منظم شده پیشروی نماید، وجود یک فاز تکتونیکی مهم ضرورت دارد.

فاصله زمانی (۵ تا ۶ میلیون سال) بین ائوسن پایینی و میانی برای انجام عمل فرسایش خیلی کوتاه بوده است.

به احتمال قوی، چین‌خوردگی‌ها تحت یک بار^{۴۳} معین رسوبی تشکیل شده است. این عمل با نهشته‌های^{۴۴} بالا آمده سنوماین که قبل از ائوسن پایینی فرسایش حاصل کرده است، بهتر مطابقت می‌نماید. در ضمن به عقیده ریکو، یک فاز تکتونیکی مهم در کرتاسه^{۴۵} پایانی وجود دارد.

به نظر می‌رسد که فاز چین‌خوردگی مطالعه شده در منطقه اقلید-ده‌بید و فاز سنوماین ریکو به هم وابسته و احتمالاً در یک فاز می‌باشد.

در سازند ائوسن این منطقه هیچ نوع چین‌خوردگی دیده نمی‌شود، برعکس یک تکتونیک شکننده ائوسن بالایی را در بر می‌گیرد.

در منطقه اقلید-ده‌بید، سازندهای دریایی الیگوسن-میوسن پایینی شکسته، خرد و ساییده شده است. تغییر شکل این سازند نسبت به سازند میوسن بالایی دریاچه‌ای بسیار شدیدتر است. به نظر می‌رسد که خردشدگی سازند ذکر شده با اولین فاز رو به هم رفتگی^{۴۵} زاگرس مطابقت می‌کند.

به عنوان فرضیه می‌توان مطالب فوق را تأیید کرد، زیرا رو به هم رفتگی ایران مرکزی روی منطقه خرد شده بعد از نهشته‌های میوسن بالایی و همچنین بختیاری (ریکو و دیگران ۷۷) رخ داده است (اگر فازهای کرتاسه بالایی و الیگوسن-میوسن پایینی را در نظر نگیریم).

سازند میوسن بالایی توسط دو گروه چین به شرح زیر تحت تأثیر قرار گرفته است. (شکل ۹ و ۱۰)

چین های مخروطی با ابعاد متری و امتداد محوری ۲۰۰-۱۶۰ درجه با تمایل محوری به طرف جنوب.

چین های مخروطی با ابعاد متری و امتداد محوری ۱۲۰-۵۰ درجه با تمایل محوری به طرف شمال شرقی و جنوب غرب یا غرب و جنوب غرب.

نمودار استرئوگرافی دو گروه چین (شکل های ۱ و ۲ و ۳) بیانگر این نیست که آیا آنها همزمان می باشد؟

یا یک گروه توسط فاز بعدی مجدداً چین خورده است؟ یا چین هایی می باشد که با خمیدگی های متفاوت در ناحیه گسل های امتدادی زاگرس دیده می شود؟

به نظر می رسد که چین های با امتداد محوری ۱۲۰-۵۰ درجه همزمان با گسل امتدادی زاگرس تشکیل شده است. گسل زاگرس دارای امتداد ۱۳۵ درجه بوده که حرکت آن راست لغز و دارای تنش ^{۴۶} فشاری بین امتداد شمال شرقی، جنوب غربی و شمال غربی جنوب شرقی می باشد.

چین های مخروطی با امتداد محوری ۲۲۰-۱۶۰ درجه به احتمال خیلی زیاد مربوط به حرکت گسل زاگرس می باشد.

ج: تکتونیک منطقه خرد شده

این منطقه از برخورد شبه قاره های ^{۴۷} عربی و اروپا-آسیا تشکیل شده است. سن این برخورد یا تلاقی به احتمال قوی قبل از میوسن بالایی می باشد استونلی ^{۴۸} (۷۴)، (شکل های ۵ و ۶). به نظر همین نویسنده باز شدن دریای سرخ در غرب شبه قاره عربی قبل از میوسن شروع گردیده که جابه جایی را به طرف شمال شرقی شبه قاره عربی می کشاند. در شرق شبه قاره عربی، این حرکت باعث بسته شدن دریای تیتس ^{۴۹} و تلاقی دو قاره مزبور شده است. این نویسنده یادآوری می نماید که بازشدگی دریای سرخ درست به همان نسبتی است که ساخت های چین خورده و گسله زاگرس کوتاه شده است. بستاری از زمین شناسان علل چین خوردگی های زاگرس را بازشدگی دریای سرخ می دانند. بدین معنی که صفحه ایران مرکزی (اروپا-آسیا) و صفحه آفریقا نسبت به یکدیگر ثابت بوده، در صورتی که صفحه عربی در بین آنها حرکت می کرده است.

در نتیجه حرکت روی سه بلوک ایران مرکزی، عربی و آفریقا بررسی می شود. دووی و دیگران ^{۵۰} (۷۳) قبلاً حرکات نسبی صفحه اروپا-آسیا را نسبت به صفحه آفریقا نشان داده اند. این نویسندگان سن برخورد بین دو صفحه عربی و اروپا-آسیا را در پلیوسن ^{۵۱} قرار می دهند.

قسمت جنوبی منطقه خرد شده در ناحیه اقلید-ده بید به صورت رو به هم رفتگی روی سازند الیگوسن زاگرس، ژوراسیک میانی تا بالایی، انوسن میانی تا بالایی و میوسن بالایی قرار گرفته است. این قسمت چین خوردگی های خیلی مهمی را نشان می دهد که محور این چین ها دارای امتداد ۱۴۰-۱۳۰ درجه می باشد. در مقایسه با چین های ستوانین منطقه مطالعه شده، می توان آنها را به فاز بعد از انوسن نسبت داد. این چین ها به وسیله گسل های فاز بعدی بریده شده است. (گسل های معکوس با امتداد ۱۰۶ درجه و گسل های راست لغز با امتداد ۱۳۵ درجه). این گسل ها احتمالاً با فازهای میوسن بالایی همزمان می باشد. ضمناً گسل های کوچک (عادی) معکوس و امتدادی) در تمام منطقه خرد شده دیده می شود که متأسفانه تعیین سن آنها امکان پذیر نیست، هم چنین آهکهای منطقه خرد شده دارای سنگهای تزریقی بوده که به شدت بریده شده است. این مواد شامل دایکها و گدازه های سطحی است. در مقاطع نازکی که از این سازندها تهیه شده، کانیهای الیوین، پروکسن آهن دار، کلسیت، کلریت اپیدوت، سر پانتین و پلاژیوکلاز نشان دهنده سنگهای دولریت و بازالت پورفیری می باشد.

د- گسل زاگرس

علایم تکتونیک کششی ^{۵۲} (خطوط ^{۵۳} عادی، شکافها) روی گسل زاگرس دیده شده و سازند انوسن بالایی را نیز در بر گرفته است. امتداد کشش نزدیک به ۳۵ درجه بوده که به طرف جنوب هم مشاهده می شود (گفته شفاهی اوهانیان ^{۵۴}، ۴۸). در این محل حرکت به شکل گسل عادی بوده که توسط آن آهکهای انوسن در مقابل آهکهای اوریتولین دار قرار می گیرد. باید یادآوری نمود که فقدان اثرات تکتونیک کششی جدید (بعد از پلیوسن) در منطقه نشانگر این موضوع است که حرکات کششی قبل از حرکات فشاری یا گسل ^{۵۵} امتدادی راست لغز رخ داده است (شکل ۷). حرکات فشاری در بعضی نقاط این گسل به شرح زیر دیده شده است.

- رو به هم رفتگی آهکهای ژوراسیک بر روی آهکهای انوسن.
- رو به هم رفتگی آهکهای اوریتولین دار بر روی آهکهای انوسن.
- رو به هم رفتگی آهکهای اوریتولین دار بر روی آهکهای الیگوسن-میوسن پایینی.
- رو به هم رفتگی آهکهای منطقه خرد شده بر روی آهکهای الیگوسن زاگرس.

این ساخت به طور معمولی یک رو به هم رفتگی نیست (شیب عادی بیشتر از ۳۰ درجه) بلکه اغلب با یک گسل عادی تطبیق می کند. ولی به طرف شمال غربی، در ناحیه خرم آباد یک

رو بهم رفتگی می باشد که سن آن بعد از بختیاری (پلیوسن) است (برتیه و دیگران^{۵۶} ۷۴). دامنه بزرگی^{۵۷} رو بهم رفتگی در این منطقه قابل رویت نمی باشد. اکثر شکاف هایی که به موازات گسل زاگرس است، گسل های امتدادی راست لغز (خطوط) بوده و حرکت آنها بعد از رو بهم رفتگی می باشد. به نظر ریکو و پرودر منطقه کرمانشاه و نی ریز رو بهم رفتگی و راندگی جدید می باشد، زیرا کنگومرهای بختیاری را تحت تأثیر قرار می دهد که سن آنها با توجه به قرار گرفتن روی سازند آغاچاری (میوسن بالایی یا حتی پلیوسن زاگرس برجا) پلیوسن یا خیلی جدیدتر در نظر گرفته شده است.

در مقایسه با بررسیهای برتیه و دیگران در ناحیه خرم آباد با شک و تردید می توان بیان نمود که رو بهم رفتگی و راندگی در میوسن بالایی و به احتمال زیاد بعد از آن عمل کرده است.

در ناحیه اقلید-دهبید، به عنوان فرضیه می توان اولین حرکت را بعد از میوسن پایینی در نظر گرفت، زیرا سازندهای بعد از ائوسن-میوسن پایینی نسبت به سازند مجاور که سن میوسن بالایی دارد کاملاً خرد و فرسایش یافته است.

همچنین رو بهم رفتگی خیلی مهم سازند کرتاسه (آهکهای اوربیتولین دار) روی سازند الیگوسن-میوسن پایینی ناحیه دگرگون شده همدان و روی الیگوسن زاگرس قابل مشاهده می باشد. این مطلب روشن می کند که خردشدگی الیگوسن-میوسن پایینی احتمالاً با فاز رو بهم رفتگی ایران مرکزی روی زاگرس، همزمان است. براساس فرضیه، این فاز می توان با اولین حرکات برخورد بین قاره های عربی و اروپا-آسیا که توسط استونلی (۵۵) در نظر گرفته شده است، تطبیق کند.

نتایج

نتایج مهم کوهزایی این منطقه به شرح زیر می باشد:
اولین رسوباتی که روی سوکل قبل از کامبرین دیده می شود، ماسه سنگهای ژوراسیک پایینی می باشد که ضخامت آنها حدود ۶۵۰ متر است. به نظر می رسد که رسوبات قدیمی تر از ژوراسیک پایینی تشکیل نشده است. سن احتمالی حرکات کوهزایی برای قاعده ژوراسیک قبل از کامبرین (طراز، ۷۲) می باشد، که می تواند ناپیوستگی چینه شناسی احتمالی ژوراسیک پایینی را روی سوکل دگرگون شده بیان کند. این حرکات بالا آمدگی منطقه را به صورت فرازمین در فاصله زمانی قبل از کامبرین و تریاس پایانی، نشان می دهد.

— حرکات اواخر تریاس فرونشینی منطقه را در اوایل

ژوراسیک مشخص می سازد.

— حرکات فشاری بعد از ژوراسیک بالایی-قبل از بریازین یک بیرون آمدگی جدید نشان می دهد، که طی آن تمام منطقه به طور کامل از آب بیرون می آید.

— یک فرونشینی تشکیل رسوبات بریازین را باعث می شود.

— یک فرونشینی پسروری دریای آپسین را ممکن می سازد.

— حرکات بعد از ائوسن حالات زیر را مشخص می نماید:

• چون سازند ائوسن پایینی برجا در ناحیه اقلید-دهبید دیده نشده است، بنابراین یک فاز تکتونیکی بعد از سنومانین-قبل از ائوسن پایینی برای این منطقه وجود دارد.

• اگر سازند ائوسن پایینی که به صورت حمل شده در الیگوسن-میوسن پایینی یافت شده است، به صورت نابرجا^{۵۸} در منطقه وجود داشته باشد، می توان فاز بعد از سنومانین-قبل از ائوسن پایینی و فاز بعد از ائوسن پایینی-قبل از ائوسن میانی در نظر گرفت.

فاز بعد از ائوسن بالایی-قبل از الیگوسن-میوسن پایینی سبب پسروری دریای الیگوسن-میوسن پایینی شده است.

علائم مشخصه میوسن پایینی عبارت است از:

• بیرون آمدگی

• پیشروی دریا

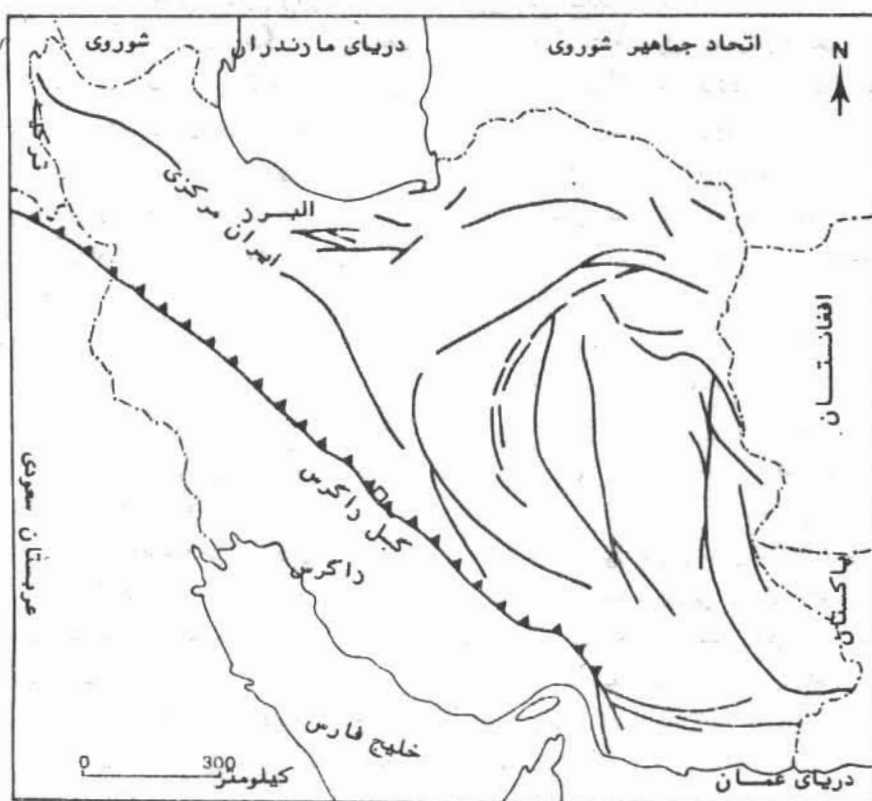
فاز تکتونیکی خیلی مهم بعد از میوسن پایینی باید با اولین رو بهم رفتگی ایران مرکزی روی زاگرس مطابقت کند.

حرکات فشاری بعد از میوسن بالایی گاهی اوقات ایجاد گسل های امتدادی کرده است.

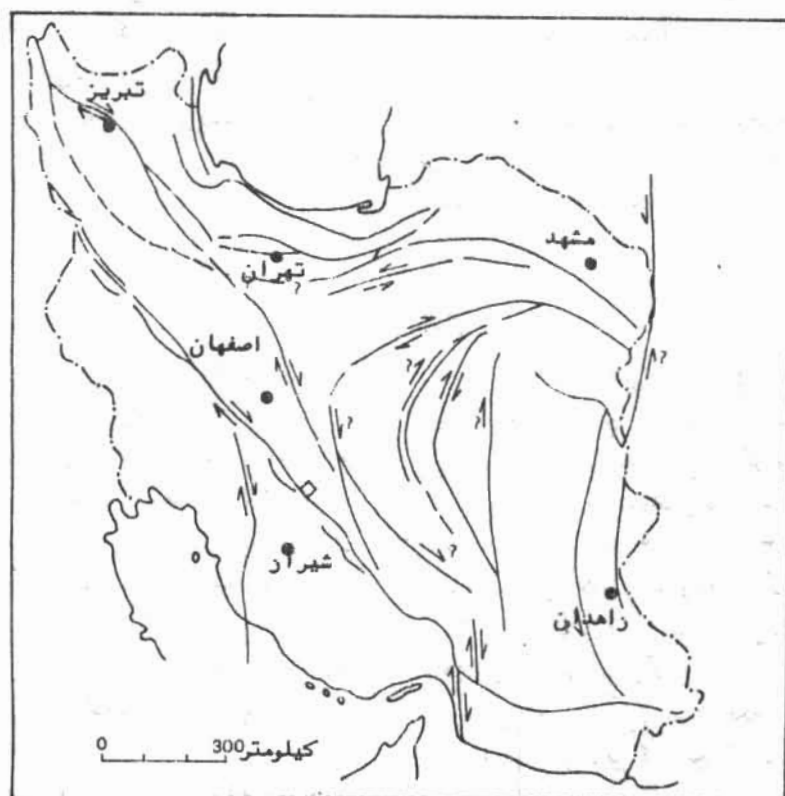
فعالیت تکتونیکی تا به امروز تعقیب شده، به طوری که نشان دهنده جدایی امتدادی سازند دوره کواترنری^{۵۹} و وقوع زلزله های جدید می باشد.

یادآوری

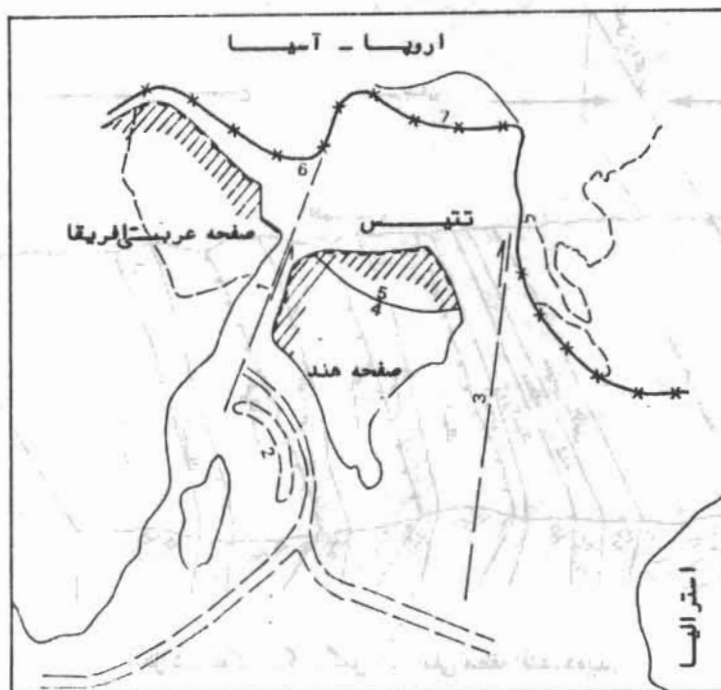
در سال ۱۹۷۳، گسل با بزرگی ۵/۵ ریشتر^{۶۰} در ساعت ۷:۱۵ دقیقه به وقت گرینویچ^{۶۱} تقریباً ۱۰۰۰ منزل را در قشلاق-دهبید و پنج دهکده اطراف منطقه را خراب کرد، که در نتیجه آن یک نفر کشته و هشت نفر به شدت زخمی شدند. مرکز^{۶۲} زلزله روی گسل مهم جدیدی با امتداد ۵۳. و شیب ۳۰. درجه به طرف شرق قرار داشته است (چالینکو^{۶۳} و برو، ۷۴). این گسل، یک گسل امتدادی راست لغز دوره کواترنری می باشد که بین قسمت جنوب غربی ایران مرکزی و شمال شرقی زاگرس واقع شده است. گسل ذکر شده با یک گسل واحد تطبیق نمی نماید، بلکه با یک ناحیه گسله شده به شکل پله ای برابری می کند. مجموعه گسل یک حرکت امتدادی راست لغز را نشان می دهد.

شکل ۱ - ساخت های اصلی در ایران

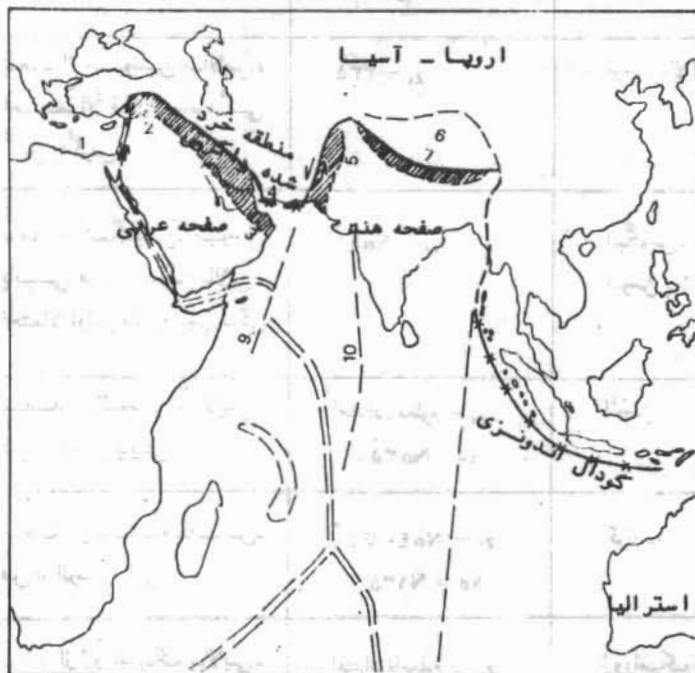

شکل ۲ - گسل های اصلی در ایران (اقتباس از نبوی، ۷۶).

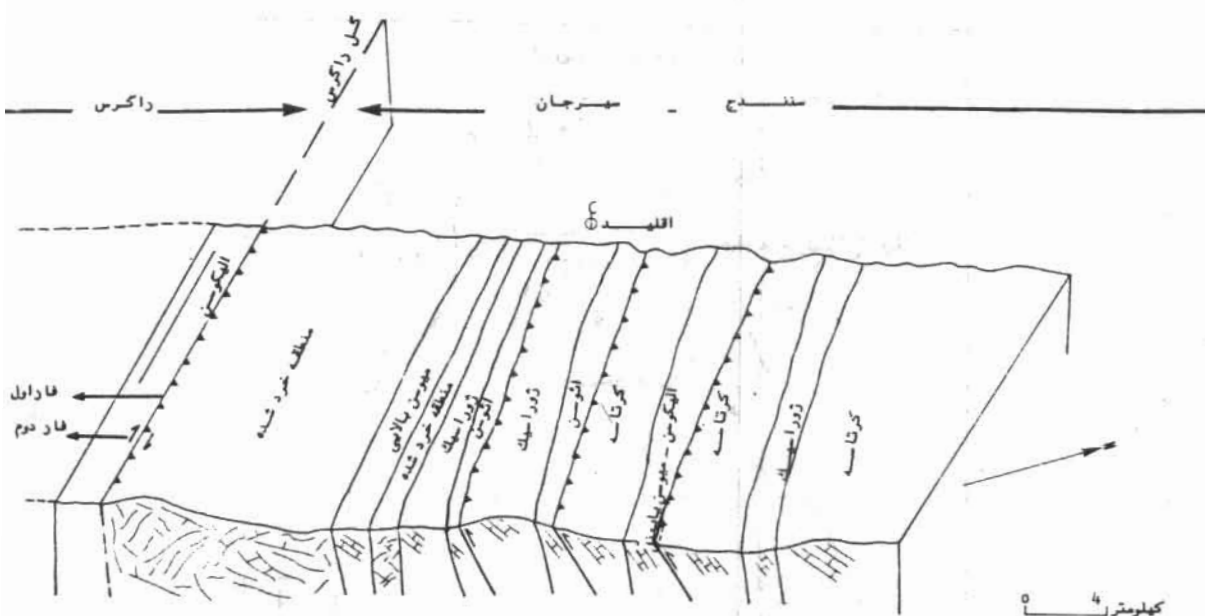
شکل ۳ - بازسازی فرضی تتیس در کرتاسه بالایی (اقتباس از استونلی، ۷۴).

- ۱ - ناحیه شکاف اوون. ۲ - رشته پشته ماسکارن. ۳ - رشته پشته نصف النهار ۹۰ درجه شرقی
۴ - موقعیت شکاف اندوس در حالت امروزی ۵۰. شکاف اندوس. ۶ - مکران ۷۰. راندگی که خیلی دیرتر تبت را تحت تأثیر قرار داده است.

شکل ۴ - بازسازی شکستگی شکاف تتیس جنوبی (اقتباس از استونلی، ۷۴).

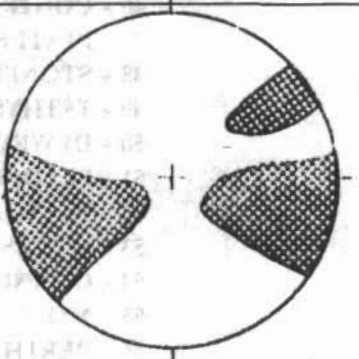
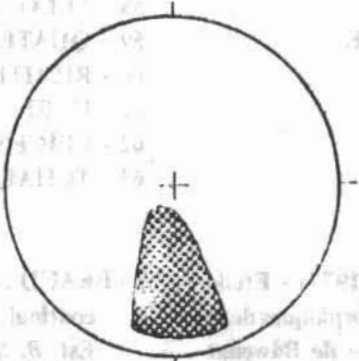
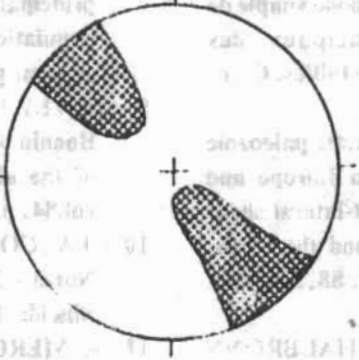
- خط ممند = شکاف بین صفحه اروپا-آسیا و صفحه گندوانا. نقطه = کرتاسه بالایی و فلش دوران سوم در صفحه اروپا-آسیا.
هاشور = میوزئوسنکلینال حاشیه شمال شرقی قاره گندوانا. خط دوتایی = رشته پشته اقیانوسی. ۱ - قبرس ۲ - هاتاز ۳ - عمان
۴ - مکران ۵ - پاکستان ۶ - تبت ۷ - شکاف اندوس ۸ - شکاف اوون ۹ - رشته پشته ماسکارن ۱۰ - رشته پشته شاگوس لاکادیو

شکل ۵ - بلوک دیاگرام گسل های اصلی منطقه اقلید - ده بید.

سن سنگها	امتداد فشار (zc) و کشش (xd)	سن محتمل فازها
میوسن بالایی	$z_c = 33.5^\circ$	بعد از میوسن بالایی، احتمالاً فاز دوراندگی گسل زاگرس
الیگوسن - میوسن پایینی	$z_c = 40.5^\circ$	بعد از الیگوسن - میوسن پایینی قبل از میوسن بالایی، احتمالاً اولین فاز رو بهم رفتگی
اؤوسن	امتداد نامعلوم $x_d = 35^\circ$	بعد از اؤوسن بالایی - قبل از میوسن پایینی
کرتاسه	$z_c = 50^\circ$ تا 40.5° $x_d = 135^\circ$	بعد از سنومانی - قبل از اؤوسن میانی
زوراسیک	امتداد نامعلوم $z_c =$	بعد از زوراسیک بالایی - قبل از بریازین

شکل ۶ - تابلو فازهای تکتونیکی شکننده.

جهت برگشتگی	تمایل محورها	موقعیت محور چین ها	نوع	سن	چین ها
شرق و غرب	۵ تا ۸۰ درجه		مخروطی	بعد از میوسن بالایی	B ₃
شمال غرب و جنوب شرق	۲۰ تا ۸۵ درجه		مخروطی	بعد از میوسن بالایی	B ₂
شمال شرق و جنوب غرب			استوانهای	بعد از سنومانین	B ₁

شکل ۷ - تابلو ساخت های چین خورده:

پاورقی

1 - HORST	9 - CRUSH ZONE	17 - RICOU ET BRAUD
2 - FORMATION	10 - GANSSER	18 - STOCKLIN
3 - AL L CHTONE	11 - FALCON	19 - PALÉOZOIQUE
4 - CHEVAUCHEMENT	12 - CHARRIAGE	20 - LEVER AÉROMAGNETIQUE
5 - QUATERNATRIE	13 - PAVONI	21 - NABAVI
6 - PHASES	14 - NORD - ANATOLIEN	22 - LACUNES
7 - KINCK - BANDS	15 - WELLMAN	23 - TARAZ
8 - EN CEVRON	16 - DÉCROCHEMENT DEXTRE	24 - PRÉ - CAMBRIEN

25 - JURASSIQUE
26 - SOCLE
27 - INFRA - CAMBRIEN

28 - TRIAS
29 - BERRIASIEN
30 - VALANGINIEN
31 - BARRÉMIEN
32 - CALCAIRE A ORBITOLINE

33 - APTLEN
34 - CÉNOMANIEN
35 - EOCENE MOYEN

36 - AUTOCHTON
37 - OLIGOCENE - MIOCÈNE INFÉRIEUR

38 - PALÉOGÉOGRAPHIE
39 - SCHISTOSITÉ DE FRACTURE
40 - SCHISTOSITÉ DE FLUX

41 - TOPOGRAPHIE
42 - CHARGE
43 - DÉPÔTS

44 - CRÉTACÉ
45 - CHEVAUCHEMENT
46 - CONTRAINTE
47 - PTATEFORMES
48 - STONELY
49 - TÉTHYS
50 - DEWEY ET AL.
51 - PLIOCÈNE
52 - TECTONIQUE EN EXTENSION
53 - STRIES
54 - OHANIAN
55 - MOUVEMENTS EN COMPRESSION
56 - BERTHIER ET AL.
57 - AMPLEUR
58 - ALLOCHTONE
59 - QUATERNAIRIE
60 - RICHTER
61 - GREENWICH
62 - ÉPICENTRE
63 - TCHALENKO

منابع:

1 - ALRIC G. et VIRLOGEUX D. (1977) - Etude pétrologique des complexes métamorphiques de la région de Deh Bid et de la vallée de Bawenat (Fars - Iran). *Thèse de 3e cycle*. Grenoble.
2 - ANGELIER J. (1979) Sur une méthode simple de détermination des axes principaux des contraintes pour une population de failles. C., r., Acad. Sci., Paris, t. (1979).
3 - ARTHAUD F., MATTE PH. (1977) Late paleozoic strike - slip faulting in southern Europe and northern Africa: Result of a right-lateral shear zone between the Appalachians and the Urals. *Geol. Survey of America Bull.* V. 88, Doc. no. 70909.
4 - BERTHIER F., BILLIAULT J. P., HALBRONN B. et MAURIZOT P. (1974) - Etude stratigraphique, pétrologique et structurale de la région de Khorramabad (Zagros - Iran). *Thèse de 3e cycle*, U. S. M. G.
5 - BRAUD J. (1971) La nappe du Kuh - e - Garun (région de Kermanshah Iran), chevauchement de L'Iran Central sur le Zagros. *B. S. G. F.* (7), XIII, n° 3, 4, p. 416-419
6 - BRAUD J. et RICOUL L. E. (1971) - L'accident du Zagros Main Thrust, un charriage et un coulissement. *C. R. Ac. Sc. Paris, (D)*, 272, p. 203 - 206.

7 - BRAUD J. et RICOUL L. E. (1975) - Eléments de continuité entre le Zagros et la Turquie du Sud - Est. *B. S. G. F.*, (7) XVII, n° 6.
8 - CAREY E. (1979) Recherches des directions principales de contraintes associées au jeu d'une population de failles. *rév. de géol. dynam. et de géogra. physi.* vol. xxi, fasc. 1, 1979.
9 - DEWEY J. F., PITMAN W. C., RYAN W. B. F. et BONNIN J. (1973) - Plate tectonics and evolution of the alpine system. *Geol. Soc. Amer. Bull.* vol. 84, p. 3137-3180.
10 - FALCON N. L. (1967) - The Geology of the North - East Margin of the Arabian Basement Shield: *Adv. Sc. sept.*, p. 31 - 42.
11 - MERCIER J., MATTAUER M. (1980) Microtectonique et grande tectonique. Extrait du livre jubilaire de la soc. géo. de France, Men. H-S. no. 10.
12 - NABAVI M. H. (1970) - Introduction à la Géologie de l'Iran *G. S. I.*, p. 1 - 109, Téhéran.
13 - POURKHERMANI M. (1975) - Rapport sur les diaclases. *D. E. A. U. S. T. L.*, Montpellier.
14 - POURKHERMANI (1983) - Tectonique et évolution structurale de la région d'Eghlid - Deh Bid. Ecole Normale Supérieure de Zahédan - Iran (Rapport interne).
15 - RICOUL L. E. (1974) - L'étude géologique de la

Région de Neyriz (Zagros Iranien et L'évolution structurale des Zagrides. *Thèse Doct. Etat*, Univ. de Paris - Sud, centre d'Orsay.

- 16 - STOCKLIN J. (1968) - Structural history and tectonics of Iran. A review *Bull. Am. Assoc. Petrol. Geol.* vol. 52, n° 7, p. 1229-1258.
- 17 - STONELY R. (1974) - Evolution of the continental Margins. Bounding a former Southern Tethys. *Geol. Contin. Margins*, p. 889 - 903, NewYork Springer Verlag.
- 18 - TARAZ H. (1972) - Géologie de la région Sourmagh - Deh Bid, Iran Central *Thèse Doct. ès Sciences*, Univ. Paris - sud, Orsay.
- 19 - TCHALENKO J. S. et AMBRASEYS N. N. (1970) - Structural analysis of the Dasht - e - Bayaz earthquake fractures. *Geol. Soc. Am. Bull.* vol. 81, p. 41-60.
- 20 - TREMOLIERES P. (1981) - Mécanismes de la déformation en zones de plate forme: méthode et application au bassin de paris. *Révue de I. F. P.* vol. 36. no. 4 (1981).
- 21 - WELLMAN H. W. (1965) - Active wrench faults of Iran, Afghanistan and Pakistan *Geol. Rds.*, 55, p. 1717-1773.
- 22 - WELLS A. J. (1969) - The «Crush Zone» of the Iranian Zagros Mountains, and its implications *Geol. Mag.*, vol. 106 (5).

کاربرد روش ولترا^۱ برای حل معادله نوشوندگی^۲

دکتر محمد حسین سلیمی

استادیار دانشکده مهندسی صنایع دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

در تئوری جایگزینی^۳ تابع امید شکست دارای نقش بسیار مهمی است که با حل آن می توان در هر دوره زمانی تعداد نوشوندگی^۱ را محاسبه کرد و در نتیجه در مدل های جایگزینی بکار برده و زمان های بهینه تعویض پریرودیک قطعات ماشین و یا خود ماشین و هزینه مربوطه را محاسبه نمود. لذا بر آن شدیم که روشی بدست آوریم تا بر اساس آن بتوان با توابع مختلف شکست یعنی $f(t)$ امید شکست یعنی $H(t)$ را محاسبه نماییم. این روش پیشنهادی «ولترا» نامیده شده است و قابل کاربرد در توابع مختلف شکست بوده و نسبت به روش های دیگر مزیت و برتری دارد.

در نظر گرفتن قراردادهای زیر داریم:

۳- کاربرد

مقدمه:

$$\begin{aligned} x_0 &= x_0 \\ x_r &= x_0 + r \delta t, 1 \leq r \leq n \\ x_n &= x_n, \quad \emptyset(t_r) = \emptyset_r \\ K(x, ts) &= K_s(x) \\ K(x_r, ts) &= K(x_0 + r \delta t, ts) = Krs \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \int_{x_0}^x K(x, t) \emptyset(t) dt &= \\ \delta t \left[\left(\frac{1}{2} \right) K_0(x) \emptyset_0 + K_1(x) \emptyset_1 + \dots + K_{n-1}(x) \emptyset_{n-1} + \right. \\ \left. \left(\frac{1}{2} \right) K_n(x) \emptyset_n + \varepsilon(x) \right] \quad (3) \end{aligned}$$

که $\varepsilon(x)$ جمله اصلاحی است و $x_0 < x < x_n$ ، معادله (۳) می تواند مقادیر بین x_0 و x_n را بگیرد. لذا معادله (۲) به صورت زیر درمی آید.

$$\begin{aligned} \emptyset_r &= f_r + \delta t \left[\left(\frac{1}{2} \right) K_{r0} \emptyset_0 + K_{r1} \emptyset_1 + \dots + K_{r,n-1} \emptyset_{n-1} \right. \\ &\quad \left. + \left(\frac{1}{2} \right) K_{r,n} \emptyset_n + \varepsilon_r \right] \quad (4) \end{aligned}$$

بدین صورت تابع (۲) با تابع (۴) که یک دستگاه $n+1$ معادله، $n+1$ مجهولی است جایگزین شده و در صورتی که برای اولین تقریب ε را ناچیز فرض نموده و صرف نظر نماییم و معادلات را برای $\emptyset_r, r=0, 1, \dots, n$ حل نماییم خواهیم داشت.

$$\begin{aligned} (2 - \delta t R_{00}) (\emptyset_0 / 2) - \delta t K_{01} \emptyset_1 - \dots - \delta t K_{0,n-1} \emptyset_{n-1} \\ - \delta t K_{0n} (\emptyset_n / 2) &= f_0 \\ - \delta t K_{10} (\emptyset_0 / 2) + (1 - \delta t K_{11}) \emptyset_1 - \dots - \delta t K_{1,n-1} \emptyset_{n-1} - \\ \delta t (\emptyset_n / 2) &= f_1 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \dots \dots \dots \\ - \delta t K_{n0} (\emptyset_0 / 2) - \delta t K_{n1} \emptyset_1 - \dots - \delta t K_{n,n-1} \emptyset_{n-1} + \\ (2 - \delta t) K_{nn} (\emptyset_n / 2) &= f_n \end{aligned} \quad (5)$$

اگر یک قطعه از ماشین و یا ماشینی را در نظر بگیریم که $F(x)$ تابع تجمعی شکست و $H(x)$ تابع امید شکست آن در زمان x باشد، تابع نوشوندگی یا (Renewal) عبارت است از:

$$H(x) = F(x) + \int_0^x f(u) H(u-x) du \quad (1)$$

(Ross, و ۱۹۷۰)، این تابع در تئوری جایگزینی^۳ نقش عمده و با اهمیتی دارد زیرا با حل آن در هر زمان می توان مقدار جایگزینی در یک سیستم را برآورد و یا قبلاً قطعات یدکی مورد نیاز را پیش بینی نمود. در اکثریت روش های جایگزینی برای بدست آوردن هزینه بهینه شکست و یا زمان بهینه جایگزینی مورد استفاده قرار می گیرد. آقایان Smith (۱۹۶۳) و Leadbetter قبلاً با استفاده از بسط سری ها در مورد تابع شکست خاصی مثل وایبل^۵ ارائه طریق نموده اند ولی روش آنان قابل گسترش به کلیه توابع شکست نمی باشد، لذا بر آن شدیم روشی بدست آوریم که اولاً قابل کاربرد در تمام توابع شکست بوده، ثانیاً نتایج آن از دقت مورد نظر برخوردار باشد.

از آنجا که تابع (۱) یک Integral equation از نوع ولترا می باشد، می توان با استفاده از روش حل تابع ولترا تابع نوشوندگی را به طریقه عددی حل نمود.

$$\emptyset(x) = f(x) + \int_{x_0}^x K(x, t) \emptyset(t) dt \quad (2)$$

اما تابع کلی (Irving و ۱۹۵۹)، (Holbrook و ۱۹۶۹) صورت کلی Integral equation می باشد که ابتدا به توضیح راه حل آن می پردازیم:

در حل عددی تابع (۲) با استفاده از (Trapezoidal rule) و با

$$H_n = F_n + \delta t (H_1 f_{n-1} + H_2 f_{n-2} + \dots + H_{n-1} f_1)$$

$$F_1 = F(\delta t), F_2 = F(2\delta t), \dots, F_n = F(n\delta t)$$

که در آن

$$H_1 = H(\delta t), H_2 = H(2\delta t), \dots, H_n = H(n\delta t)$$

حال اگر به طور مثال فاصله زمانی (۱ و ۰) را در نظر گرفته و $n = 10$ فرض کنیم داریم:

$$H(1) = H(10 \times 1/10)$$

$$H(0.5) = H(n/2 \times \delta t)$$

یک برنامه کامپیوتری برای محاسبه مقادیر مختلف $H(t)$ برای توابع مختلف شکست و با مقادیر مختلف پارامترها نوشته شده است. جواب این برنامه کامپیوتری برای مقادیر مختلف t و n وقتی که تابع شکست وایل^۵ بوده

$$\text{Shape parameter} = n = 0, 1, 1.5$$

$$\text{Scale Parameter} = 1$$

در جدول زیر داده شده است.

باورقی:

- 1 - Volterra
- 2 - Renewal Equation
- 3 - Replacement Theory
- 4 - Renewal
- 5 - Weibull

منابع:

- 1 - Volterra - v. «Theory of functional and of Integral and Integro - Differential Equations».
- 2 - Smith, W.L. & Leadbetter, M.R. «Notes on the Renewal function for the weibull distribution», Technometrics Vol. 5, No. 3, August 1963.
- 3 - Smith, W. «Renewal Theory and its Ramifications», Journal of the Royal statistical Society, series B, No. 2, (1958).
- 4 - IRUINE, J. & MULLINEUX, Mathematics in physics and Engineering. 1959, Academic Press, New York.
- 5 - Cox, D.R. Renewal Theory (1970).
- 6 - Barlow, R.E. «Maintenance and Replacement policies», statistical theory of Reliability, University of wisconsin, 1964. Jardin, A.K.S (Ed.) (1970). operational research in maintenance. Manchester University Press.

$$K \emptyset = F \quad (6)$$

و یا به طور خلاصه

که در آن $K = (K_{ij})$ ماتریس ضرایب و

$$\emptyset = \{ \emptyset_0/2, \emptyset_1, \dots, \emptyset_{n-1}, \emptyset_{n/2} \} \quad (7)$$

$$F = \{f_0, f_1, \dots, f_{n-1}, f_n\} \quad (8)$$

بردارهای ستونی می باشند.

معادلات (۵) یک جواب (non - trivial) برای حداقل یک مقدار r ; $f(r) \neq 0$ دارد در صورتی که $f(x)$ برای کلیه مقادیر x صفر نبوده و t به طور مناسب انتخاب گردیده باشد.

اگر داشته باشیم $K(x, t) = K(x_n - x, t_n - t)$

این شرط با قرار دادن $t = t_s, x = x_r$ به صورت زیر در می آید.

$$K_{rs} = K_{n-r, n-s} \quad (9)$$

ماتریسی که خاصیت (۹) را دارا باشد Centro - Symmetric نامیده شده که درین صورت حل معادله ساده تری می شود.

حل معادله ولترا

حال معادله

$$\emptyset(x) = f(x) + \int_{x_0}^x K(x, t) \emptyset(t) dt$$

را در نظر می گیریم. درین حالت معادلات (۵) شکل مثلی زیر را خواهند گرفت:

$$\emptyset_0 = f_0$$

$$-(\delta t/2) K_{1,0} \emptyset_0 + \{1 - (\delta t/2) K_{1,1}\} \emptyset_1 = f_1$$

$$-(\delta t/2) K_{2,0} \emptyset_0 + \dots + \delta t K_{2,1} \emptyset_1 +$$

$$\{1 - (\delta t/2) K_{2,2}\} \emptyset_2 = f_2$$

$$-(\delta t/2) K_{n,0} \emptyset_0 - \delta t K_{n,1} \emptyset_1 - \dots - \delta t K_{n,n-1} \emptyset_{n-1} +$$

$$\{1 - (\delta t/2) K_{n,n}\} \emptyset_n = f_n$$

(10)

$$\lim_{x \rightarrow x_0} \int_{x_0}^x K(x, t) \emptyset(t) dt = 0$$

به شرط آن که

حل عددی معادله نوشوندگی

$$H(t) = F(t) + \int_0^t f(x) H(t-x) dx \quad (۱)$$

را در نظر می گیریم که همان معادله نوشوندگی است که قابل تبدیل به صورت زیر است:

$$H(t) = F(t) + \int_0^t f(t-u) H(u) du$$

که این معادله به همان فرم معادله

$$\emptyset(x) = f(x) + \int_{x_0}^x K(x, t) \emptyset(t) dt$$

بوده و با جایگزینی مقادیر $H(t)$, $F(t)$ و $f(t)$ در معادلات (۱۰)

$$H_1 = F_1$$

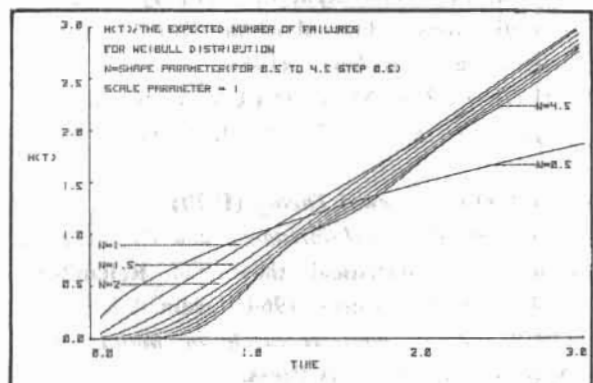
خواهیم داشت:

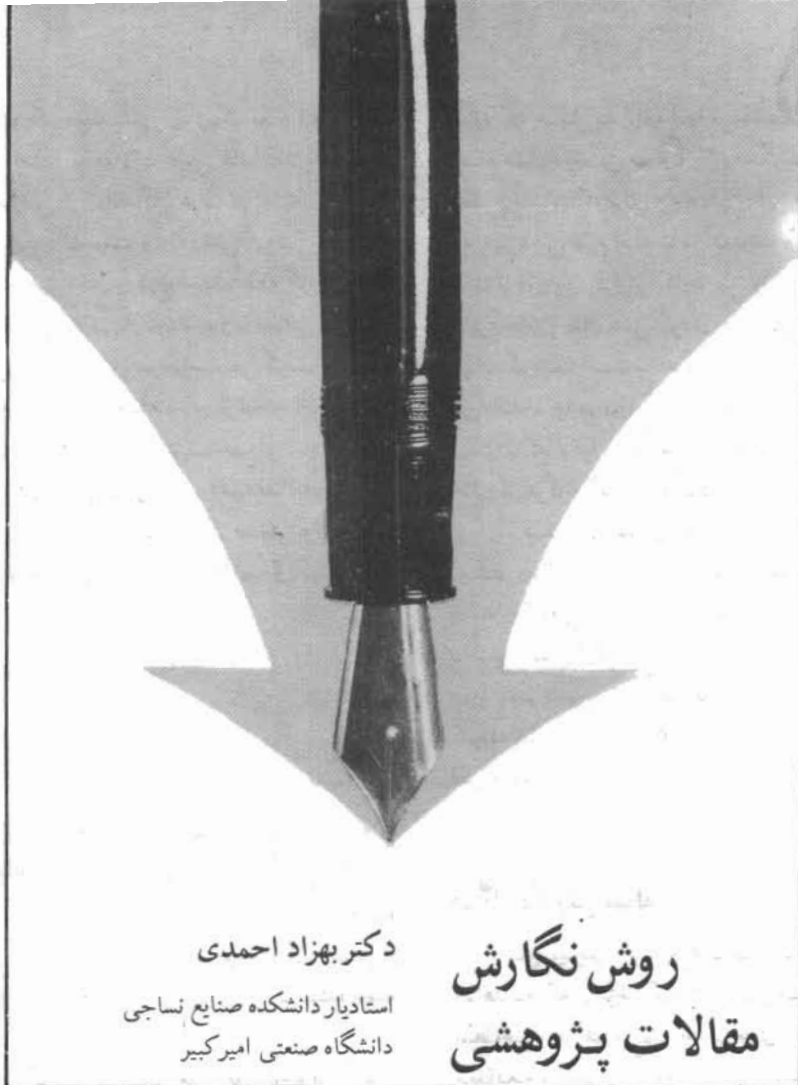
$$H_2 = F_2 + \delta t \cdot f_1 H_1$$

$$H_3 = F_3 + \delta t (f_2 H_1 + f_1 H_2)$$

Expected No. of Failures when the underlying failure distribution is Weibull, for different values of shape parameter (0.5 to 1.5) Scale parameter =1 (VOLTERRA)

t \ n	0.5	1	1.5
0.1	0.289019969	0.097482182	0.031312388
0.2	0.418077884	0.194728775	0.087532445
0.3	0.520081042	0.291740347	0.158449077
0.4	0.608016699	0.388517467	0.239843183
0.5	0.686902717	0.485060701	0.329014766
0.6	0.759312384	0.581370614	0.424023511
0.7	0.826775604	0.677447771	0.523408239
0.8	0.890290460	0.773292734	0.626047845
0.9	0.950551302	0.868906063	0.731078035
1	1.008064567	0.964288320	0.837834529
1.1	1.0632133	1.059440062	0.945810865
1.2	1.116295696	1.154361846	1.054625373
1.3	1.167549394	1.249054228	1.163994633
1.4	1.217167504	1.343517763	1.273711889
1.5	1.265309544	1.437753003	1.383629484
1.6	1.312109147	1.5317605	1.49364465
1.7	1.357679629	1.625540806	1.603688128
1.8	1.402118104	1.719094468	1.713715164
1.9	1.445508584	1.812422035	1.723698500
2	1.487924351	1.905524052	1.933623055
2.1	1.529429809	1.998401065	2.043481827
2.2	1.570081933	2.091053619	2.15327303
2.3	1.609931440	2.183482254	2.262997953
2.4	1.649023718	2.275687513	2.372659514
2.5	1.6873999597	2.367669935	2.482261298
2.6	1.725095972	2.45943059	2.591806948
2.7	1.762146328	2.550968422	2.70129982
2.8	1.798581169	2.64228556	2.810742805
2.9	1.83442839	2.733382008	2.920138269
3	1.869713585	2.824258299	3.029488065

روش نگارش مقالات پژوهشی

دکتر بهزاد احمدی
استادیار دانشکده صنایع نساجی
دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

چگونگی نگارش صحیح یک مقاله علمی که می‌تواند کمک در جهت روانی متن و انتقال سریع اطلاعات در قسمت‌های مختلف آن گردد... شامل خلاصه، مقدمه، آزمایش، مشاهدات، محاسبات، نتایج، نتیجه‌گیری و ذکر مآخذ ارائه شده است.

هدف از نوشتن و ارائه نمودن این مقاله آن است تا چگونگی نگارش و عرضه یک مقاله مناسب پژوهشی را که به راحتی قابل خواندن و فهمیدن باشد به صورتی مختصر و مفید شرح داده شود. غالباً عدم توجه در نحوه صحیح ارائه مطالب و عدم توانایی به عرضه اطلاعات جمع‌آوری شده به نحوی شایسته، باعث کاهش مطلوبیت و نیز در بسیاری از موارد فقدان نتیجه‌گیری درست و روشن خواننده را فراهم می‌آورد. ایجاد ارتباط عملی است مشکل‌تر از آنچه در بسیاری از موارد تصور آن می‌رود. تنها نوشتن و استفاده از مقدار زیادی لغات مختلف و متنوع که اکثراً نیز از مقدار کمی معنی برخوردار می‌باشند منظور نبوده، بلکه هدف از نوشتن در اختیار قرار دادن مطالب و اطلاعات ارزشمندی است که می‌تواند در یک زمینه خاص مورد استفاده علاقه‌مندان و خواستاران آن قرار گیرد.

آنچه در حقیقت یک مقاله علمی را از یک مقاله و یا داستان متمایز می سازد آن است که مقالات علمی غالباً اطلاعات بسیار خاصی را به عده مخصوصی از خوانندگان عرضه می دارند.

مقاله معمولاً بدین علت نوشته و آماده نمی گردد که کسی را خوشحال و یا عقاید و نظرات فردی را درج نماید، بلکه گزارش غالباً جوابی را در مورد سئوالی خاص ارائه داشته و یا سئوالی خاص را مطرح و جواب مشخص و معینی برای آن خواستار می گردد.

مقاله ارائه شده نشانه ای خواهد بود از نحوه انجام یعنی آماده سازی - مراحل مختلف آزمایش - جمع آوری نتایج و در نهایت نتیجه گیری و اظهار نظر پیرامون موضوع مورد مطالعه، این گونه اطلاعات همواره برای محققین دیگر و مراکز صنعتی و تولیدی از پرارزش ترین اندوخته ها و دستاوردها بوده که در تهیه و نگهداری آن سعی فراوان به کار می برند.

تعریف مقاله

مقاله یعنی بازنویسی مطالعات - مشاهدات و کلیه کارهای انجام شده تحقیقی و عملی علمی و نتایج حاصل از آن می باشد که معمولاً در صورت نیاز به همراه جداول و عکس جهت انتقال و بهره وری برای سایر افراد و با استفاده از فن هنر نویسنده و تحریر و ترسیم و انتقال وقایع و اندوخته های علمی و پژوهشی نویسنده نوشته و ارائه می گردد.

مراحل مختلفی که باید در نوشتن مقاله مورد توجه قرار گیرند عبارتند از:

الف - جمع آوری اطلاعات مناسب و مربوط به موضوع مورد نظر از منابع مختلف و مرتب نمودن آنها.

ب - گزینش اطلاعات مورد نیاز مرتبط به موضوع مورد نظر از میان تمامی اطلاعات وسیع گردآوری شده.

ج - تنظیم منطقی و یکپارچه و مرتبط آنها برای رسیدن به هدف مورد نظر و ارائه پاسخ مناسب به سؤال مطرح شده.

د - تجزیه و تحلیل تمامی اطلاعات و کارهای انجام یافته و مقایسه آنها با نتایج به دست آمده.

ه - ارائه مطالب به روشی صحیح و علمی که نه تنها فهم مطالب درج شده را برای خواننده به سادگی و به روشی منظم میسر می سازد، بلکه نشانه ای از نظام درونی، پیشرفت و دانش اندوخته شده و تکامل علمی محقق نیز خواهد بود.

نکته دیگری را که باید علاوه بر مراحل ذکر شده مورد توجه قرار داد، نویسنده خواننده و اطلاعات می باشند.

نویسنده توانا و محقق دانشمند باید همواره در تمامی مراحل تهیه و نوشتن مقاله تنها به اطلاعاتی توجه نموده و خود را متمرکز آنها

سازد که مایل به ارائه آنها می باشد. لذا متناسب خواهد بود تا در تمام طول نوشتن مقاله، پژوهشگر مستمراً این سؤال را نزد خود مطرح نماید که برای چه منظوری این مقاله در حال تهیه می باشد، چه چیزهایی لازم است تا در آن نوشته و گنجانده شود، چنانچه لازم است تا در پایان گزارش کارها و سئوالاتی مطرح گردد و یا از جانب سایر محققین بدان عمل گردد، آیا منظور او به صورتی کاملاً مشخص بیان گردیده است یا خیر؟ چنانچه نیاز به راهنمایی بیشتری می باشد، آیا در مورد آنها توضیحات کافی داده شده است؟ از همه مهمتر آن که، آیا منظور او برای خوانندگان به صورتی کاملاً روشن و خالی از هرگونه ابهام ارائه گردیده است؟

عکس، نمودار جداول همگی به منظور فهمیدن و فهماندن بیشتر مطالب به کار گرفته خواهند شد مشروط بر آن که خواننده نیز به اندازه کافی آشنائی و آگاهی نسبت به جداول و نمودارها داشته باشد، تا از ارائه مطالب و اطلاعات که مستقیماً مربوط به موضوع مورد نظر نمی باشند، هر اندازه که پرارزش باشند بایستی اجتناب گردد، تا بدین وسیله افکار خواننده منحرف نشده و قطع تسلسل در فکر او بوجود نیاید.

هنگام نگارش مقاله

یکی دیگر از مشکلات بزرگ محقق راضی نمودن خواننده خواهد بود که غالباً نیز کاملاً مشخص نمی باشد، چه افرادی و در چه سطوحی خواهند بود. لذا ضروری است تا مقاله خود را در جهت مطالعه و اظهار نظر مهمترین و یا عمده ترین دسته از افراد که آن را مطالعه خواهند نمود به نگارش درآورده و در اختیار آنان قرار دهد.

نکاتی که باید قبل از شروع به نگارش مورد توجه قرار گیرند عبارتند از:

الف - اطلاعات، ارقام و جداول مورد استفاده و ارائه شده در گزارش باید کاملاً در ارتباط با موضوع بوده و از دقت کافی برخوردار باشند و به صورتی که مستدل هستند ارائه شوند.

ب - چنانچه اطلاعاتی از منابع دیگری اقتباس، نقل قول و یا ذکر می گردد - ضروری است تا به منظور صحت مطالب استناد شده امکان مراجعه بدان وجود داشته و نیز برای آن که از زحمات محققان دیگر تقدیر به عمل آمده باشد و بدین وسیله ارزش کار آنها نادیده انگاشته نشود، مآخذ کسب اطلاعات با دقت و صحت زیاد تهیه و با تمام نکات لازم جهت مراجعه سریع بدان در دسترس خواننده قرار بگیرد.

ج - منظور نویسنده باید به صورتی روشن، روان، در جملاتی کوتاه و مرتبط با تمامی اصول دستوری (خصوصاً با مراعات علائم در محلهای مناسب و ضمن رعایت تمام اصول انشاء نویسی) و دور از به کارگیری الفاظ، لغات و اصطلاحات گنگ و مبهم بیان گردد.

د - نوشته باید از وحدت قواعد و یگانگی کامل در سبک نگارش برخوردار بوده و در زمان دستوری گذشته و یا حال به نگارش درآید، از ذکر لغاتی مانند «ما» و یا «دیدیم» و یا «برمی داریم» باید خودداری گردد.

ه - سعی گردد تا از آوردن و ارائه اطلاعاتی که مستقیماً مربوط به موضوع مورد نظر نمی باشند - هر اندازه پرارزش و مهم - اجتناب ورزیده تا بدین وسیله از انحراف و قطع تسلسل در افکار خواننده جلوگیری به عمل آید.

مراحل مختلف درج یک گزارش مطلوب به قرار ذیل خواهد بود:

عنوان

نام مقاله باید کاملاً هماهنگ و مرتبط با موضوعی انتخاب شود که پیرامون آن مقاله تهیه و نوشته شده است. انتخاب عنوان مناسب کمک بزرگی به خواننده در جهت انتخاب مطلب و محتوای آن خواهد نمود.

خلاصه

«خلاصه» باید طرحی کلی در زمینه مطالب مورد نظر باشد که در چند جمله کوتاه و قابل فهم و کافی از نظر محتوی، محدوده و عمق کار انجام شده را بازگنموده، و نیز ذکری از بدست آوردن آنچه مورد نظر بوده است را همراه با نتایج حاصل و یا عدم موفقیت کار پایان یافته را بیان سازد.

«خلاصه» معمولاً حداکثر در چند جمله نوشته می شود.

مقدمه

«مقدمه» در حقیقت داخل نمودن خواننده است در سیری پیرامون موضوع مورد بحث.

«مقدمه» را می توان با جملات مختلف و یا به طور مثال با جمله «این مقاله راجع به هیدرولیز پروتئین موجود در (مو) و کرمانوگرافی آن است» شروع نمود.

دومین مرحله از مقدمه باید شامل اطلاعاتی باشد که از گذشته تا به امروز پیرامون موضوع مورد بحث انجام شده همراه با نتایج حاصله، و آخرین نظرات در باره آنها. این اطلاعات برای خواننده جهت داخل شدن به موضوع مطرح شده بسیار ضروری می باشد و باید درج گردد. بنابراین مقدمه را باید به پلی تشبیه نمود که با مطرح نمودن در باره آن موضوع اتفاق افتاده و یا انجام پذیرفته و تا کنون یعنی زمان نوشتن و ارائه این گزارش نیز مورد قبول و استناد می باشد و بدان عمل می گردد. مقدمه مهمترین عامل در آماده سازی افکار خوانندگان به منظور آشنائی آنها به موضوع مورد نظر محسوب می گردد. و مقاله در حال تهیه در حقیقت ادامه ای است در جهت نظرات عنوان شده و چنانچه نظرات و نتایج قاطعی پیرامون موضوع

مورد بحث وجود دارند می تواند به منظور رد و یا صحت نظرات قبلی ذکر گردد.

قسمت پایانی مقدمه باید شامل نظرات و خطوطی کاملاً مشخص به منظور حل و یافتن پاسخ مناسب در جهت حل موضوع عنوان شده باشد.

چنانچه لازم باشد بعضی از عناوین، اصطلاحات و واژه هائی که در متن مرتباً تکرار خواهند شد به صورتی مختصر درآمده و بدین وسیله صرفه جوئی در تکرار آن در تمامی متن به عمل آید، و می تواند همراه با علامت اختصاری مناسب انتخاب شده در این قسمت درج گردد.

مقدمه اصولاً نیازمند به اطلاعات بسیار وسیع و گسترده عمومی و تخصصی نویسنده داشته و نیازی به نظرات مخصوص و تجربه گران ندارد. مقدار مقدمه بستگی به تمامی مطالب مورد نظر و سطح آگاهی خواننده پیرامون موضوع عنوان شده خواهد داشت. عمده ترین نکته قابل توجه در نوشتن مقدمه باید هدایت سریع و مستقیم خواننده باشد به موضوع مورد نظر و یا مشکل مطرح گردیده و اطلاعاتی که باید پیرامون آن به منظور کمک در حل آن به خواننده ارائه گردد.

متن

«متن» پیکر اصلی مقاله را تشکیل می دهد. مطالب عنوان شده در این قسمت باید از تقسیم بندی مرتبط و منظم و یکنواخت بین تمامی مطالب مورد نظر برخوردار بوده و هماهنگی کاملی بین مندرجات آن وجود داشته باشد.

محقق باید لغات، جملات و مطالب مورد نظر خود را آنچنان به نظم آورده و سنجیده شکل دهد و ارائه نماید که خواننده بتواند نه تنها به سهولت و روانی نکات مورد نظر خود را همراه با اطلاعات تهیه شده بدون نیاز به مراجعه به سایر منابع مطالعه نموده و به نتیجه نهائی که هدف مقاله را تشکیل می دهد دست یابد، بلکه لازم خواهد بود تا متن از نظر ارتباط و همبستگی و تسلسل مطالب نیز طبق روشی صحیح و مطلوب انتخاب و در سراسر مقاله کاملاً رعایت گردد. بنابراین توازن و تعادل در متن و ارائه نکات مورد نظر به نحو شایسته از واجبات در هر مقاله کامل و مطلوب خواهد بود.

معمولاً مقاله صحیح در باره آزمایش های انجام شده بایستی از قسمتهای ذیل برخوردار باشد:

۱ - آزمایش

مواد و وسائل مورد نیاز: مواد به کار برده شده و مورد نیاز جهت انجام آزمایش باید به درستی و با نام مشخص نامیده شده، داخل پرانتز نام متداول تجارتی آن همراه با نام لاتین و فرمول شیمیائی همراه با وزن مولکولی، درجه خلوص و در صورت کمیابی مقدار وزن مورد نظر آن برای انجام آزمایش (به مول و یا نرمال) ذکر گردند. چنانچه مواد بیوشیمیائی، سمی، رادیواکتیو، آتش زا، منفجره، مورد

۴- محاسبات

تمامی محاسبات ضروری مربوط به آزمایش در ارتباط با مقدار به کار برده شده، محصول به دست آمده، تبدیلات غلظت، درصد بازدهی، فرمول نویسی و موازنه فرمولها باید در این قسمت گنجانده شوند.

۵- نتایج

نتایج بدست آمده، پاسخ عملیاتی خواهند بود که طی آزمایش انجام شده حاصل گردیده اند. بنابراین لازم است تا آنها تجزیه تحلیل شده و به صورتی مختصر و کاملاً مشخص همراه با واحدهای مربوطه درج گردند. محاسبه درصد نوسانات نتایج به دست آمده جهت نشان دادن دقت آزمایش و آزمایشگر ضروری بوده و باید محاسبه و در این قسمت آورده شوند. نتایج باید به سهولت و با سرعت خواننده را از محتوای آزمایش مطلع سازند.

۶- نتیجه گیری

این قسمت شامل بررسی تمامی اطلاعات گردآوری شده - تجزیه و تحلیل نتایج به دست آمده و مقایسه آنها با نتایج و نظرات دیگر (چنانچه موجود باشد) - علل کمی و زیادی بهره حاصل و شکست آزمایش و یا سایر تغییرات باید کاملاً مشخص و قاطع بیان گردیده تا موضوع مورد آزمایش به صورتی روشن به پایان برسد. ضمن اشاره به آزمایش های مکمل دیگر و یا چگونگی استفاده و کاربرد نتیجه آزمایش نیز باید مورد بحث قرار گرفته و توضیحات لازم پیرامون آن داده شود.

ذکر چند نکته دیگر در پایان گزارش ضروری می باشد. چنانچه راجع به انجام آزمایش، مرتبط بودن، سختی و یا خطرات احتمالی ناشی از آن و یا مواد حاصل نظرات خاصی وجود دارد، می تواند در قسمت پیشنهادات آورده شوند. ضمائم و یا منابع مورد استفاده قرار گرفته دیگر به جز اطلاعات درج شده در دستورالعمل آزمایشگاهی نیز باید در خاتمه مقاله در صفحه ای مجزا به صورتی بسیار دقیق و کامل نوشته شوند. به منظور اطمینان از نگارش صحیح و آشنایی با منابع خارجی و داخلی به چند نمونه از آنها در ذیل اشاره می گردد:

۱- مجله علمی: Zahn H. and Wurz A. Biochemi Z.,

مجله بیوشیمی نام و نام خانوادگی نام و نام خانوادگی
سال چاپ (1952) شماره مجله 322 صفحه 327

۲- کتاب علمی: P - Alexander and R. F. Hudson.

نام و نام خانوادگی نام و نام خانوادگی

Chapman and Hall. Wool its Chemistry and Physic

ناشر شیمی و فیزیک پشم

سال چاپ 1954 لندن (محل نشر) London

۳- کتاب ایرانی: حاجی شریفی - م، ورزی م، فرهنگ لغات

رنگرزی و چاپ انتشارات رز ۱۳۶۱

نظر باشد، ضروری است تا توضیحی پیرامون منابع تهیه، چگونگی حمل و نقل (در صورت امکان نکاتی که باید هنگام حمل و نقل رعایت گردد) و محل نگهداری (خصوصاً شرایط درجه حرارت انبار - فشار هوا و رطوبت) آنها داده شود.

مطالب عنوان شده اجازه خواهند داد تا محقق و یا پژوهشگران دیگر حداکثر سعی و دقت را در تهیه مواد مورد نظر انجام دهند. چنانچه موادی در آزمایش توسط محقق و یا دانشجوی پژوهشگر تهیه گردیده است باید روش ساخت آن به دقت درج گردد.

وسائل مورد نیاز و به کار گرفته شده چنانچه دستگاه باشد باید همراه با مشخصات کامل، نام دستگاه، فروشنده، نکات فنی (فشار، بازدهی، درجه حرارت، قدرت، ظرفیت، و محدوده عملیات) و مدل عنوان گردد. وسائل شیشه ای مصرفی با ذکر کامل حجم نوع شیشه (مقاوم به آتش و یا مواد شیمیایی و یا رنگی بودن جهت جلوگیری از نفوذ نور) تعداد - مشخصات (بالن سه دهانه - ته گرد - دهانه مبرد) آورده شود.

چنانچه برای انجام آزمایش دستگاه جدیدی ساخته و یا همراه با تغییراتی به کار گرفته شده است باید همراه با شرح کامل و مشخصات دقیق فنی آن به گونه ای که با اطلاعات ارائه شده از جانب سازنده، قابل ساخت مجدد و به کار بردن باشد، درج شود.

۲- روش انجام آزمایش

مهمترین قسمت آزمایش که نهایتاً به نتایج، بازدهی درجه خلوص و اصولاً به انجام یا شکست آن منجر خواهد شد، روش انجام دقیق و نوشتن صحیح تمام مراحل انجام شده و جزء به جزء آن می باشد طبق روش ذکر شده باید این امکان برای هر فرد پژوهشگر دیگری نیز وجود داشته باشد که بتواند با اجرای دقیق روش درج شده و با توجه به شرایط مندرج در گزارش از نتایج و بهره مشابهی برخوردار گردد، دیگر آن که نوشتن دقیق و بدون ابهام و مرحله به مرحله تمامی مراحل آزمایش به سهولت اجازه یافتن اشتباهات را چنانچه سهواً رخ داده باشد را به سرعت ممکن می سازد.

۳- مشاهدات

مشاهده در حقیقت همان نگریستن است، اما با دقتی بیشتر و پی بردن به نکاتی خاص هنگام انجام آزمایش ذکر هرگونه تغییراتی در مواد بکار برده شده قبل و بعد از انجام فعل و انفعالات بوجود آمده مثلاً تغییر رنگ، حالت و بو (چنانچه قابل استشمام و بی خطر باشد) و اصولاً پیشرفت کار - همچنین حالت نهائی ترکیب خاص و امکان استخراج آن از ظرف محل آزمایش همراه با امکانات خالص سازی کریستال کردن - نگهداری و نیز تعیین نقطه ذوب دیگر آزمایشات فیزیکی مانند UV و IR و شیمیایی باید به دقت مورد توجه قرار گرفته و همراه با جزئیات آن در مقاله ذکر گردد.

کتابهای رسیده

کتابخانه امیرکبیر

جمشید مهرپویا

کارشناس پژوهش اداره کل هنرهای سنتی
وزارت فرهنگ و آموزش عالی

□ در این بخش از مجله، تازه‌ترین کتابهای رسیده به نشریه علمی و مهندسی امیرکبیر معرفی می‌شود. از کلیه استادان، پژوهشگران، نویسندگان، مترجمان، ناشران، مدیران و سردبیران نشریات علمی و فنی که مایلند کتب و انتشارات آنان به ویژه در زمینه‌های علمی و مهندسی به خوانندگان گرامی مجله معرفی گردد، دعوت می‌نماید ۲ نسخه از آنها را به نشانی تهران، خیابان حافظ شمالی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر معاونت پژوهشی ارسال دارند. لطفاً آدوی پاکات محتوی نشریات و کتب مرقوم فرمایند:

مخصوص کتابخانه نشریه علمی و مهندسی امیرکبیر

وصول کتب و نشریات رستیده به محض دریافت به طور جداگانه اعلام می‌شود.

مجله علمی و مهندسی امیرکبیر

آوستین، ویلیام/ هندرسن، هاروی. عملیات حرارتی

چدن خاکستری و چدن با گرافیت کروی.

مترجم: مهندس محمدرضا افضلی. سازمان پژوهش‌های

علمی و صنعتی ایران. ۱۳۶۱. ۱۱۰+۲ صفحه. چاپ

اول. تیراژ ۲۰۰۰ نسخه. بها: ۲۱۰ ریال.

□ «قطععات ریختگی چدن، با ارزان‌ترین قیمت در مقیاس با قطععاتی که از دیگر روش‌های ساخت به دست آمده‌اند، طیف وسیعی از خواص را برای انتخاب، در برابر طراحی و مصرف کنندگان قرار می‌دهند. استفاده کامل از این خواص مستلزم دانستن واکنش این مواد در برابر انواع گوناگون عملیات حرارتی است.

بنابراین عملیات حرارتی شیوه با ارزش و مفیدی است که به کمک آن می‌توان کاربرد قطععات ریختگی چدن خاکستری و چدن با گرافیت کروی را حتی برای محدودیت‌های موجود برای قطععات عملیات حرارتی نشده، گسترش داد.»

این نوشته که از مقدمه کتاب آمده، ارزش انتشار کتاب را بیانگر است، هرچند مأخذ و ناشر اصلی کتاب معلوم نیست ولی بهرحال از ارزش علمی و فنی کتاب با توجه به کاربرد و چاپ خوب و بهای ارزان آن نمی‌کاهد.

بعد از مقدمه، مسایل تنش‌گیری، بازپخت، نرمالیزه کردن، افزایش استحکام و مقاومت به فرسایش، سخت کردن سطح، تجهیزات لازم برای عملیات حرارتی، کنترل دما در عملیات حرارتی، محیط کوره‌های عملیات حرارتی، بحث‌های دیگر این کتاب است.

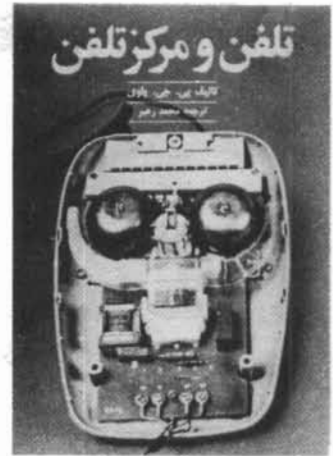
عملیات حرارتی

چدن خاکستری و
چدن با گرافیت کروی

ویلیام آوستین
هاروی هندرسن

ترجمه
مهندس محمدرضا افضلی

پاوی. پی. جی. تلفن و مرکز تلفن. مترجم: محمد رهبر.
تهران. سروش. ۱۳۶۳. ۱۲۸۰ صفحه. چاپ اول. تیراژ
۵۰۰۰ نسخه. بها: ۲۶۰ ریال.

□ «در این کتاب سعی شده است جنبه های وسیع تر مخابرات
نشان داده شود؛ چگونه دستگاهها تکامل یافتند، چرا تصمیمات
بخصوصی اتخاذ گردید و به چه دلایلی اجرا نشد.
برای جوانانی که قصد دارند مخابرات را به عنوان شغل و حرفه
خود انتخاب کنند، این کتاب می تواند مبنای شروع کار آنها باشد
تا بتوانند در آینده تخصصشان را بر روی آن بنا کنند. ضمناً این
کتاب برای دیگران نیز می تواند یک تجربه آموزشی با ارزش و

تاریخ، والترا. دانش و آزمایش. مترجم: ذبیح الله بداعی.
تهران. انتشارات جان زاده. ۱۳۶۳. ۳۱۴ صفحه. چاپ
اول. بها: ۶۰۰ ریال.

- چشم اندازی از یک صنعت جدید باشد که به طور روزافزون
خدمات آن استفاده می کنند.»
کتاب دارای فصول و مباحثی به شرح زیر است:
۱. تلفن ها / قدیم و جدید
 ۲. اصول تلفن
 ۳. فرستنده ها و گیرنده ها
 ۴. دستگاه تلفن
 ۵. خط تلفن
 ۶. مرکز تلفن خود کار
 ۷. بازدیدی از یک مرکز تلفن استراگر
 ۸. رله
 ۹. شماره گیر
 ۱۰. سیستم استراگر
 ۱۱. رله زبانه ای
 ۱۲. سیستم های سوئیچینگ رله ای
 ۱۳. سیستم کراس بار
 ۱۴. مکالمه از طریق مراکز راه دور
 ۱۵. تابلو کلیدهای تلفن
 ۱۱. چشم انداز آینده
و ویژه نامه
- مزیت اصلی کتاب به کتبی که تاکنون در این زمینه منته شده، دارا بودن تصاویر و اشکال گویاست.

□ در کتاب مصوّر «دانش و آزمایش» مباحث زیر مطرح شده است:

حشره هائی که به طور اجتماعی زندگی می کنند، آتش، آب، جریان های آب، قند و نشاسته، تولید گرما در خانه، نشانه ها و پای جانوران، آسمان زمستان، مدارهای برق، رنگ ها، رنگین کمان، نور و گیاه، بالابرها، قایق ها، گلها، زندگی در آراکد.

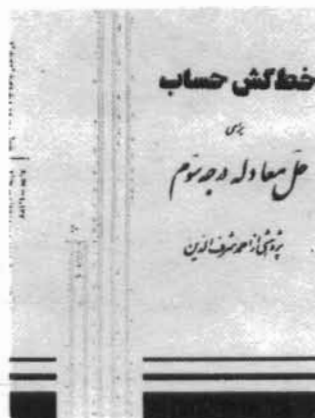
کلیدیه مباحث این کتاب که می تواند بخشی از یک دایره المعارف تلقی شود با آزمایش های عملی همراه است. زبان ساده نویسنده برای بیان معضلات علمی و توانایی مترجم در برگرداندن و القای سهل وژهای دشوار علمی برای طیف علاقه مند به دانش و پژوهش و تکنولوژی، بدون تردید این کتاب در فهرست کتب ساده علمی زبان فارسی قرار می دهد.

ژراردن، لوسین. **بیونیک**. (تکنولوژی از جانداران الهام می گیرد). مترجمان: دکتر محمود بهزادی، مهندس پرویز قوامی. تهران، سروش. ۱۳۶۰. ۲۴۸ صفحه. چاپ اول. تیراژ ۳۰۰۰ نسخه. بها: ۳۰۰ ریال.

□ «بعید است در آینده تخصص صرف بتواند برای جامعه انسانی مفید باشد. دانش تخصصی را باید به صورت یک دانش عمومی درآورد» که امکان این کار خیلی کم است. تنها راه حلی که به نظر می رسد، ایجاد سازمانی از مغزهای متخصص است. اما

شرف الدین، احمد (دکتر). **خط کش حساب برای حل معادله درجه سوم**. تهران. سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران. ۱۳۶۲. ۶۲ ص. چاپ اول. تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه. بها: ۱۲۰ ریال.

درک زبان هر علم تخصصی برای متخصصان علوم دیگر آسان نیست. باید راه حلی یافت: ایجاد «علم رابط علوم مختلف» که شالوده آن هم اکنون ریخته شده و بیونیک نام گرفته است. بیونیک عبارت است از هنر به کارگیری دانش سیستم های زنده برای حل مسایل فنی.

بخش های مختلف کتاب «بیونیک» عناوین زیر را دارد:

- بیونیک چیست؟
- اندازه گیری خبر و تبدیل آن به زبان رمز
- سیستم ها و مدل ها
- ارتباط داخلی در جاندار
- جهان های حواس
- شکل ها و رنگ ها
- مهاجران و مسافران
- رادارهای طبیعی
- یادگیری و خودسازماندهی
- حافظه های زیستی
- هوش مصنوعی
- حیات و انرژی
- بیونیک در آینده
- کتابنامه و فهرست راهنما.

این کتاب در مجموعه «فن شناسی» انتشارات سروش وابسته به صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران عرضه شده است.

□ کتاب حاصل طرحی است که مؤلف سه سال پیش به سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران ارائه داده است. کتاب در واقع نتایج این تحقیق را در برمی گیرد. در کتاب «خط کش حساب برای حل معادله درجه سوم، روش سریعی برای حل تقریبی معادله درجه سوم به صورت یک خط کش حساب عرضه شده است. فصول کتاب به شرح زیر است:

- تبدیل معادله درجه سوم کامل به معادله درجه سوم $x^3 \pm x = m$
- تدابیری برای تقلیل وسعت خط کش حساب.
- طرز ترسیم مقیاس های خط کش حساب و به کارگیری آن.
- مقایسه روش مؤلف با روش های دیگر.
- چند مثال برای حل معادله درجه سوم.
- حل معادله درجه سوم $x^3 + ex = m$ با خط کش حساب
- کتابنامه.

معمد اکتسابی، علی (دکتر). **روش های نوین در تکنولوژی ساخت لایه ها**. تهران. سازمان انرژی اتمی ایران / مرکز تحقیقات هسته ای / گروه فیزیک پلاسما. ۱۳۶۴. ۱۹۷+۴. چاپ اول. تیراژ ۱۵۰۰ نسخه.

□ کتاب در بردارنده مقدمه ای در تکنیک های خلاء، پراکنش، پلاسما و کاربردهای آن، چشمه ها و پرتوهای یونی است. در مقدمه کتاب و یا فصل اول کتاب، پس از بیان تاریخچه و انگیزه نگارش کتاب، در فصل دوم پس از بیان رئوس مطالبی در رابطه با بوجود

قراخانی بهار، اکبر. **کامپیوتر**. تهران. انتشارات جهان زاده. ۱۳۶۳. ۴۷ صفحه. چاپ اول، تیراژ ۵۰۰۰ نسخه. بها: ۸۰ ریال.

آوردن محیط خلاء اندازه گیری آن در باره ساخت لایه های نازک مسایل مربوطه بحث شده است. در فصل سوم پراکنش (Sputtering) و اساسی ترین مسایل آن مورد تجزیه و تحلیل واقع شده است و پراکنش با پلاسما و با پرتو یونی به عنوان دو روش مشخص و از نظر تکنولوژی یکی متمایز بیان شده است... در فصل چهارم، پلاسما از نقطه نظر کاربردهای صنعتی آن معرفی و مورد بحث واقع شده و مطالبی از فیزیک پلاسما به ویژه پلاسمای سرد در این فصل آمده است. در این فصل کاربردهای پلاسما در ساخت سخت افزارهای الکترونیکی به ویژه مدارهای مجتمع به وضوح بیان شده و در فصل پنجم متداولترین چشمه های یونی توضیح داده شده است... یکی از مهمترین کاربردهای پرتوهای یونی، کاشت یون (Ion Implantation) است که در صنایع ساخت سخت افزار الکترونیکی، بدون تردید یکی از اساسی ترین و در عین حال ظریف ترین فنون می باشد...

نویسنده در پایان مقدمه کتاب می افزاید:

«هسته اساسی فکری در نوشتن این کتاب، نشان دادن روش های پیشرفته ای است که در تغییر و تحول مواد به کار گرفته می شود. این روش ها، که امروز گاهی (مهندسی علوم یون) نامیده می شود، به عبارت دیگر مجموعه تکنولوژی است که در آن یون ها دارای نقش اساسی است.»

کتاب دارای گفتاری در پایان به زبان انگلیسی است که توسط نویسنده و محقق آن به نگارش درآمده. نامبرده در گروه فیزیک پلاسما مرکز تحقیقات هسته ای به کار اشتغال دارد.

□ نویسنده به زبان ساده علمی، این مباحث را در کتاب مطرح کرده است:

- کامپیوتر چیست و چگونه کار می کند!
- چرا از کامپیوتر استفاده می کنند؟
- کامپیوترها از چه قسمت هایی تشکیل می شوند؟
- واحد مرکزی از چه قسمت هایی تشکیل می شود؟
- اعمال ساده محاسباتی چگونه در داخل کامپیوتر انجام می شود؟
- موارد استفاده از کامپیوترها.
- اصول ریاضی کامپیوتر و شباهت های آن با انسان را بیشتر بشناسیم.
- بانک اطلاعاتی انسانی.
- کامپیوترها برای رسیدن به مشکل امروزی چه مراحل را طی کرده اند.

«کامپیوتر» با ۱۷ تصویر سیاه و سفید صفحه آبرویی شده تا خوانندگان جوان و جستجوگر را از محتویات کتاب آگاهتر سازد.

عبدلی، محمدعلی (دکتر). اصول کاربرد حرارتی انرژی خورشیدی. تهران. سازمان انرژی اتمی ایران / مرکز تحقیقات و کاربرد انرژی های نو. ۱۳۶۴. ۴۷۳ صفحه. تیراژ: ۵۰۰ نسخه.

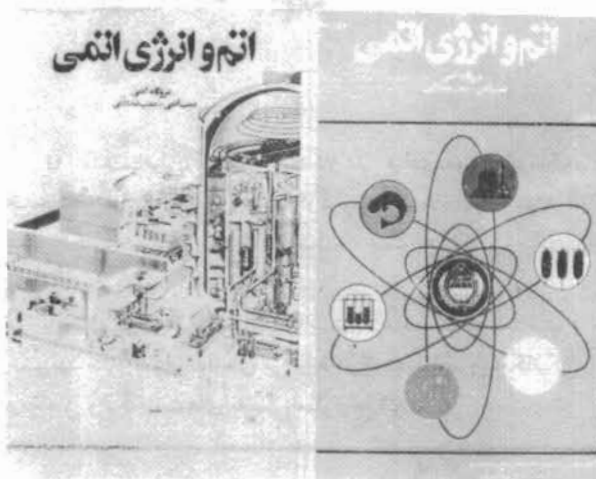
□ مؤلف و مترجم کتاب در مقدمه کتاب می نویسد:

«گسترش تکنولوژی، رشد جمعیت و رشد مصرف از جمله عوامل مسلمی است که در رشد مصرف جهانی انرژی نقش اساسی دارند. پیش بینی می شود که تا سال ۲۰۰۰ مصرف انرژی نسبت به سال ۱۹۷۰ از ۴۵ درصد تا صد درصد افزایش یابد. آنچه مسلم

است. منابع شناخته شده فعلی در صورتی که صد درصد هم قابل استخراج باشند، نمی توانند پاسخگوی نیازهای آتی باشند. لذا تحقیقات بمنظور دستیابی به منابع دیگر انرژی ضروری ادامه دادن در روی کسره زمین است. منابع جدید و قابل تجدید انرژی که مورد توجه قرار دارند عبارتند از: انرژی خورشید، انرژی باد، بیوانرژی انرژی موج، انرژی گرادیان حرارتی دریاها، ژئوترمال، انرژی فیوژن و انرژی آب. زمانی مشکل حل خواهد شد که بشر قادر به مهار و استفاده صحیح از انرژی فیوژن و خورشیدی باشند...»

کتاب دارای فصول زیر است:

۱. پتانسیل استفاده از انرژی خورشیدی.
 ۲. علم هندسی خورشیدی.
 ۳. شدت تابش خورشید.
 ۴. کلکتورهای مسطح.
 ۵. تجزیه و تحلیل اقتصادی.
 ۶. آبگرم کن خورشیدی خانگی.
 ۷. سیستم های گرمایشی.
 ۸. ترمودینامیک، موتورها و پمپ های حرارتی.
 ۹. پمپ های حرارتی خورشیدی.
 ۱۰. متمرکز کننده ها برای درجه حرارت متوسط.
 ۱۱. سیستم های حرارتی و سرمایشی داخل ساختمان.
 ۱۲. کلکتورهای متمرکز کننده برای درجات حرارت بالا.
 ۱۳. تکنیک های ذخیره انرژی.
 ۱۴. سیستم های کلی انرژی خورشیدی.
- کتاب با قطع ۲۸/۵ × ۲۱ سانتی متر با کاغذ و چاپ نسبتاً خوب عرضه شده، به نظر می رسد تیراژ عرضه شده کتاب (۵۰۰ نسخه) با توجه به علاقه مندان این گونه کتب اندک و ناچیز باشد.

عضو امینیان، کاظم (دکتر). اتم و انرژی اتمی. جلد (۱-۲). تهران انتشارات جان زاده. ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳. ۲۲۱+۲۲۶. ۳۰۰۰ نسخه. بها: ۲۷۰+۴۰۰ ریال.

□ مترجم و ویراینده و نویسنده کتاب که دانشیار دانشگاه تهران است، کوشیده با زبان ساده علمی مسایل اتم، انرژی اتمی، نیروگاههای اتمی، بمب اتمی و بمب نیدروژنی را با خوانندگان کتاب مطرح سازد. کتاب در دو جلد منتشر شده، جلد اول دارای ۹ فصل و جلد دوم دارای ۷ فصل دیگر است.

مؤلف و مترجم در مقدمه ۷ صفحه‌ای آغاز کتاب از خلاء علمی و تکنولوژی، ضرورتها و نیازها، تحولات علمی و فنی و مسایل دیگر سخن می‌گوید و آنگاه این فصول را در کتاب پی می‌گیریم:

۱. رؤیای غیرممکن که به واقعیت پیوست.

۲. رادیواکتیو.

۳. یک پدیده شگفت انگیز.

۴. نوترون.

۵. منبع تازه انرژی.

۶. واکنش هسته‌ای رام شده و قابل تنظیم.

۷. تئوریه‌ای رعب انگیز.

۸. پیل اتمی.

۹. پیل اتمی، منبع انرژی الکتریک.

۱۰. صنعت اتمی.

۱۱. انرژی اتمی (کوچولو).

۱۲. نیروهای هسته‌ای.

۱۳. شناخت جدید در ساختمان اتم.

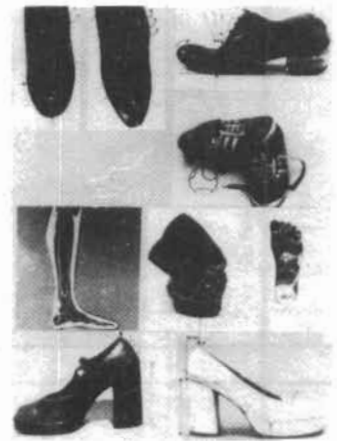
۱۴. تقاضای نوری و احتیاج مبرم به ضد ماده.

۱۵. بالاخره انسان موفق به ساختن اتم مصنوعی می‌گردد.

۱۶. کوانتم مکانیک و اهمیت ویژه آن در فیزیک اتمی.

کتاب با تصاویر متعدد همراه است و برای طبقه دانشجو و جوانانی که در پی کسب اطلاعات درباره انرژی اتمی هستند، می‌تواند مفید واقع شود. متأسفانه مترجم، نویسنده و پیراینده کتاب به مآخذ اصلی خود در تدوین و تنظیم کتاب اشاره‌ای ندارد و این امر یکی از اشکالات اساسی نشر کتب علمی و فنی در کشورمان است که گهگاه حق نویسنده و مؤلف حقیقی کتاب را — لااقل به اندازه ذکر نام — مورد سؤال قرار می‌دهد.

مرادی، ع/ آریانت، ع/ جاوید، ا. کفش و پاهای خسته. تهران. مؤلفان. ۱۳۶۳. ۵۶ صفحه. چاپ اول. تیراژ ۲۰۰۰ نسخه. بها: ۱۵۰ ریال.

□ مؤلف اصلی کتاب آقای دکتر علی مرادی مهندس پزشک، متخصص فیزیکیال تریلی و استاد ارگونومی دانشگاه تهران است که با همکاری دو تن از مهندسان پزشک به انتشار این کتاب مبادرت کرده‌اند. در مقدمه کتاب می‌خوانیم:

«شاید برای شما جالب باشد که بدانید کفش نامناسب و غیر بهداشتی تا چه اندازه‌ای می‌تواند در ایجاد عوارض بیومکانیکی و مفاصل و لیگامانت‌های مفصلی مؤثر واقع شود.

انتخاب کفش نامناسب از جمله مواردی است که کمترین توجه شده است. خریدار کفش در نظر اول توجه به زیبایی ظاهری، رنگ و تزئینات کفش دارد تا به راحتی و ایمنی کفش!... در مورد افرادی که دارای پاهای طبیعی هستند و توافقی از نظر بیومکانیکی در پاهای خویش ندارند رعایت نکات مشخصی نظیر ارتفاع مناسب پاشنه، پهنای مناسب پنجه و اندازه کلی کفش و نرمی چرم کافی به نظر می‌رسد. در مورد اشخاصی که دارای عوارض بیومکانیکی مفاصل و لیگامانت‌های مفصلی هستند، رعایت نکات خاصی به اضافه نکات فوق مفید و در برخی مواقع ضروری است.»

مباحث اصلی کتاب به شرح زیر است:

آناتومی، ضایعات مکانیکی پا و میج پا، عواملی که در مکانیسم پا مؤثرند، طریقه اندازه‌گیری قوس داخلی پا، تصویر کف پا، سطح اتکاء، اعصاب حرکتی و حسی پا، عضله، استخوان، تاندون، مفاصل، اثر مداوم کفش پاشنه بلند. عضلات پشت ساق پا و ران، انتخاب کفش، نگهداری پا در شکل طبیعی آن، کفش مناسب، انتخاب کفش برای کودک، محل قوس‌های پا درون کفش و کفی، طول کفش، کفش نوک باریک و پاشنه بلند، نحوه استفاده از کفش، جوراب، طریقه باندژ پا، مواردی که باندژ ضایعات پا لازم است، نگهداری و نظافت پا، ناخن‌ها، محیط ناخن، نظافت پوست، سرمازدگی، عوامل خستگی و درد پاها، ضایعات و صدمات پوستی، ساییدگی پوست، جوش و کورک پا، سرمازدگی، توژم انگشتان، انحراف انگشت شست پا، بررسی کمی و یا زیادی قوس کف پا، حرفه و کفش، وسایل کمکی مورد نیاز پا، عصا، کفی، کفش‌های طبی، چند نمونه اصلاحی که در نقص‌ها می‌توان انجام داد و اندام مصنوعی.

آشنایی با مراکز علمی و پژوهشی ایران - ۱

دانشگاه صنعتی امیرکبیر (بخش اول)

دانشکده مهندسی نساجی

اشاره

از این شماره مجله علمی و مهندسی امیرکبیر به معرفی مراکز علمی و پژوهشی ایران اقدام می‌نمایم، در آغاز راه لازم دانستیم، این کارسنگ که لاجرم تاریخچه و فعالیت‌های علمی، پژوهشی، آموزشی مراکز و سازمان‌های خرد و کلان کشور را در برمی‌گیرد، از دانشگاه صنعتی امیرکبیر شروع کرده و بتدریج به کلیه هسته‌های ارزشمند تحقیقاتی، علمی و آموزشی سراسر مین اسلامی بپردازیم.

بدینوسیله از عموم مسئولان سازمان‌ها و مراکز علمی و پژوهشی کشور دعوت می‌کنیم، آمادگی خود را برای انعکاس فعالیت‌ها و عملکردهای خود در این سلسله گزارش‌ها اعلام نمایند و بدون تردید بی‌همراهی و مساعدت دست‌اندرکاران، ادامه این امر خطرناک نخواهد بود.

مجله علمی و مهندسی امیرکبیر

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

یافت. و پس از شکوفایی و به ثمر رسیدن انقلاب اسلامی ایران، با اهداف و وظایف جدید به فعالیت خود ادامه داد و تمام هم و توان خود را منحصر در رشته‌های فنی و مهندسی به کار گرفت. دانشگاه صنعتی امیرکبیر هم اکنون دارای دانشکده‌های زیر است:

۱. دانشکده مهندسی مکانیک
۲. دانشکده مهندسی برق
۳. دانشکده مهندسی عمران
۴. دانشکده مهندسی شیمی
۵. دانشکده مهندسی نساجی
۷. دانشکده مهندسی معدن
۸. دانشکده علوم و کامپیوتر

هریک از دانشکده‌ها بین یک تا شش مجموعه آموزشی در دوره‌های کارشناس ارشد، کارشناسی و کاردانی دارا بوده و به تربیت دانشجو یا مستعد کشور اقدام می‌نماید.

□ دانشگاه صنعتی امیرکبیر در سال ۱۳۳۶ ه. ش. با عنوان «دانشکده صنعتی پلی تکنیک تهران» تأسیس شد. هدف از ایجاد این دانشکده، آموزش و پرورش مهندسين مورد نیاز صنایع کشور با تکیه بر کیفیت‌های آموزشی و پژوهش‌های صنعتی بوده است.

دانشکده پلی تکنیک تهران، ابتداء فعالیت خود را در پنج رشته مهندسی مکانیک، مهندس برق، مهندسی شیمی و پتروشیمی و مهندسی راه و ساختمان و مهندس نساجی و رنگرزی آغاز کرد و بنا به نیاز کشور به گسترش و فعالیت‌های خود ادامه داد.

در سال ۱۳۵۳ ه. ش. این دانشکده علاوه بر دوره‌های کارشناسی، نسبت به ایجاد دوره‌های کارشناسی ارشد اقدام کرد. در سال ۱۳۵۵ ه. ش. پس از الحاق مدرسه عالی ساختمان و تأسیس دو رشته کارشناسی مهندسی صنایع و مهندسی معدن، از عنوان «دانشکده» به عنوان «دانشگاه» تغییر وضعیت یافت و دانشکده‌های زیر در آن استقرار یافت.

۱. دانشکده مهندسی با شش رشته مهندسی

۲. دانشکده عمران و شهرسازی با چهار رشته

۳. دانشکده تربیت دبیر فنی با ۹ گروه

۴. دانشکده علوم و کامپیوتر با ۶ بخش

در این هنگام، دانشکده مدرسه عالی ساختمان به صورت یک دانشکده وابسته و نیز دانشکده تحصیلات تکمیلی زیر نظر این دانشگاه به فعالیت‌های خود ادامه دادند. در بهرام‌ماه ۱۳۵۷ ه. ش. دانشگاه پلی تکنیک تهران، به «دانشگاه صنعتی امیرکبیر» تغییر نام

انقلاب فرهنگی و نوگشایی

پس از انقلاب فرهنگی، به علت امکانات کافی آموزشی، نخستین مرحله بازگشایی رشته‌های فنی و مهندسی کشور در این دانشگاه انجام گرفت. و در مرحله دوم نیز، این گشایش با نظم و ترتیب خاص ادامه یافت. طی این مدت، علاوه بر رشته‌های موجود کارشناسی، همه ساله با توجه به نیاز صنایع کشور، رشته‌های جدیدی نوگشایی شده است. دانشگاه صنعتی امیرکبیر، اولین

دانشگاهی بود که اقدام به بازگشایی رشته های کارشناسی ارشد نمود و اولین امتحان ورودی دوره های مزبور با پذیرش تعدادی دانشجو عملاً به اجرا درآورد.

دانشگاه صنعتی امیرکبیر هم اکنون دارای ۳۲۵۳ تن دانشجو است که از این رقم ۱۵۱ تن دانشجو کارشناسی ارشد و ۲۸۰۶ تن دانشجوی کارشناسی ۲۹۶ نفر دانشجوی کاردانی می باشند. در این دانشگاه ۱۳۵ نفر هیأت علمی در رده های مختلف عملی و دانشگاهی به فعالیت آموزشی مشغولند.

پژوهش در دانشگاه صنعتی امیرکبیر

دانشگاه صنعتی امیرکبیر علاوه بر فعالیت های آموزشی، در زمینه های پژوهشی نیز همکاری چشمگیری با صنایع بخصوص پس از انقلاب اسلامی داشته است و طی سالهای پس از انقلاب اسلامی کوشیده است: ارتباط پژوهشی خود را با صنایع مین اسلامي ایران همواره حفظ نماید. دانشگاه صنعتی امیرکبیر بدون تردید، بهترین ارتباط را با صنایع کشور دارا بوده و با توجه به روش و توان علمی خود کوشیده است، بسیاری از معضلات بخش های عمومی و خصوصی را در زمینه اجرای پروژه ای صنعتی حل نماید. هم اکنون بخش قابل توجه از پروژه های صنعتی کشور در این دانشگاه در دست اجرا است.

برای آگاهی بیشتر از نحوه فعالیت های دانشکده های وابسته به دانشگاه صنعتی امیرکبیر، اهم اقدامات آنها را بازگویی می نمائیم و با دانشکده مهندسی نساجی این گزارش های مستند را پی می گیریم.

دانشکده مهندسی نساجی

فضای آموزشی

دانشکده مهندسی نساجی یکی از پنج انستیتوی دانشکده صنعتی یا پلی تکنیک تهران سابق است. در ابتدا این دانشکده، انستیتوی نساجی و رنگرزی نامیده می شد. از آغاز کار مجتمعی که امروز به نام دانشگاه امیرکبیر (پلی تکنیک تهران) خوانده می شود، در ساختمانی به مساحت تقریبی ۲۳۰۰ متر مربع که بیشتر زیر بنای آن را کارگاهها تشکیل می داد شروع به تربیت مهندسی نمود که همراه با دروس تئوری معمول دانشکده های مهندسی، به دروس عملی و کارگاهها بیشتر از دانشکده های مشابه توجه داشت. با توجه به ویژگی این رشته که نیاز به سرمایه گذاری بیشتر از رشته های مشابه دیگر دارد، از همان اوان، فضائی چشمگیری را به خود اختصاص داده بود.

این دانشکده، در سال ۱۳۴۰ ه. ش. اولین گروه فارغ التحصیلان خود را که شامل ۷ پسر بودند، روانه بازار بیش از حد تشنه نساجی

کرد. شکل ۱ آمار فارغ التحصیلان این دانشکده را نشان می دهد که خود تصویر گویائی از نشیب و فرازهای این مجتمع مهندسی و عالی است. در طول ۲۵ سال گذشته ساختمانی با زیر بنای تقریبی ۱۰۰۰ متر مربع در سه طبقه به ساختمان اصلی افزوده شد که دو آزمایشگاه، ۵ کلاس، یک کتابخانه، کارگاه ریسندگی الیاف بلند و ۱۲ دفتر کار مدرسین و دفتر دانشکده را در خود جا داده است.

با توجه به نیاز شدید صنعت نساجی به متخصص، دست اندرکاران را بر آن داشت تا توجهی بیشتر به این دانشکده بنماید اکنون طرح ساختمان جدید نساجی با مساحت ۲۰،۰۰۰ متر مربع در ۱۱ طبقه شامل کارگاههایی که در دانشکده فعلی وجود ندارد، مرکزی جهت آموزش های کوتاه مدت، مرکز تحقیقات نساجی، مرکز مجله علمی و فنی اختصاصی دانشکده نساجی، آزمایشگاهها و کارگاههایی جهت دوره های کارشناسی ارشد (فوق لیسانس) و برنامه دکتری که بعداً به اجرا در خواهد آمد در دست انجام و مراحل اولیه خود را می گذراند. با توجه به کمکهای مالی که از طرف صاحبان صنایع خصوصی شده است می رود که در آینده نزدیک ساختمان جدیدی فراخور صنعت نساجی کشور اسلامیان که از هر جهت باید نمونه باشد بنا گردد.

کادر آموزشی

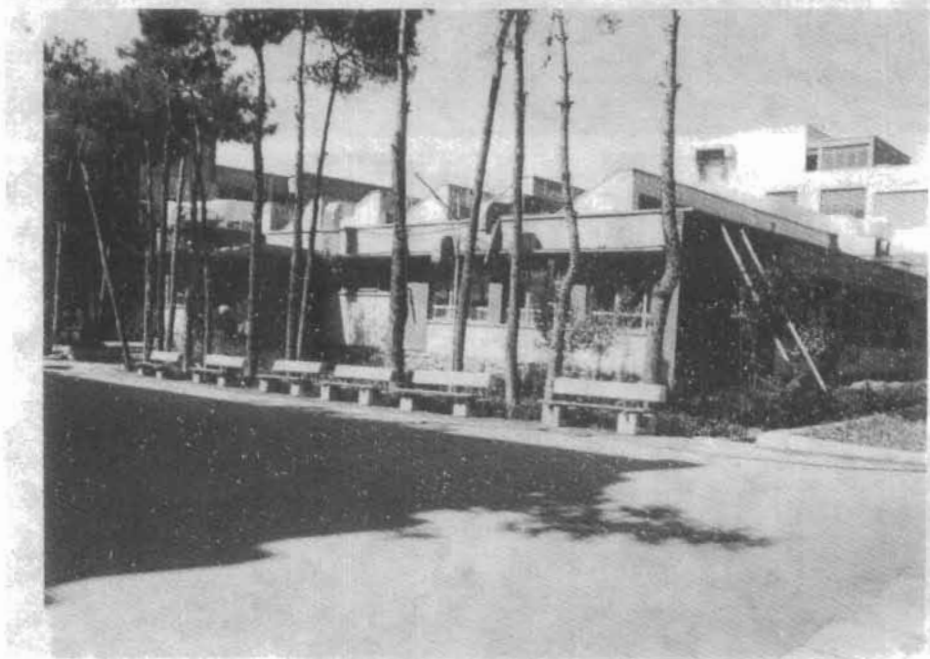
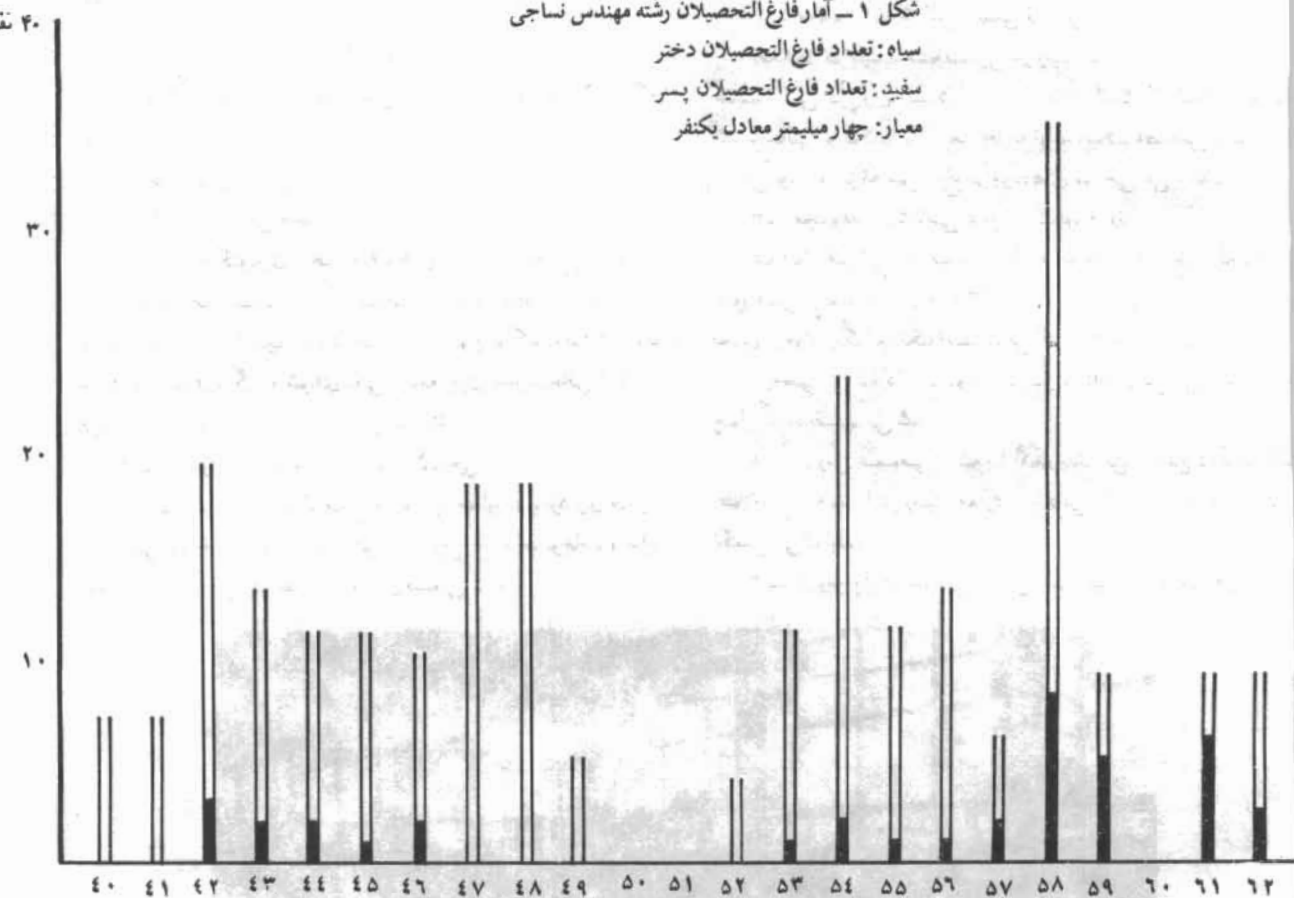
افزایش کادر آموزشی دانشکده نساجی نسبت به سالهای شروع کار قابل توجه است. در سالهای اولیه کادر آموزشی حداکثر از دارندگان مدارک فوق لیسانس تجاوز نمی کرد ولی هم اکنون اکثریت کادر آموزشی با درجه دکتری به شرح جدول ۲ مشغول تدریس در دانشکده مهندسی نساجی هستند:

تمام وقت	نیمه وقت
دانشیار ۱	—
استادیار ۹	۲
مربی ۳	۲
کارشناس آموزشی ۸	—

جدول ۲ - کادر آموزشی دانشکده نساجی

به منظور ارائه برخی از دروس اختصاصی از استادان حق التدریس نیز استفاده می گردد که تعداد آنها به ۶ نفر می رسد. با توجه به جدول فوق به نظر می رسد که نسبت به تعداد دانشجو تعداد اعضاء هیأت علمی از دانشکده های مشابه بیشتر است — لیکن با توجه دروس و تخصص بودن مطالب که باید برای دانشجویان ارائه شود، این تعداد جوابگوی نیاز دانشکده برای ارائه دروس مختلف نیست.

شکل ۱ - آمار فارغ التحصیلان رشته مهندس نساجی
 سیاه: تعداد فارغ التحصیلان دختر
 سفید: تعداد فارغ التحصیلان پسر
 معیار: چهار مایلتر معادل یک نفر

ساختمان اولیه دانشکده نساجی

آموزش

□ دوره‌های کارشناسی (لیسانس)

دانشکده صنایع نساجی مجری سه مجموعه مهندسی است که عبارتند از:

۱. تکنولوژی نساجی.

۲. شیمی نساجی و علوم الیاف.

۳. علوم و تکنولوژی رنگ هدف هر یک از این مجموع‌ها مطابق هدف هر یک از این مجموعه‌ها مطابق آنچه که مورد تصویب کمیته‌های مربوط تصویب کمیته‌های مربوط ستاد انقلاب فرهنگی و شورای عالی برنامه‌ریزی شورای عالی انقلاب فرهنگی قرار گرفته است به شرح زیر می‌باشد.

۱- مجموعه کارشناسی تکنولوژی نساجی.

هدف: تربیت افراد متخصص به منظور بهره‌برداری صنایع نساجی در زمینه‌های تبدیل الیاف به نخ، نخ به منسوجات و سایر محصولات نساجی که مصارف فنی و صنعتی دارند.

۲- مجموعه کارشناسی شیمی نساجی و علوم الیاف.

هدف: تربیت متخصصین در زمینه تهیه الیاف و کاربرد م شیمیائی بر روی الیاف و منسوجات است که شامل عملیات شیمیائی و تکنولوژی مربوط به تولید الیاف مصنوعی با توجه مراحل تولید و نیز تکمیل انواع فرآورده‌های نساجی می‌باشد.

۳- مجموعه کارشناسی علوم و تکنولوژی رنگ.

هدف: آموزش و تربیت کارشناسان مورد نیاز کشور که بتوان امور فنی و تولیدی کارخانجاتی که در آن ماده‌رنگزا می‌سازند یا نحوی از مواد رنگزا و رنگ استفاده می‌کنند را اداره نمایند. دروسی را که دانشجویان در دوره کارشناسی می‌گذرانند چهار گروه تقسیم می‌شود.

۱- دروس عمومی: که با گذراندن این دروس دانشجویان اطلاعات خود را در زمینه معارف اسلامی، زبان و ادبیات فارسی تکمیل می‌نمایند.

۲- دروس پایه: شامل دروس ریاضیات عمومی فیزیک

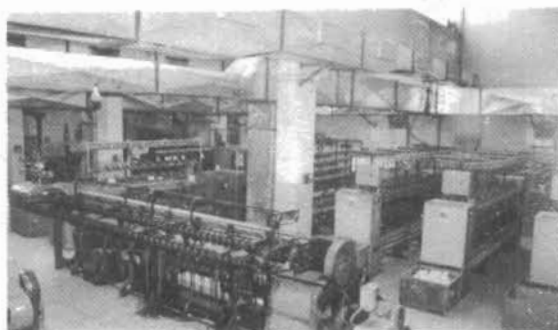

آزمایشگاه و کارگاه رنگرزی

همکاری با صنایع و پژوهش آزمایشها:

علاوه بر انجام وظائف آموزشی دانشکده نساجی همواره سعی داشته است که همکاری مؤثری با صنایع و ارگان‌های مختلف داشته باشد. آزمایشگاه‌های فیزیک، کنترل کیفیت و شیمی سالیانه مبادرت به انجام تعداد زیادی آزمایش‌های مربوط به مواد اولیه و منسوجات می‌نماید. با توجه به دقت و صحتی که در انجام این گونه مسائل از خود نشان داده است به عنوان مرجعی معتبر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

برخی از توانایی‌های این آزمایشگاه‌ها به شرح زیر است:

کارگاه ریسندگی پنبه

شیمی و کارگاهها است.

۳- دروس اصلی: شامل دروس تئوری و عملی که پیش‌نیاز دروس تخصصی است و دروس از قبیل شیمی - فیزیک، شیمی آبی، مقاومت مصالح، استاتیک را شامل می‌شود.

۴- دروس اختصاصی.

دروس است که مختص مجموعه شامل پروژه پایانی و کارآموزی است تعداد تقریبی واحدهای لازم برای هر رشته در جدول ۳ داده شده است.

تکنولوژی نساجی	شیمی نساجی و علوم الیاف	علوم و تکنولوژی رنگ
دروس عمومی	۳۶	۳۶
دروس پایه	۲۹	۳۹
دروس اصلی	۳۸	۵۸
دروس تخصصی	۶۴	۳۷
جمع	۱۶۷	۱۷۰

جدول ۳- تعداد تقریبی واحدهای لازم برای مجموعه‌های مختلف

تعداد دانشجویان دوره‌های کارشناسی برحسب رشته در جدول ۴ داده شده است

تکنولوژی نساجی	مجموع
شیمی نساجی و علوم الیاف	۱۴۳
علوم و تکنولوژی رنگ	۹۰
	۷۵

جدول ۴- تعداد دانشجویان دانشکده نساجی در نیم سال

دوم تحصیلی ۶۴-۶۳

□ کارشناسی ارشد:

هدف از مجموعه کارشناسی ارشد تربیت نیروی متخصص و محقق برای مراکز صنعتی، تحقیقاتی و آموزشی است. فارغ التحصیلان این مجموعه خواهند توانست قسمتی از مسائل و مشکلات صنایع نساجی را در زمینه‌های تحقیقاتی برطرف نمایند. برنامه دوره کارشناسی ارشد شامل ۲۴ واحد دروس عمومی و اختصاصی و حداکثر ۱۸ واحد پروژه نامه و پژوهش است. طول دوره حداکثر سه سال می‌باشد.

تعداد دانشجویان دوره کارشناس ارشد در ترم دوم سال ۶۳ و ۶۴ نه نفر است که در سه مجموعه فوق‌الذکر علاوه بر آموختن به تدریس برخی از دروس کارگاهی نیز اشتغال دارند.

الف - آزمایشگاه شیمی :

- ۱ - تجزیه کیفی منسوجات (تعیین جنس).
- ۲ - تجزیه کمی منسوجات (تعیین ترکیب درصد).
- ۳ - شناسائی و تعیین نوع رنگ.
- ۴ - شناسائی و تعیین نوع تکمیل.
- ۵ - تعیین میزان چربی و واکس در الیاف.
- ۶ - تعیین میزان و نوع سختی آب.
- ۷ - تعیین مقدار کلر در مواد سفیدگری.
- ۸ - تعیین میزان رطوبت در منسوجات.
- ۹ - تعیین میزان آبرفتگی پارچه.
- ۱۰ - تعیین میزان حلالیت پشم در قلیا.
- ۱۱ - تعیین ثبات رنگ در برابر شستشو.
- ۱۲ - تعیین ثبات رنگ در برابر نور.
- ۱۳ - تعیین ثبات رنگ در برابر عرق بدن.
- ۱۴ - تعیین ثبات رنگ در برابر سایش.
- ۱۵ - تشخیص برخی از عیوب پارچه به وسیله آزمایش های شیمیائی.
- ۱۶ - آزمایش های شیمیائی دیگر بر روی منسوجات در حد امکانات موجود.

ب : آزمایشگاه فیزیک و کنترل کیفیت

- ۱ - شناسائی ساختمان الیاف و تشخیص مخلوط الیاف (میکروسکپ های الکترونی و نوری) استحکام الیاف (مقاومت سنج اینسترون و وایرا) رطوبت الیاف. طول الیاف (فیبروگراف). ظرافت الیاف (میکروسکپ).
- آزمایشهای کنترل کیفیت بر روی بالش فتیله، نیمچه نخ و نخ: چگالی خطی (نمره در سیستم های مختلف) بررسی نایکخواختی های ناشی از عیوب مکانیکی یا کشش (دستگاه های اوستر)
- ۲ - آزمایش های فیزیکی و مکانیکی بر روی نخ: ظرافت نخ. استحکام نخ (مقاومت سنج اینسترون و اوستر) تاب نخ رطوبت نخ
- ۳ - آزمایش های کنترل، کیفیت، تجزیه پارچه تجزیه پارچه استحکام کشش پارچه (اینسترون) استحکام سایش پارچه چروک پذیری پارچه

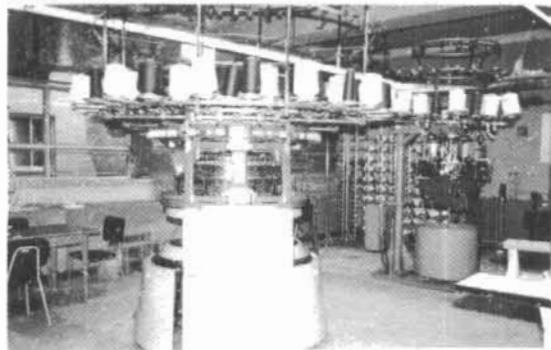
درجه آمپر مایل بودن
نفوذپذیری پارچه در مقابل جریان هوا.

پروژه های تحقیقاتی :

علاوه بر انجام آزمایش های مشخص که در فوق اشاره شد اعضا هیأت علمی انجام پروژه های تحقیقاتی را تقبل نموده اند. انجام پروژه های تحقیقاتی صرفاً به منظور پاسخگویی به سؤالات مشخص علمی و ارائه طریق برای حل مشکلات می باشد.

عناوین برخی از پروژه های که در چند سال بعد از انقلاب فرهنگی به مرحله اجرا در آمده و پایان یافته است عبارتند از:

- ۱ - سنتز بتانفل
- ۲ - سنتز فتالوسیانین آبی مس
- ۳ - ساخت ویریل برای زخم بندی
- ۴ - اندازه گیری جرم مخصوص الیاف و پلیمرها
- ۵ - حجیم کردن نخ های فیلامنتی با استفاده از جت هوا
- ۶ - ساخت روکش نخ سیم

کارگاه - ترکیو

و برخی از پروژه های تحقیقاتی در دست اجرا در زمینه های زیر می باشد:

- ۱ - ساختار زیربنائی الیاف

۲ - چاپ پارچه های نظامی

۳ - تولید نخهای صنعتی

در حال این دانشکده قادر به ارائه خدمات پژوهشی زیر می باشد:

۱ - تحقیقات علمی درباره مسائل مربوط به الیاف، نخ و

منسوجات.

۲ - طرح تأسیس کارخانجات نساجی، ریسندگی، بافندگی،

رنگرزی یا تولید الیاف نساجی و صنعتی.

۳ - راهنمایی در حل مشکلات صنایع نساجی

۴ - تهیه نمونه های نخ و پارچه یا نمذ در کارگاههای موجود.

سمینارها:

مطرح ساختن معضلات و مشکلات صنعت در سطح دانشگاه به

وسیله خود دست اندرکاران صنعت یکی از موضوعاتی بود که

مسئولین دانشکده را برآن داشت تا اقدام به برگزاری سمینارهایی

بنمایند تا اولاً دانشجویان را به آن چه که در آینده دست به گریبان

می شوند آشنا سازند و دوم افکار مسئولین امر را متوجه مسائل و احیاناً

پیدا کردن راه حل برای از بین بردن مشکلات بنمایند. بدین منظور

سالانه چندین سخنرانی و یا سمینار در دانشکده برگزار می گردد، در

سال گذشته به خصوص سخنرانی هایی که در مورد پس آبهای

کارخانجات نساجی ایراد گردید مورد توجه واقع شد.

کتاب:

کمیود منابع و کتاب برای متخصصین و کارکنان صنعت نساجی

می بایست بنحوی مرتفع گردد بدین علت دانشکده نساجی با

همکاری مالی سندیکای نساجی پنبه ای و الیاف مصنوعی اقدام به

چاپ کتاب های که اعضاء هیأت علمی دانشکده تدوین نموده اند،

کرده است کتابهای چاپ شده به شرح زیر است:

۱ - پلیمرهای مصنوعی دکتر محمدحقیقت کیش (منتشر شده)

۲ - تکمیل کالای نساجی دکتر میرهادی سید اصفهانی

(منتشر شده)

۳ - اصول شیمی و کاربرد مواد رنگزا دکتر سیامک مرادیان

(زیر چاپ)

۴ - فیزیک الیاف دکتر پرویز نورپناه (زیر چاپ)

۵ - اصول علم و تکنولوژی رنگ دکتر سیامک مرادیان (منتشر

شده)

۶ - ساخت و شناخت رنگهای نساجی دکتر محسن حاج

شریفی و مهندس علیرضا خسروی (زیر چاپ)

طی مراسمی با حضور مهندس شافعی وزیر صنایع:

اولین کلنگ احداث
دانشکده‌های مهندسی نساجی و
مهندسی مکانیک
به زمین زده شد

دکتر سلیمی رئیس دانشگاه صنعتی امیرکبیر:

□ نقش نیروی انسانی درمسأله
انتقال تکنولوژی و جذب علوم مربوطه
از سایر کشورها،
امری مفید و موثر است.

□ همراه و همگام با
یک پروژه و یا اجرای یک طرح
باید نیروی انسانی مناسب را داشته باشیم

□ ساعت ۹/۲۰ بامداد روز ۱۱ تیرماه ۱۳۶۴ باحضور
مهندس شافعی وزیر صنایع، استادان، دانشجویان، کارکنان و
همچنین مهمانی ازوزارت صنایع سنگین، کارخانجات و
صاحبان صنایع، طی مراسمی اولین کلنگ احداث
دانشکده‌های مهندسی نساجی و مهندسی مکانیک دانشگاه
صنعتی امیرکبیر به زمین زده شد:
سخنگوی روابط عمومی دانشگاه صنعتی امیرکبیر ضمن اعلام این
خبر، اظهار داشت:

درآغاز مراسم، یکی از برادران، آيانی از کلام... مجید را
تلاوت کرد. آنگاه برادر دکتر سلیمی رئیس دانشگاه ضمن عرض
خیرمقدم به کلیه حاضرین در جلسه، در مورد افزایش نیروی انسانی
مورد نیاز کشور و برنامه ریزی‌های لازم جهت افزایش دوره‌های

گزارش

مسلمین صرف می شود اما حتی برای نگهداری آن تشکیلات جدید، نیروی انسانی لازم را نخواهیم داشت»

پس از خاتمه سخنان رئیس دانشگاه، برادر مهندس شافعی وزیر صنایع نیز در مورد مسائل و علل وابستگی های اقتصادی و صنعتی کشور به کشورهای بیگانه و عوامل وابستگی ها و همچنین راه حل های مناسب جهت پیشگیری از وابستگی به کشورهای دیگر سخنانی ایراد فرمود. وی در بخشی از سخنان خود در رابطه با حاضرین جلسه اظهار داشت:

«رسالت پیوندهای صنعتی و اقتصادی بردوش امثال شما برادران و خواهران است که در اینجا تشریف دارید و برادرانی که در وزارتخانه های صنعتی و دانشکده های صنعتی مشغول خدمت و فعالیت هستند در انجام این رسالت بزرگ همراه شما هستند.»

مهندس شافعی افزود:

«فکر می کنم یکی از مهمترین دلایلی که این جمع در این محل حاضر شده اند این است که انشا... به مبارکی و میمنت این کار از دانشگاه امیرکبیر شروع شود. و این اندیشه، بیشتر از آن جا سر چشمه می گیرد که دانشکده نساجی در کشور ما عمده تاً در دانشگاه امیرکبیر دایر بوده و هست غیر از یک دوره که دانشگاه تبریز از دوره فوق دیپلم به مرحله لیسانس، دانشجوی تربیت کرده، دیگر در کشورمان دانشکده نساجی نداشتیم. بنابر این نوعاً مهندسین نساجی که در کشور ما تربیت شده اند از دانشکده امیرکبیر بیرون آمده اند، لذا این مهندسین نساج هم دانشکده و دانشگاه خود و هم صنعت مملکت را خوب می شناسند.»

پس از خاتمه سخنان مهندس شافعی، از کلیه حاضرین پذیرایی شد. سپس کلیه مدعوین به طرف محل احداث دانشکده های مهندسی نساجی و مهندسی مکانیک عزیمت کردند. در محل احداث دانشکده ها ابتداء مراسم قربانی گوسفند انجام شد و سپس برادر حاج آقا تفضلی اولین کلنگ احداث دانشکده های مهندسی نساجی و مهندسی مکانیک را به زمین زد و مسئولین اداره طرح و برنامه و رئیس دانشگاه امیرکبیر، در مورد موقعیت مکانی دانشکده ها و همچنین ظرفیت آنها توضیحات لازم را به مسئولین وزارت صنایع و حاضران ارائه دادند.

کارشناسی ارشد (فوق لیسانس) سخنانی ایراد فرمود. وی در بخشی از سخنانش اظهار داشت:

«برای همه عزیزانی که در این محفل مقدس دور هم جمع شده اند روشن است که نقش نیروی انسانی ماهر چقدر در مسأله انتقال تکنولوژی و جذب علوم تکنولوژی از سایر کشورها به داخل کشور امری موثر و مفید تلقی می شود. و تمام کسانی که به عقیده من شعار خود کفایی را می دهند بدون این که به زمینه های نیروی انسانی توجه کافی بکنند واقعاً یک برخورد بسیار شعاری بافضیه می کنند و ما تا زمانی که نتوانیم در هر زمینه های پرورش انسانی ماهر تلاش نمائیم بدون تردید سرمایه گزاری در این خصوص را امری باطل می دانم. همراه و همگام با یک پروژه و یا اجرای یک طرح ما باید نیروی انسانی مناسب را داشته باشیم و گرنه میلیاردها تومان بودجه بین المال

نحوه پذیرش مقالات

نشریه علمی و مهندسی دانشگاه امیرکبیر به انتشار نظرات، تجارب، افکار و اندیشه‌ها و نتایج تحقیقات استادان و پژوهشگران رشته‌های مهندسی صنایع، شیمی، نساجی، مکانیک، معدن، برق، عمران و رشته‌های علوم پایه مبادرت می‌کند. از کلیه محققان گرامی که برای این نشریه مقاله تهیه می‌نمایند، درخواست می‌شود، در تهیه و تدوین و ارسال مقالات به نکات زیر توجه فرمایند:

۱- مقالات، ترجمه‌ها و گزارش‌های پژوهشی خود را در ۳ نسخه تهیه فرمایید و هنگام تایپ متن مقاله‌ها، فقط از یک روی کاغذ استفاده کنید، مقالات ارسالی بایستی حداکثر ۲۰ صفحه تایپ شده باشد.

۲- عنوان مقاله، تاریخ تنظیم و یا ارسال آن و نیز نام و نام خانوادگی و سمت علمی و نشانی کامل و شماره تلفن خود را در صفحه اول مقاله قید نمایید.

۳- نشریه علمی و مهندسی دانشگاه امیرکبیر، از انتشار مقالات خارج از اهداف نشریه معذور است.

۴- کلیه مقالات بایستی شامل چکیده مقاله (حداکثر سیصد کلمه)، مقدمه، روش بررسی، بحث، نتیجه‌گیری، فهرست منابع و مآخذ اصلی باشد.

۵- حتی المقدور از به کارگیری واژه‌های لاتین که معادل فارسی دارند، خودداری فرمایید.

۶- نمودارها و منحنی‌ها را نیز بر روی کاغذ سفید با مرکب چینی ترسیم نمایید.

۷- عکس‌ها و اسلایدهای ارسالی باید دقیق و روشن باشد و در صورت عدم امکان عکسبرداری از کتب و نشریات، عین آنها را پیوست فرمایید تا بعد از اقدامات فنی، عیناً مسترد گردد.

۸- محققان و نویسندگان و مترجمان مسئول نوشته‌ها و نظرات خود هستند و نظرات آنان الزاماً نظرات مدیر مسئول، سردبیر و اعضای هیأت تحریریه نیست.

۹- نشریه علمی و مهندسی امیرکبیر در رد یا قبول و حذف بخشی از مقالات رسیده آزاد است و مقالات ارسالی مسترد نمی‌شود.

۱۰- نشریه علمی و مهندسی امیرکبیر از چاپ مجدد مقالاتی که در نشریات دیگر منتشر شده است جداً معذور است.

۱۱- کلیه مسایل مربوط به املاء و انشاء مقالات با توجه به رسم الخط و روش‌های متداول علمی توسط ویراستاران مجله ضمن مشورت با نویسندگان و مترجمان تصحیح خواهد شد.

۱۲- نامه‌ها و مقالات خود را به دفتر معاونت پژوهشی دانشگاه امیرکبیر واقع در تهران- خیابان حافظ تحویل و یا ارسال نمایید.

مقالات به ترتیب وصول، تایید داوران و هیأت تحریریه نشریه به چاپ خواهند رسید.

نشریه امیرکبیر

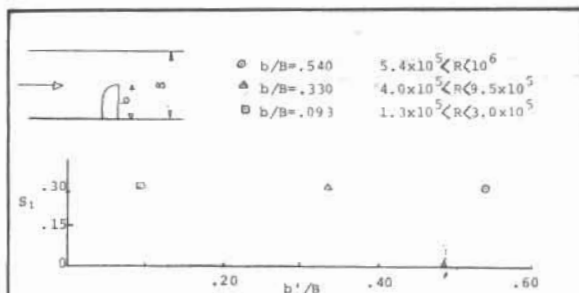

FIG. 7a Variation of Modified Strouhal Number with Blockage (non-cavitating), Boundary Element (normal orientation)

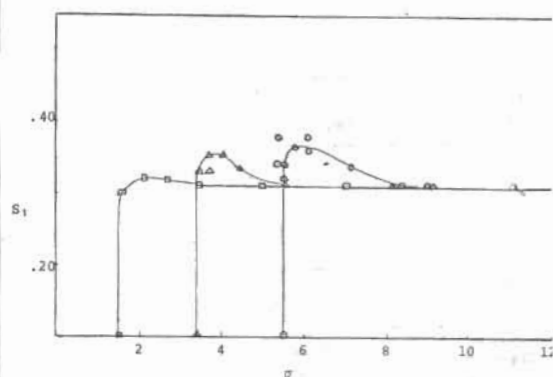

FIG. 7b Variation of Strouhal Number with Cavitation Number, Boundary Element (normal orientation)

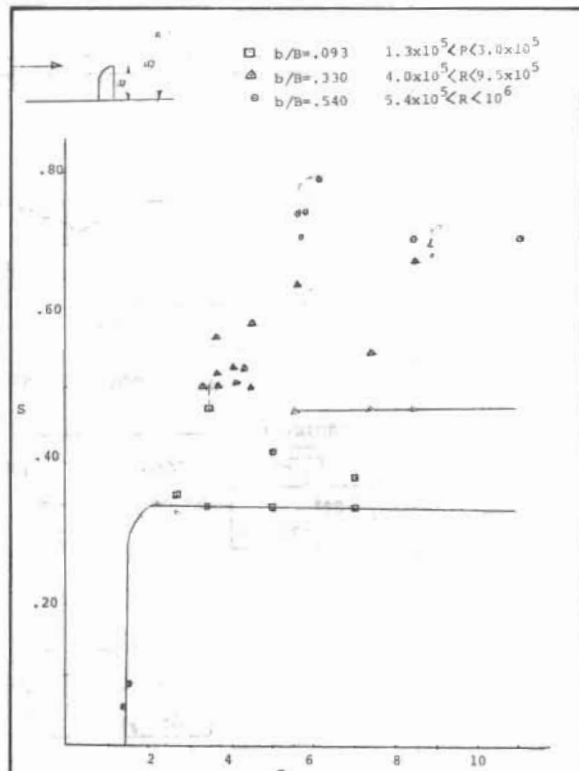

FIG. 6 Variation of Strouhal Number with Cavitation Number, Boundary Element (normal orientation)

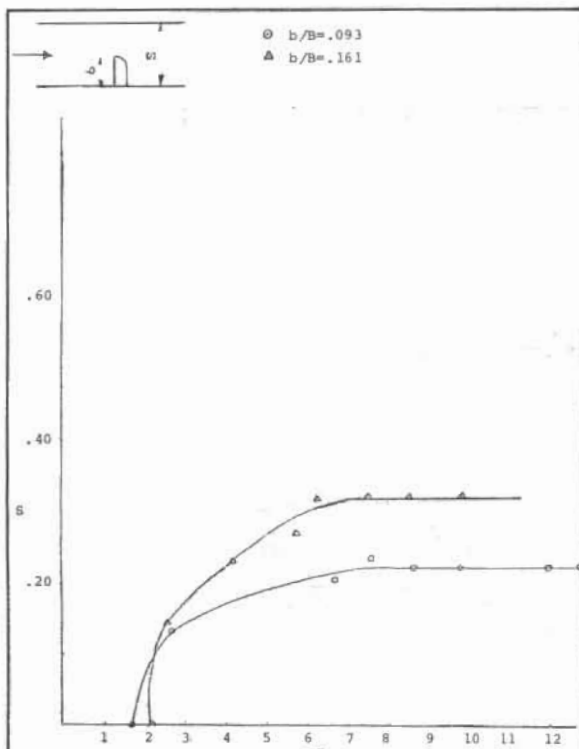

FIG. 8 Variation of Strouhal Number with Cavitation Number, Boundary Element (reversed orientation)

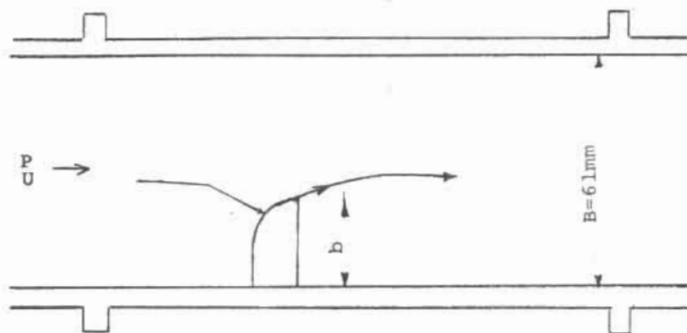

FIG. 3 MODIFIED TEST SECTION

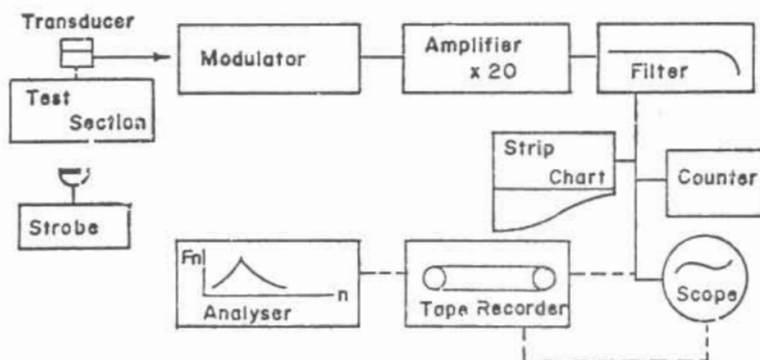

FIG. 4 INSTRUMENTATION

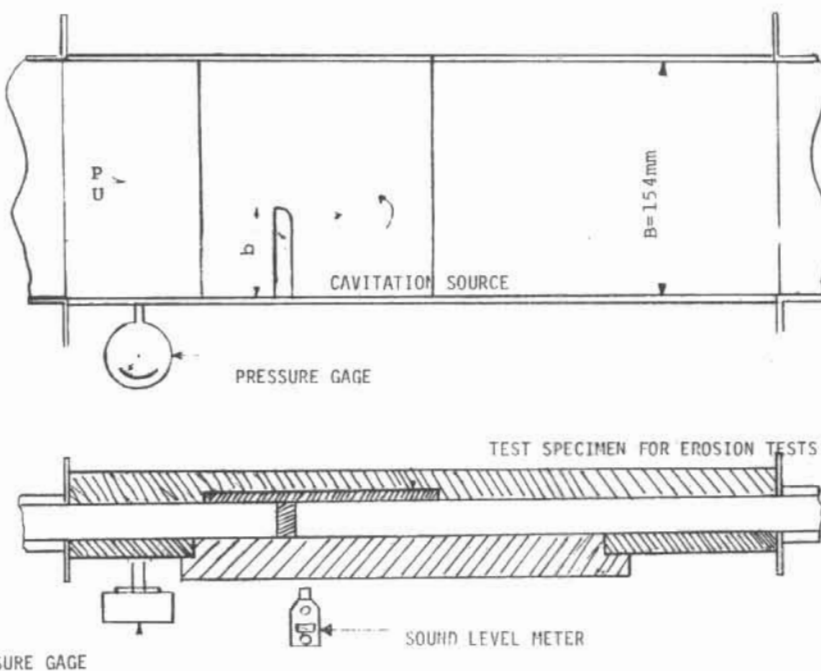
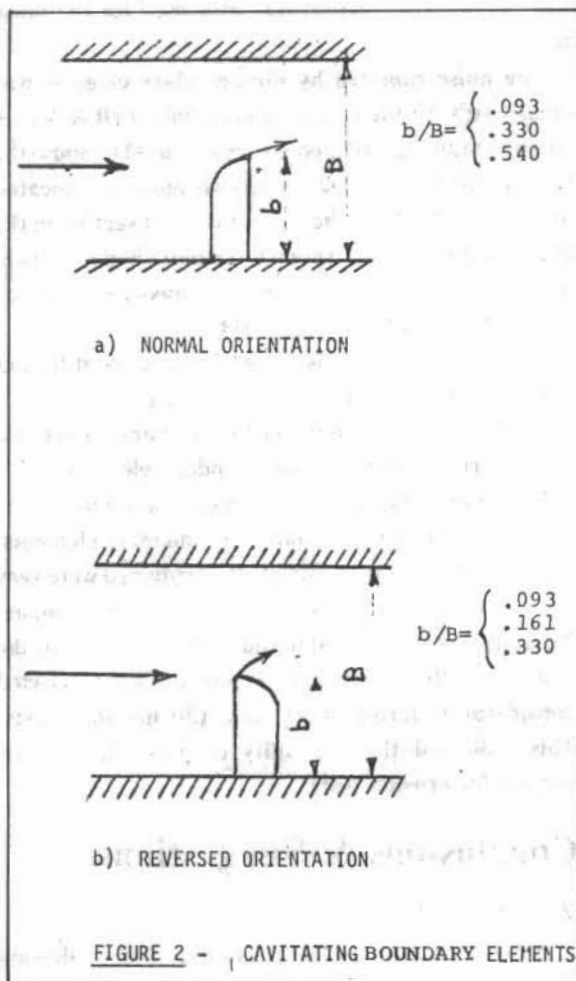

FIGURE 5 - TEST SECTION FOR NOISE AND EROSION TESTS
(modified test section)

REFERENCES

- David W. Appel, Masce, and Charles L. Sanford, "Vibration Problems in Hydrodynamic Structures", *ASCE Proceedings, J. Hydraulics Division*, Vol. 87, (Nov. 1961).
- Svein Vigander, "Experimental Study of wall pressure Fluctuation in a Cavitating Turbulent Shear Flow", *Report No. 21, University of Kansas*, (May, 1965).
- Sandord, C. L., "A Study of Flow Through Abrupt Two - Dimensional Expansion, Formation of Vortices" *Studies in Engineering Mechanics, Report No. 7, University of Kansas*.
- Ivany, R. D., Hammitt, F. G., and Mitchell, I. M. "Cavitation Bubble Collapse Observation in a Venturi", *Trans. ASME, Serd*, (Sept. 1966), pp. 649 - 657.
- Ramamurthy, A.S., and Ng C. P., "Effects of Blockage on Steady Force Coefficients", *J. Engineering Mechanics Division, ASCE*, Vol. 99, No EM4, Proc. Paper 9905, (Aug. 1973), pp. 755 - 772.
- Toebes, G. H., "The Frequency of Oscillating Forces Acting on Bluff Cylinders in constricted Passages", *Res.*, Paris, (1971), 2, B - 7 - 58.
- Toebes, G. H., and Ramamurthy, A. S., "Lift and Strouhal Frequency for Bluff Shapes in Constricted Passages", *Proc. Conf. o Flow Induced vibration in Nuclear Reactors*, Argonne National Laboratory, Illinois, (1970), pp. 225 - 247.
- Tozkas, A., "Effect of Confining Walls on the periodic Wake of Cylinders and Plates. M. S. Thesis, Dept. of Eng. Mechanics and Hydraulics, University of Iowa, (1965).
- Ellis, A. T. Gruber, G., and George, N., "An Experimental Investigation of shock Wave - Bubble Interaction and Reflection Holograms of Long polymer Molecules", *Calif. Inst. Tech., Eng. and Appl. Science, Rep. E - 115 - A. I*, (1968).
- Fitzpatrick, H. M., and Strasberg, M., "Hydrodynamic Sources of Sound", (1956), 2nd Symp. Naval Hydrodyn., Washington, D.C., pp. 241 - 280.
- Ramamurthy, A. S., and Lee, p. M., "Wall Effects of Flow Past Bluff Bodies", *J. Sound and Vibration*, (1973), 31 (4), pp. 443 - 451.
- Birkhoff, G. Plesset, M., and Simmons, N., "Wall Effects in Cavity Flow", *Part I, Quarterly of Applied Vol. 9, No. 4*, (1952), pp. 413 - 421.
- Shaw, T. L., "Steady Flow Past Plate in Channel", *J. Hydraulic Div., Proc. ASCE*, Hy. 6, (1969), No. 6903, pp. 2013 - 2028.
- Shaw, T. L., "Effect of Side Walls on Flow Past Bluff Bodies", *J. Hydraulic Div., Proc. ASCE*, Hy. 1, (Jan. 1971), No. 7788, pp. 65 - 79.
- Wu, T. Y., Whitney, A.K., and Lin, J. D., "Wall Effects in Cavity Flows", *Calif. Inst. of Tech. Pasadena, Calif., E - 111, A. 5*, (Aug. 1969).
- Wu T. Y., Whitney, A. K., and Brennen c., "Cavity Flow Wall Effects and Correction Rules", *J. Fluid Mechanics* 49, 2, (1971), pp. 223 - 256.
- Rangaswami Narayanan, "Theoretical Analysis of Flow Past Leaf Gate", *Proc. ASCE, Hydraulic Divisio*, (June, 1972).
- Bhaskaran, P., *D. Eng. Thesis*, Concordia Univ. (1976). Montreal, Canada.
- B. C. Sayamalrao and N. S. Lakshmana Rao, *Department of Civil Engineering, Indian Institute of Science, Bangalore 560 012, India*.
- Yong, J. O., and Holl, J. W., "Effects of Cavitation on periodic Wakes behind Symmetric Wedges", *J. Basic Engineering, Trans. ASME*, (March, 1966), pp. 163 - 176.
- Hammit, F. G., and Kemppainen, D. J., "Cavitation Flow Past Transverse Cylinder in Venturi Diffuser With Water and Mercury", *Proc. Third Conf. on Fluid Mechanics and Fluid Machinery*, Budapest, (Sept. 1969), pp. 255 - 262.
- Popp, S., "Theoretical Investigations and Numerical Evaluations of Wall Effects in Cavity Flows", *J. Fluid Engineering, Trans. ASME*, (Dec. 1975), Vol. 97, No. 4, pp. 482 - 491.

shedding frequency was obtained with the help of a pressure transducer located in the edge of the wake region of the course. The location of the transducer for different sizes of the model was determined by trial and error to register the primary vortex shedding frequency. The associated instrumentation is shown in Fig. 4. The amplified signal was recorded on a strip chart recorder and the recorded signals were often checked with the help of a frequency counter. An analyser (B & K) fitted with a level recorder was used for spectral analysis of the recorded data, especially when the frequency of vortex shedding was not discernible from direct records of the strip chart. For this purpose, large enough time samples were chosen on the time axis, in order to be able to make a representative statistical average over the entire recorded signal and that was about $\frac{400}{f}$ seconds.

Besides the larger test section (154 mm $\times$ 6 mm), a narrower test section (6 mm $\times$ 61 mm) was used to conduct an erosion test which required much larger velocities. The narrow test section was also used for the noise tests.

The noise radiated by the boundary element was measured with the help of a noise meter (B & K). A simple parabolic - shaped device was used to house the transducer (Fig. 5). The sound level meter was located at about 150 mm from the face of the test section in the horizontal plane. The sound level meter had a built - in octave filter set with eleven band pass filters in the range of 31.5 Hz to 31.5 KHz.

Sound pressure levels were obtained for different cavitation numbers at fixed flow velocities.

Some tests were conducted to determine the erosion characteristics of flow past boundary elements.

For this, soft aluminum test specimens were mounted in the wake region of the boundary elements. Since the number of erosion tests conducted were very few, no detailed analysis of the test results were made. Nevertheless, the soft aluminum plates housed in the wake of the boundary elements were eroded considerably during short term (30 minutes) tests. This indicated the feasibility of using the narrow section for erosion tests.

Conclusions & Suggestions.

2 - 1 Conclusions.

Based on the present study, the following

conclusions can be reached.

(1) For constrained flow past the boundary element set in the normal orientation the gap velocity U_1 is the proper velocity scale that yields a modified Strouhal number S_1 which is nearly constant over a large range of cavitation numbers.

For all blockages considered in the present study the relationship between S_1 and σ_1 is almost unique.

(2) As the cavitation number is varied over a wide range for constrained cavitating flow past the boundary element set in the reversed orientation, the peak radiated noise occurs in a very narrow band of cavitating numbers.

2. 2 Suggestions.

Detailed studies should be made to confirm the results of preliminary studies and vortex shedding characteristics of boundary elements. As a part of this study, one should investigate the relationship between the value of «K» and blockage for the two boundary elements considered.

ANALYSIS OF RESULTS

2.1 Boundary Elements (normal orientation) Since the Reynolds number of the flow was close to the critical Reynolds number, the vortex shedding frequency and hence the Strouhal numbers S display a wide scatter (Fig 6). Consequently, it is difficult to establish the dependence of S and S_1 on a cavitation number. In spite of this, mean curves were drawn to indicate the dependence of S and S_1 on the cavitation number (Fig 6, 7).

Fig. 7 (a) shows the effect of blockage and the vortex shedding frequency of the boundary elements set in the normal orientation. The cavitation number of the flow was very large (none cavitating). The modified Strouhal number S_1 was based on the gap velocity U_1 , (Fig 7) while the Strouhal number S was based on the undisturbed velocity U . The vortex shedding of these elements ceased when choking conditions prevailed. Similar observations have been made for flow past bluff bodies (18). As a further attempt to unify the data, the modified cavitation number σ_1 was adapted to include the relationship between S_1 and σ_1 which appears to provide a nearly unique representation between these two variables for a wide range of blockage.

1 - 2 VORTEX SHEDDING FREQUENCY

Vigander (2) used high speed photography to obtain the vortex shedding frequency for flow past boundary elements as shown in Fig. 2 (a). He states that «the intensity of pressure fluctuations at the vortex shedding frequency decreases in the downstream direction. This decrease represents the decay of the vortices as they are convected downstream».

He also states that cavitation in the quasi - steady region reduces the frequency of vortex shedding formation to one - half the frequency of vortex formation in non cavitating flow. Appel (1) has made some studies related to the effects of blockage on vortex shedding. According to him the vortex shedding frequency related to flow past a rigid housed in a conduit is different from that of the flow past a spring mounted gate. The latter gives rise to hydroelastic vibration which is controlled by the elastic characteristics of the gate. For the rigid gate, he observed that eddy behind the gate is stable. For flow past a normal plate subject to constrained flow, shaw (13, 14) states that the ratio of the separation velocity to the uniform approach velocity denoted by the factor «K» increases uniformly with B/d. Note that the variable factor «K» is related to the Jet contraction velocity U_j is equal to the separation velocity U_s when the blockage is at least moderate. It may be added that the contraction coefficient is a weak function of blockage for high blockage ratios.

1-3 BLOCKAGE EFFECTS.

1.3.1 Non cavitating sources

In water tunnel tests, side walls of the test section can change the hydrodynamic force coefficients and the vortex shedding Frequency of the model set in the test facility. Several investigations have been made to determine the effect of blockage on the drag coefficient (10,11) and Strouhal number (4, 5, 6, 7, 8) of non - cavitating bluff bodies. It has been shown that the separation velocity U_s (Fig 3) is the characteristic velocity scale that should be used to normalise the drag coefficient when the blockage effects are severe (5, 9, 10, 11, 12). Further, when the configuration of the body is similar to the one shown in Fig 2 (a) the contraction coefficient C_c is a weak function of blockage. As such, the gap velocity U_1 (Fig 2 b) can be used in place of U_s (or U_j) in normalising - the vortex shedding frequency for flow past such elements.

1. 3 . 2 Cavitating Sources

Very recently Popp (22) has analyzed the problem of wall effects in cavitating flows and his conclusions are in very good agreement with the studies of Wu (15, 16) Bhaskaran (18) has recently conducted an experimental study related to blockage effects on bluff bodies set in a two - dimensional test section.

According to his results the gap velocity U_1 (Fig 3) and the jet contraction velocity U_j are the proper velocity scale to normalise the drag force and the vortex shedding frequency for constrained cavitating flow past bluff bodies. Earlier studies related to the vortex shedding characteristics of flow past cavitating bluff bodies include those of Syamala (19), Young (20) and Hammit (21). The present project was undertaken to achieve the following goals.

1 - Develop a simple test set - up which can be used to determine the characteristics of constrained cavitating flow past simple boundary elements.

2 - Conduct preliminary tests to check the feasibility of conducting comprehensive test programmes related to the following aspects of cavitating flow past boundary elements:

(i) Vortex shedding characteristics including blockage effects.

(ii) Cavitation noise characteristics.

(iii) Cavitation erosion characteristics.

3 - Correlate data of preliminary tests related to, (i) and (ii) above, and arrive at tentative conclusions.

Experimental Set - Up

The present investigation was carried out in the two dimensional test section (154 mm x 6mm) of a venturi flow apparatus which was developed for the study of flow past roughness elements mounted on the walls of the test section. One side of the test section was made of thick plexi glass to aid both stroboscopic and high speed photographic studies. Polished stainless steel roughness elements formed the basic shapes for the cavitation sources (Fig. 2). The minimum height of the model was 16mm. The model was mounted in the test section, as shown in Fig. 3. Static pressure taps were housed in the windows of the test section and these were connected, in turn, to the manometers and pressure transducers. The flow was measured with the help of a calibrated venturimeter. The vortex

Constrained Cavitating Flow Past Simple Boundary Elements

NOORAZAR - SALMAN

Faculty member of Amir kabir University of Technology.

NOMENCLATURE

b	source size (width)
B	width of test section
B/b	blockage (constraint)
C _c	contraction coefficient
f	frequency of vortex shedding
P	pressure in undisturbed approaching flow
P _v	vapor pressure
R	Reynolds number (Ub/ν)
S	Strouhal number normalized by U ($= fb/U$)
S ₁	Strouhal number normalized by U_1 ($= fb/U_1$)
SPL	sound pressure level (dB) $= 20\log(p/p_{ref})$
U	mean velocity of undisturbed approaching flow
U _i	mean gap velocity (Fig. 3)
U _j	contracted jet velocity. (Fig. 3)
U _s	velocity along the separation streamline (Fig.3)
W	frequency (cps) in noise spectra
ν	Kinematic viscosity
ρ	density of fluid
σ	cavitation number $(P - P_v) / 1/2 \rho U^2$
σ_1	cavitation number $(P - P_v) / 1/2 \rho U_1^2$

$$K = U_s / U = \frac{B}{C_c (B-b)} \quad U_j - U_1 / C_c$$

$$\sigma_1 = (1 - b/B)^2 \sigma \quad U_1 = U / (1 - b/B)$$

$$S_1 = (1 - b/B) S$$

Abstract:

A development project was undertaken to design a test set up to study the characteristics of noise and vortex shedding frequency related to constrained cavitating flow past simple boundary Elements. The boundary element for which the forebody was streamlined is arbitrarily designated as the element

set in the normal orientation, the boundary element with the vertical front face is designated as the element set in the reversed orientation.

The present studies indicate that the gap velocity U_1 is the proper velocity scale to normalise the vortex shedding frequency for flow past the boundary element set in the normal orientations. the preliminary results also indicate that the noise radiated by cavitating flow past the boundary elements set in the reversed orientation attain a peak value (RMS) in a narrow band of cavitation numbers for all blockage tested.

INTRODUCTION

General Remarks

1 - 1 When the local pressure in flowing liquid is sufficiently lowered either by increasing the ambient velocity or by decreasing the ambient pressure, a fully developed cavity attached to a solid boundary occurs. This characteristic of the flow is generally determined, to a large extent by σ . The ratio of model area to the test section area is denoted as blockage and it determines the influence of the side walls on the characteristics of flow. Some studies have been made in the past, to understand the effect of blockage on the wake produced by flow passing over boundary elements under cavitating conditions (1, 2, 3). The present effort is principally concerned with the development of a set - up to study the effects of blockage on the vortex shedding frequency and noise associated with, cavitating flow past boundary elements set on the wall of two dimensional venturi set - up.

Schädliche Abgasemissionen der Verbrennungsmotoren

M. Akhlaghi, Ph. D.

Amirkabir Universität

Die schädlichen Abgasemissionen der Otto- (bzw. Diesel-) Verbrennungsmotoren zählt heute zu einer der wichtigsten sozialen sowie industriellen Probleme der Großstädte. In diesem Zusammenhang wird im ersten Bericht die wichtigsten Motorenparameter und deren Einfluss auf die Abgasemissionen behandelt. Im zweiten Bericht wird die verschiedene Wege zur Herabsetzung der schädlichen Abgasemissionen der Ottomotoren diskutiert. Im dritten Bericht, schließlich, wird die in diesem Zusammenhang bestehenden Abgasvorschriften in Amerika, Europa und Japan gezeigt.

Etude Tectonique Dans La Chaîne De Sanandaj - Sirjan (Iran Son Rapport Avec L'Accident Du Zagros Region Deghild- Dehbid

Mohsen Pourkermani

Ecole Normale Supérieure de Zahédan

La région d'Eghild-Deh Bid se trouve à la bordure Sud-Ouest du plateau iranien, au Sud-Est d'Abadeh, dans le domaine métamorphique du Zagros appelé aussi chaîne de Sanandaj-Sirjan, ou Zagros interne. L'important accident du Zagros constitue la limite Sud de ce terrain. Par comparaison avec ce qui est connu dans l'Iran Central, certaines ressemblances ont conduit J. Stocklin (1968) à rattacher ce domaine à l'Iran Central; pour J.W. Schroeder (1944) et D. Deyre (1970), au contraire, ce domaine appartiendrait au Zagros.

Stratigraphie

Le terrain étudié est essentiellement constitué de formations

secondaires et tertiaires. On y reconnaît:

— des formations de caractère peu profond appartenant au Jurassique (grès calcaires, calcaire oolithique, etc...); nous y avons défini:

- le Jurassique inférieur;
- le Jurassique moyen à supérieur (Kimmeridgien à Oxfordien).

Ces formations recouvrent directement le socle métamorphique précambrien.

— des calcaires crétacés (sédiments dans un bassin peu profond) où le Berriasien, le Valanginien, le Barrémien et l'Aptien à Cénomanien ont pu être paléontologiquement déterminés;

— des formations éocènes, peu profondes formées des calcaires à Nummulites indiquant un âge éocène moyen à supérieur.

En dehors de ces formations disposées tranquillement, il existe des formations très écrasées et formidablement bouleversées:

• contenant la «Crush Zone» constituée de calcaire d'âge Crétacé;

• contenant des fossiles du Crétacé (Albien à Cénomanien) et de l'Eocène (inférieur à supérieur) remaniés dans une matrice sableuse, quartzitique, argileuse et parfois calcaire d'âge éocène supérieur, très probablement oligocène-miocène-miocène inférieur.

— enfin le Miocène supérieur est représenté par des travertins et calcaires micritiques lacustres, peu profonds.

A Numerical Solution of the Renewal Function (Volterra Equation Method).

M.H.Salimi, Ph. D.

Assist-Prof. of Amirkabir University

This method is a general method of solution for $H(t)$ function (Expected Number of Failures) which is applicable to all failure distributions.

In this method one starts with the renewal equation which is an integral equation of Volterra type and is given by:

$$H(x) = F(x) + \int_0^x f(u) H(x-u) du.$$

Solving this equation numerically by the method of Volterra equation solution.

Acrylonitrile Copolymerised with Bicyclo 2,2,1 hepta - 2,5, Dien(bic)

P. Noorpanah, Ph. D.

Assit-prof. of Amirkabir University

Acrylonitrile was copolymerised with Bicyclo Bicyclo 2,2,1 hepta 2,5, Dien. Polymerization was carried out as solution Polymerization took place in rotary dying bath. Maintained at the desired temperature. Characterization of copolymer by the viscosity measurement, and IR spectroscopy showed that the MW was high and bic enters to copolymer essentially as substituted norticyclene. Attempts were made to spin the copolymer dope, but problems were encountered particularly at the extrusion and coagulation stages. To overcome this difficulty, it was decided to use itaconic acid (IA) as a third monomer.

The copolymer so formed gives fibres whose mechanical properties and the spinning process from such copolymer was possible.

Chemical Comminution for Deep and Thin Bituminous Coal by using $\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O}$ As a Solvent

M. Osanloo, Ph. D.

Assit-prof. of Amirkabir University

In the past decade, mine engineers have had a difficult task in trying to increase the production of coal, particularly from deep and thin deposits. The two main mining techniques, open-pit and underground operation, are not feasible for deep and thin reservoirs. Although in open-pit the production is high the cost of operatin is also high, in addition to causing air and water pollution. In the underground mining methods, the operation is dangerous as result of roof collapse, gas explosion (particularly methane), in addition to low production. These problems more complicated for the engineer when the demand for higher production of coal combined with the demand for better quality of coal. These problems in the mining industries led to a new technique called "chemical comminution". Chemical comminution of coal involves reducing the size of the coal by injection and penetration of a suitable solvent through the natural discontinuities of coal such as fractures, pores and fissures. In this study, $\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O}$ was proposed as a solvent for the chemical comminution process. Three different bituminous coal samples were examined with the proposed solvent. A 500 ml stainless steel bomb reactor was used for treatment of the coal with the proposed solvent. The conditions of the treatment of the coal in each test were different. The results of the research indicated that at higher temperature and pressure and higher ratio of solvent to coal with longer period of experiment, the

percentage of the fragmented coal was higher and the size of the fragmented coal became finer. Results of ultimate analysis of the fragmented coal showed that at 275 C and 3300 psi with 3.5 solvent to coal ratio for 24 hours, the total sulfur of the coal declined from 3.51 percent to 2.33 percent; and the ash was reduced from 18.65 to 17.5 percent. As a result of this investigation, it is believed that CO and its aqueous solution in water is a suitable solvent in the chemical comminution process; and it is capable of breaking the coal and reducing the sulfur and ash contents of the coal.

Load Flow in Three Phase

M. ABEDI, Ph. D.

Assit-prof of Amirkabir University

Three phase radial feeders play significant role in supplying electrical energy for residential and industrial area. In developing countries, specially in IRAN many of these feeders could be seen. The aim of this paper is to introduce algorithm base on Gauss Seidel Iterative technique, in order to have clear idea about voltage drops and power losses along the feeder. In the end of paper an actual 20 (KV) radial system is tested by proposed algorithm.

Density Measurements on Fibers and Polymers.

M.H. Kish, Ph. D.

Assit-prof of Amirkabir University

Preparation of density gradient columns for measuring the densities of fibers and small sections of other polymeric materials is described.

The causes of linear variation of density in density gradient columns is discussed. Its linear variation is related to the densities of the missible liquids and thier flow rates during filling. Results of measurements on several different samples are compared with standards, and variation of the densities in columns are compared with theoreticals.

The magnetic susceptibility of neutron

M. Modarres Ph. D.

Assit-prof. of Amirkabir University

The magnetic susceptibility of neutron matter within the frame work of the lowest-order constrained variational technique is calculated. The magnetic susceptibility predicted by the LOVC calculation is considerably larger than that obtained in Bruckner calculations by Haensel. It is further increased when the N^* (1234) degree of freedom is allowed for explicity. Despite these increases in susceptibility there is no evidence for ferromagnetic phase transition.

AMIRKABIR

Vol.1 - No.1

Autumn - 1985

Add. Hafez Ave. Tehran, Iran